

[1st February 1963]

திரு. வை. சங்கரன் : கோவில்களிலே மழைக்குக்கூட ஒதுங் காத மெம்பர்களுக்கு, அர்ச்சகர்கள் ஆகமம், அர்ச்சனை, பத்தரி இவைகளைத் தெரிந்துகொண்டு பூஜை செய்கிறார்கள் என்பது தெரியாது என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எப்படியும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதை உப கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர் பாராட்ட வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS URBAN LAND TAX BILL, 1963.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Urban Land Tax Bill, 1963.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS URBAN LAND TAX BILL, 1963.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I beg leave to introduce the Madras Urban Land Tax Bill, 1963.

MR. SPEAKER : The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Urban Land Tax Bill, 1963.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* **திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் :** மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்ற பேரவைக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டு ஒருசில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கின்றேன்.

சென்ற நான்கு மாதங்களாக சீன ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக நமது நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் பல தடைப்பட்டு இருக்கின்றன என்பது ஓரளவு உண்மையே. ஆனாலும் நம்முடைய நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒற்றுமையின் காரணமாக,

1st February 1963]

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்]

நம் நாட்டிலிருந்து அன்னியனை விரட்ட வேண்டுமென்ற எழுச்சியின் காரணமாக, அன்னியன் சென்று விட்டான். அதற்காக நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கவை. நமது மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் தேசிய நெருக்கடி காரணமாக நல்லதொரு பணியைச் செய்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுகின்றன. இப்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமத் தொண்டர் படை நிறுவப்பட்டு நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருகின்றன. இந்தத் தொண்டர் படையில், வேளாண்மைப் பணிக்குழு, விளக்கப் பணிக் குழு, கிராமத் தொண்டர் படை பணிக் குழு என்று மூன்று பிரிவுகள் இயங்குகின்றன. எல்லா கிராம மக்களும் இதில் நல்ல ஆர்வங்காட்டி இத்திட்டத்தை வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரி கிராமத் தொண்டர் படை அமைந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், அது எந்த முறையில் செயல்படவேண்டும், என்னென்ன வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்க அறிக்கைகளில் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. மேலும் இந்தத் தொண்டர் படைக்கு நல்லதொரு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரு உடல் நலப் பயிற்சி ஆசிரியரை நியமித்து இந்த தொண்டர் படைக்குப் பயிற்சி அளித்தால் நல்லது. அல்லது அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி உடல் நலப் பயிற்சி ஆசிரியர்களைக் கொண்டு பயிற்சி அளிக்கச் செய்தால், கிராமத்திலுள்ள மக்களின் மன ஊக்கத்தை நாம் பலப்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டிலே வேளாண்மை நல்ல முறையில் பெருகியிருந்தாலும் விவசாயப் பெருமக்களின் மனோ நிலை நல்ல முறையில் இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு சரியான வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பற்றி கவனிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதி மிகவும் வறண்ட பகுதியாக இருக்கிறது. மின்சாரம் விநியோகப்பதில், காலையில் 6 மணி நேரம் ஒரு பகுதிக்கும் மாலையில் 6 மணி நேரம் ஒரு பகுதிக்கும் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கே உள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உணவு உற்பத்திப் பெருக வேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில், அரிசி மில்களுக்குக் கெல்லாம் முழு அளவு மின்சாரம் கொடுக்கின்ற இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் மின்சார வசதியைக் குறைப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென் கோடியிலுள்ள இராதாபுரம் பகுதியிலிருந்து நான் வந்திருக்கிறேன். அங்கே நீர் ளளமோ தொழில் ளளமோ கிடையாது. நீர் ளளத்தைப் பெருக்குவதற்கு அங்கு பல வசதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் அமைச்

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [1st February 1968]

சர்க்கரிடமும், மனுக்கள் மூலமாகவும், பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாகவும் நாங்கள் எடுத்துரைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. திசையன்விளை வட்டாரத்தில் மணிமுத்தாறு தண்ணீர் பாய்வதற்கு நல்ல வசதிகள் இருக்கின்றன. அதற்காக ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தினால் அந்த பகுதி மக்கள் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் பல அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. கோவங்குளம் அணைக்கட்டு, புலிமாங்குளம் அணைக்கட்டு, இவைகள் நீண்டகாலமாக பழுது அடைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவற்றைப் பழுது பார்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. பணங்குடி மலையிலுள்ள காளிச்சாம்பான் அணைக்கட்டு பழுது அடைந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்கு வரக்கூடிய தண்ணீர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுள் போய் பாலாற்றில் விழுந்து விடக் கடலில் போய்ச் சேருகிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பன்முறை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து இதற்கான ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், எங்கள் பகுதி மக்கள் பயனடைவார்கள். கன்னியா குமரியில் கடைசிக் கண்மாயான பிராந்தேரி குளத்திலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டுகிற திட்டம் 1957-ம் வருஷத்திலிருந்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. சுமார் ஆறு ஆண்டுகளாகியும் முடிவு ஒன்றும் தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதியிலே வேறு தொழில் வளமும் இல்லை. ஆகவே எங்கள் பகுதியில் நல்லதொரு தொழில் வளர்ச்சியை உண்டாக்கி, எங்கள் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI A. KUNJAN NADAR: Sir, while speaking on the Address of His Excellency the Governor, I wish to point out certain factors regarding the Kanyakumari district. A year ago, I raised a point that an injustice was done to the transferred personnel of the Kanyakumari district, viz., teachers, primary school teachers, E.S.L.C., Vernacular Higher, one year trained and even Graduate teachers. They are virtually affected and this should be rectified. I got an answer from the Hon. the Minister for Finance that he did not take seriously all these things when I challenged him that I was prepared to prove the allegations.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I only stated then that I did not take seriously the challenge of the hon. Member, Sri A. Kunjan Nadar, and not what he stated about the teachers and their grievances.

1st February 1963]

SRI A. KUNJAN NADAR : I wish to point out that the Kanyakumari people take it seriously. It is more than six years since Kanyakumari joined Madras. The Travancore-Cochin State qualifications are not recognised here and they are not also given adequate pay, i.e., neither Madras pay nor Kerala pay not only to the teachers but also to the departmental staff have not been given weightage or increments.

Take the case of nurses. Their qualifications are not recognised. Nurses having an experience of 20 to 25 years are being asked to undergo training. Nurses who are to be classified as staff nurses have not yet been classified as such. Not only nurses, but policemen, panchayat staff and all concerned officers of the erstwhile T.C. State are vitally affected. It will be a wonder to anybody to see that a first Grade Panchayat Officer in Kanyakumari district is getting a lesser pay than the Panchayat Peon in Madras State. It is high time that these defects are rectified. I also want to bring to the notice of the Government the present attempt to oust the poramboke cultivators of the hilly regions of the Kanyakumari district. Thousands of persons are landless people, who are cultivating the poramboke lands either in a 'permanent kuttanai pattam' or on 'kuttahai pattam on terms.' Now they are served with notices to vacate these lands within three months. If that is to be given effect to, it will give rise to a lot of trouble in that district. These poramboke tenants at the invitation of the erstwhile T.C. Government some years back began to cultivate the waste lands under the Grow More Food Campaign. These poramboke lands are waste lands and the area is highly malarial and infested with dangerous wild animals. These landless persons at the call of the Government braved these dangers and started to cultivate the waste lands in the hilly regions. What were once waste lands are now cultivated, improved as very fertile and useful lands. Most of them have settled in these lands and there is no inch of land to go out. The Government want that these lands should be handed over to the Forest Department either for afforestation or for rubber cultivation. Tens of thousands of people will be thrown out of employment if they were to be ousted from these places. There is no business, or factory or anybody to give employment in Kanyakumari district. Therefore, the Government should seriously and sympathetically consider this aspect of the question. Another point I wish to make is that these lands are in patches located here and there and not contiguous to the reserve forest areas. So the Government will have no use for these lands. There are thousands of acres of lands in the hands of rich people and big planters but they have not been served with any notice.

Another aspect regarding the proposed tax on the agriculturists I wish to point out is that we have got the agriculture as base for our economy. When any tax is levied, in whatever form it may be, the ultimate burden will be borne only by the cultivators. If additional taxes are levied on the agriculturists, they would not bear the same. Why this tax falls on the agriculturists? Because they are the most silent class of people. They do not raise any

[Sri A. Kunjan Nadar] 1st February 1963]

voice. I appeal to the Government not to liberalise the tax but to withdraw these proposals and save the agriculturists from this heavy burden and ruin.

Regarding the war efforts, I would suggest that the method adopted now, for war fund collections should be changed. In the voluntary contribution method, there is a complaint that the rich people do not contribute to the war fund. Why not the Government levy some sort of surcharge on income-tax or on the richmen's commodities like petrol, etc., and thus collect adequate funds for the war effort? It would also save much energy of the Government servants which is now utilised for collecting the war fund and it will also be a fool-proof arrangement. Now some people are utilising the amount so collected to eke out their livelihood.

The Governor has also rightly emphasised on 'Unity'. As the Governor himself has stated that basic unity of the people has been re-discovered, all the talk of national integration is a non-sense. Unity is already there, whether it is D.M.K. or any other organisation. I would like to say one word about the D.M.K. I have no sympathy for their partition movement. But I say this partition, as you know, is not an end in itself. It is only a means to an end. If that end could be achieved otherwise, there is no reason why they should have the partition movement. Any amount of legislation cannot change the minds and thoughts of men. The D.M.K. people are here not as usurpers or trespassers. They are voted by the people. There is a set of people to support them. I suggest why not the Government do away with the causes which created the D.M.K. which made them to thrive. Try to study the history and the historical causes which created the D.M.K. The D.M.K. movement was a historical necessity. It has in a way indirectly done much good to the State and so there is no good in belittling their influence. I was surprised to hear some hon. Members on the other side suggesting that those who opened their mouths should be put into the jails. Some others are slinging mud against opposition parties.

MR. SPEAKER: Now the hon. Member, Sri A. Appavoo Thevar will speak.

* கிரு. அ. அப்பாவு தேவர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லா வில் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பெருமளவு ஜனங்கள் நன்கொடைகளில் வடிகால் வசதி இல்லை. அவைகளை அரசாங்கம் கவனிக்கும் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமிதத்துடன் இவ்விடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது கோவை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக எங்கள் தஞ்சை ஜில்லா அதிகமாக நிதி உதவி அளித்திருக்கிறது. அத்துடன் இல்லாமல் இன்னும் யுத்த சம்பந்தமான வேலைகளுக்கு எங்கள் ஜில்லா இன்னும் பல துறைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

1st February 1963] [திரு. அ. அப்பாவு தேவர்]

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவைப் பற்றி நான் இச்சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். பாபநாசம் தாலுகாவில் சில கிராமங்களில் வடிகால் வசதி இல்லை. அவைகளை அரசாங்கம் கவனிக்கும் படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் பாபநாசம் தாலுகாவில் சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வராமல் இரண்டு, மூன்று வருஷ காலமாக தாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது சண்டைபை உத்தேசித்து உடனடியாகக் கொண்டுவர முடியாமல் இருக்கலாம். நான் இப்ப அவசரப்படவில்லை. இரண்டு வருஷங்களாகவே மின்சாரம் கொண்டுவரப்படாமையினால் ஜனங்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். என் முன்னாடியே கொண்டு வரவில்லை, இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கள்ளுக்கடை வரக்கூடாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். மதுவிலக்கு சட்டம் அப்படியே இருக்க வேண்டியதுதான். ரத்து செய்யப்படக்கூடாது. கள்ளுக்கடை இல்லாததனால்தான் மக்கள் இப்போது சண்டை சச்சரவுகள் இன்றி சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். கேஸ்களும் குறைந்து இருக்கிறது. ஏழை ஜனங்கள் நன்றாக வாழ்கிறார்கள். ஆகவே கள்ளுக்கடை வராமல் இருப்பதே நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை, புஞ்சை தீர்வைகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். இப்போது எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையில் குறுவையில் சில நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்போதும் சம்பாவில் தை மாதத்தில் பெய்த மழையினால் பலவிடங்களில் பயிர்களுக்கு ஏராளச்சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால், விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தீர்வையை இப்போது உயர்த்த வேண்டாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமத் தொண்டர் படைகள் சம்பந்தமாக இன்னும் பல இன்மரியர் கிராமங்களுக்கு விவரங்கள் ஒன்றும் தெரியவில்லை. போலீஸ் படையில் சேருவதா, மிலிட்டரியில் சேருவதா என்கிறார்கள். என்னிடமே சிலர் கேட்டார்கள். நான் விவரமாக அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். ஆகவே இத் திட்டம் பற்றியும், தொண்டர் படை என்றால் என்ன, யார் யார் அதில் சேர்ந்து எந்தவகையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதைப் பற்றி அதிகாரிகளின் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று விவரமாகச் சொல்லும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொற்கொல்லர்கள், அவர்களுக்கு மாற்று வேலைத் தேடித் தரவேண்டியது அவசியம். தஞ்சை, கும்பகோணம், நாகப்பட்டினம், மாயவரம் முதலிய இடங்களில்

[திரு. அ. அப்பாவு தேவர்] [1st February 1968]

பொற்கொல்லர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகம் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தங்கக்கட்டுப்பாட்டினால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மாற்று வேலை தேடித்தர வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருமாங்கல்யம் என்பது பெண்களுக்கு மிகவும் அவசியமான அணிகலன். அதைச் செய்வதற்காவது அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று தம்முடைய மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக நான் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI N. RAMACHANDRA REDDY : Mr. Speaker, Sir, I wish to speak a few words in thanking the Governor for his Address. At the outset the Governor's Address indicates a clear picture of the present situation, that is, the national emergency created by the brutal attack by the Chinese on our sacred and peace-loving Motherland. At this critical juncture when our hard won freedom is at stake, it is very pleasing and very happy to see the way in which the entire people of our country to whichever political party they belong and to whichever caste or creed they belong, have stood as one-man abandoning all their differences, in defending the freedom and honour of the country from the brutal attack by the Chinese and the effect of this miraculous oneness in a short period is also seen now. It is only this oneness which has forced the unscrupulous warmongers like the Chinese to withdraw from our borders. So, in the interest of the country and the welfare of the country I wish to pray to God that this oneness should prevail for all time to come.

Then the various notable constructive activities which our popular State Government are carrying out in this national emergency have been very clearly and specifically stated in the Governor's Address and I am happy to see the healthy co-operation of the entire people of the State in these activities. I need not stress on that point any further.

It is but common that in the present situation like the national emergency, the prices of essential commodities and foodstuffs will automatically go up and we did have full experience of the hardships caused by the rise in prices during the Second World War. Our popular Government are fully conscious and aware of this menace and it is very heartening to note that proper arrangements are being made by the Government to control the rise in prices of essential commodities and it is also equally convincing to note that arrangements are also being made to open fair price shops for the sale of essential commodities in the City and other places. But in this connection I wish to point out that it is not enough and it would not serve the entire purpose if fair price shops are opened only in cities, because the same hardships and difficulties experienced in the cities are also felt even in the small towns. Especially the scarcity of fuel and the high price of fuel are being felt by each

1st February 1963] [Sri N. Ramachandra Reddy]

and everybody in the State, even in small places. So, I request the Government to open as many as fuel depots as possible in as many small towns as can be possible. At the same time I am glad to know that the Government are proposing to raise quick-growing fuel plantations. I also request the Government to extend the same proposal to the forests in the Hosur taluk. In addition to this, every year Vanamahotsavams are being celebrated with great pomp and splendour but the results are very poor. Very little interest is being evinced in taking care of trees, the seeds of which have been sown on these occasions. So I request Government to take proper measures for upkeep of trees which have been planted or the seeds of which have been sown on such occasions. There is another thing also side by side. Just like a rose is having thorn, the same principle is being applied in case of fuel plantations. On one side Government are planting trees and Government's efforts in planting such trees is quite convincing. But on the other side there is too much of illicit tree cutting. This illicit tree cutting is rampant in our parts. So I request Government to take proper coercive steps to stop this illicit tree cutting. Otherwise the planting of fuel trees and other trees like Teak and Rosewood would have no meaning.

9-30
a.m.

It is no doubt true that in our State, Panchayat Unions are showing and have shown so much enthusiasm in implementing so many plans which have been prepared for the economic and social advancement of the middle-class people. They have shown interest in defence measures and in the implementation of the Village Volunteer Force. I request Government to entrust defence measures to local revenue authorities also, for proper implementation.

Power, irrigation especially minor irrigation, etc., have been given due importance. Especially during the period of emergency, food problem will be the most important problem and in order to solve the food problem, various irrigation schemes have been started by Government. Government's programme for development of agriculture is very convincing and it is heartening to note that various schemes have been implemented, I mean, minor irrigation schemes like repairs and renovation of irrigation tanks. At this stage I wish to point out the very neglected and backward nature of Hosur taluk, where we are not having many kind of irrigation facilities; Hosur has been neglected since our Independence. In our taluk, agriculture is nothing but a gambling against Nature because we are mainly dependent on rains. The only source of irrigation in our taluk is tanks. I find that many of our tanks, almost all our tanks are in a bad condition, filled with silt; every year crops are being spoiled, either due to failure of rains or excessive rains. Especially this year, the crops have been damaged due to heavy rains in September-October. All the eight tanks have been completely breached. Even the biggest tank in our taluk breached. I request Government at least during the period of National Emergency to take proper steps to see that our taluk is provided with the necessary irrigation facilities. I hope it would be done as early as possible.

[Sri N. Ramachandra Reddy] [1st February 1963]

It is true that especially during the period of National Emergency, more funds are needed by Government. For this purpose, the proposal to enhance the tax on wet lands and water cess is not quite pleasing because already the tax on wet lands and water cess are abnormal. In addition to this, the ryots are paying tax for every kind of development. So I request Government especially during the period of emergency to see whether they could not levy some kind of direct tax on all sections of the people, according to their means, instead of the proposed increase in tax on wet lands. In case Government feel that it is necessary to have this tax on wet lands in view of the present situation in the country, then I request Government to consider, while fixing the tax, the nature of the land and also the irrigation facilities provided for the land. At this stage, I would request Government to see whether lands in my taluk, which have been neglected all these years and which area is very backward, could be exempted from the further burden of taxation, which is now proposed.

Lastly, I welcome particularly the control on gold. I request Government to call for a conference of State Officials and Collectors, to explore possibilities of providing goldsmiths and others who were till now working on the making of gold ornaments, substitute jobs for their livelihood.

With these words, I close my speech and I thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற இந்தக் கடைசிநாள் விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொண்டு பேசுகிற வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கடந்த மூன்று நாட்களாக நடைப்பெற்ற விவாதத்திலே ஆனும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் கவர்னருடைய உரையை வரவேற்று, பாராட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களை, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே உள்ள கடைசிப் பகுதியை ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறையாகப் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையை முடிக்கிற நேரத்தில்—

“... சபை நடவடிக்கைகளை நீங்கள் ஜனநாயகமரபுக்கேற்ப, வழக்கமான பெருந்தன்மையுடனும், கடமை உணர்ச்சியுடனும் நடத்துவிர்கள் என்று நம்புகிறேன். அரசியல் கொள்கைத் தத்துவங்கள் குறித்து உங்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் இருக்கும். ஆனால், எதிரி நம் தலைவாசலில் நின்றிருக்கும்போது, அதன் விளைவாக, அபாயகரமான தேசிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கும்போது, அத்தகைய வேறுபாடுகளை நாம் மறந்துவிட்டு, புனிதமான இந்தத் தாயகத்தை காக்க ஒன்று பட்டுப் பணியாற்ற வேண்டும்...”

[1st February 1963] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என் னைக்கும் ஜனநாயக மரபுக்குப் புறம்பான வழியிலோ அல்லது பெருந்தன்மைக்கு மாறான வழியிலோ கடமை உணர்ச்சியை மறந்தோ பணியாற்றியது கிடையாது. எப்பொழுதுமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த எந்தக் கடமைகளை, எந்த எந்த நேரத்திலே எப்படி எப்படி எந்த எந்த முறையிலே ஆற்ற வேண்டுமோ அந்த முறையிலே தவறாமல் ஆற்றி வந்திருக்கிறது. கடமைக்குப் பின்னால்தான் உரிமை என்பதைத் திராவிட முன் னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாக நம்பி இருக்கிறது. மகாத்மா காந்தி யடிகளுக்கு வெல்ஸ் அவர்கள் 'உரிமை' என்ற புத்தகத்தை அனுப்பி மதிப்புரை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மகாத்மா காந்தியடிகள், "அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, 'உரிமை' என்ற புத்தகத்தைக் காட்டிலும் 'கடமை' என்ற புத்தகத்தைத்தான் முதலில் எழுதியிருக்க வேண்டும். 'முதலிலே கடமை, பின்னர்தான் உரிமை' Rights begin where duties end என்று கூறினார்கள். ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் எப்போதுமே கடமையிலே தவறுவது கிடையாது. கடமையை ஆற்றும் நேரத்திலே, எவ்வளவு துன்பங்கள், துயரங்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றைப்பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. தயவு நாட்சன்யத்திற்குக் கட்டுப்படுவதில்லை. அஞ்சி ஒதுங்கி நிற்ப தில்லை. அஞ்ச வேண்டிய காரியங்களுக்கு அஞ்ச வேண்டுமே தவிர, அஞ்சத்தகாத காரியங்களுக்கு அஞ்சக் கூடாது என்ற வள்ளுவர் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி நன்கு பணி யாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையிலேதான் எங்க ளுடைய உயர்ந்த தலைவராக இருக்கிற அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 'இந்த நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறவர்களுடைய கடமை சினுக்காரனை விரட்டுவதற்கான பணியிலே ஒன்றுபட்டு நிற்பதுதான்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 'அதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும். அதற்கான ஆதரவு களைத் திரட்டவேண்டும்' என்று அவர் சொன்னவுடனே நாங்கள் அதனை பேரும் வேறு எல்லாவற்றையும் மறந்து இன்றைய தினம் இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இப்படி ஈடுபட்ட நாங்கள் தமிழகம் முழுவதிலும் பலப் பல இடங்களிலே மக்களுடைய உணர்ச்சியினைத் தட்டி எழுப்பி, இந்த நேரத்திலே அவர்களுடைய கடமை என்ன என்பதை எடுத்துக் காட்டி வருகின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் நல்ல உணர்ச்சியும், எழுச்சியும் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். தமிழகம் முழுவதிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சின ஆக்கிரமிப்பைக் கண்டித்து நடத்தி இருக்கிற கூட்டங்கள் மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் நடத்தியதைப்போல் பத்து மடங்கு இருபது மடங்கு அதிக மிருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவ்வளவு வேகமாகவும், விரைவாகவும் அவசரமாகவும் நாங்கள் இன்றையதினம் அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலேதான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், 'பொதுவாக நாட்டிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் இருக்கும்'

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [1st February 1963]

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கருத்து வேறுபாடுகள் எந்த நாட்டில் இருக்கிறதோ அந்த நாடுதான் ஜனநாயக நாடு. சர்வாதிகார நாடுகளிலும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் அவை உள்ளத்திலேயே அடங்கிக் கிடக்கும். அவை வெளிப்பட வாய்ப்பு இல்லை, வழியில்லை. அப்படி வெளிப்பட்டால் அக் கருத்தின் கழுத்தை அந்நாட்டு ஆளவந்தார்கள் முறித்து அடக்கி விடுவார்கள். ஆனால் ஜனநாயக நாட்டில் உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளை, கருத்துக்களை, தத்துவங்களை, கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை, அத்தனையையும் வெளியில் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. நம் நாடு பெரிய ஜனநாயக நாடு. ஆகவே எந்தத் தத்துவங்களையும், கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் சொல்ல யாருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அம்முறையில்தான் நாங்களும் சில தத்துவங்களைச் சொல்கிறோம். ஆளுங்கட்சிக்கு வேறுபட்ட கருத்தாக அது இருக்கலாம். கருத்து வேறுபாடுகளை ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் வரவேற்க வேண்டும். கருத்து வேறுபாடுகளின் அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்று கண்டு பிடித்து அதைக் களை முயற்சிப்பதுதான் முறை. நேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார், “முப்பது கோடி முகமிருந்தாலும் சிந்தனை ஒன்றுடையாள்” என்று பாரதியார் கூறியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதே பாரதியார்தான் மற்றொரு இடத்தில், “சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து சிறந்தும், இந்நாடே” என்று கூறியிருக்கிறார். ஆயிரம் எண்ணங்கள் முளைத்து வளர்வது தேவை என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படி ஆயிரம் ஆயிரம் எண்ணங்கள் தோன்ற வேண்டும். தோன்றுவதோடு நின்றால் போதாது, அது பெரிய மலையாக வளர வேண்டும். அந்த வளர்ச்சியில்தான் நாட்டின் சிறப்பு இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எண்ணங்களை வளர்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டு மக்களின் பெருமையைக் காப்பதற்கு இளைஞர்கள் மத்தியிலும், முதியோர்கள் மத்தியிலும் ஆயிரம் ஆயிரம் எண்ணங்கள் தோன்றி இந்த நாட்டிற்குச் சிறப்பு தர வேண்டுமென்று பாரதியார் விரும்பியிருக்கிறார். அவ்விருப்பப்படி இன்று நாட்டில் எண்ணங்கள் வளர்ந்து வருவதைக் காண்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எத்தனையோ தத்துவங்களை, கோட்பாடுகளை வளர்த்துக் கொண்டு வருகிறது. அவற்றை வரவேற்று அக்கருத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டி நல்லவற்றை ஏற்று குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குள்ள முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியது ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களின் கடமை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இருக்க வேண்டுமென்று அடிப்படையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால்தான் அது உண்மையாக ஜனநாயக நாடு என்ற அடிப்படையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை ஆளும் கட்சியினர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற சட்ட மன்றத்தில் சென்ற ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றுகையில் தமிழகத்தில் பல புதிய புதிய திட்டங்கள்,

1st February 1963] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

தொழிற்சாலைகள், தொழிலகங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி அமைக்கப்படுவதாகச் சொன்னதில் காகித ஆலைகள், மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள், ஒரு ரசாயன உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, சேலத்தில் இரும்பை எடுத்து இரும்பு உருக்காலை ஏற்படுத்துவது ஆகிய பல முயற்சிகள் நடைப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அவை எந்த அளவில் இன்று முன்னேறியிருக்கிறது என்பது சரியாகத் தெரியவில்லை. சேலம் இரும்புக் கனிபற்றி நார்வேயிலும், கிழக்கு ஜெர்மனியிலும் ஆராய்ச்சிகள் முடிவு பெற்றிருக்கின்றன என்று சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்டது. இப்போதும் அப்படியே கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இதில் தீவிரமான முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலத்தில் இரும்பு மட்டுமல்ல கிடைப்பது. அங்கு பொன், வெள்ளி, செம்பு போன்ற பொருள்களும், யுத்தத்திற்கு இன்றியமையாத குரோமைட் போன்ற பொருள்களும் கிடைக்கக்கூடும் என்று தெரிகிறது. அதனை விரைவில் செய்து முடித்தால் தென்னகம் தொழில் மயமாவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களின் சென்ற ஆண்டு உரையில் ரோலிங் மில் பற்றி சொல்லியிருந்தார்கள். இந்திய சர்க்காரின் லைசென்சுக்காக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த உத்தரவு கிடைத்ததா? இல்லையா? அது விரைவில் கிடைத்தால் சர்க்காருக்குத் தேவையான இரும்புத் தளவாடங்களையாவது தயார் செய்ய உதவியாக இருக்குமென்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பின்னர், பழுப்பு நிலக்கரி காஞ்சிபுரத்தில் கிடைக்குமென்று பத்திரிகையில் செய்தி ஒன்று பார்த்தேன். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று தெரியாது. இரண்டாவது முறையாக அது கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வாலாஜாபாத் வரை 30 சதுர மைல் அளவில் அது கிடைக்கக்கூடும் என்று பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அது உண்மையாக இருந்தால் தென்னகம் தொழில் துறையில் நன்கு முன்னேற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதனை ஆய்ந்து பார்க்கும் முயற்சியை விரைவில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பி. பாலகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைமீது எனக்கு பேச வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு உங்களுக்கு எனது நன்றியைச் செரிவித்துக்கொள்கிறேன். சீனக் காரர்கள் நம் நாட்டின் மீது படையெடுத்து நேபா பகுதியில் ஐங் சிலிருந்து பாம்பிலா வரை 60 மைல் ஊடுருவி வந்த சமயத்தில் நம் மக்கள் என்ன முறையில் இருந்தார்கள் என்பதை அறிந்தோம். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பகுதியில் தங்கள் கிராமம் மீது யாரோ படையெடுத்து வந்திருப்பதைப் போன்ற எண்ணத்தில், சுடாமல் அவர்களை விட்டு விட்டார்களே, 100 பேர்களை ஒரேயடையில் சுடும் துப்பாக்கியைக் கொண்டு அவர்களைச் சுடாமல் விட்டு விட்டார்களே, அகழ்கால் வெட்டி பின்புறம் இருந்து தாக்காமல் விட்டு விட்டார்களே என்பன போன்ற அங்கலாய்ப்புகள் மக்கள்

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [1st February 1963]

மத்தியில் பரவி வந்ததை அறிந்தோம். தேசப் பற்று கொண்டுள்ள அவர்கள் இன்னும் எவ்வளவோ பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கூறுவதைப் போன்று இந்த நாடு ஒரு சமயம் பிரிவினை செய்யப்பட்டிருந்தால், 45 கோடி மக்கள் உள்ள இந்த நம் நாட்டின் மீது அவர்கள் 65 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற தைரியத்தில் சீனர்களாகிய அவர்கள் நம் நாட்டின் மீது படை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு சமயம் தென்னாடு பிரிந்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும் என்பதையும் சிந்தித்தார்கள். சிந்தித்து ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் பிரிவினை கொள்கையை தாற்காலிகமாக ஒத்திவைத்திருப்பதாகத்தான் சொல்கிறார்கள். நமது கடந்த கால சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்த நாடு கிழான் நிலையில் இருந்ததற்கு காரணம், நாம் அன்னியருக்கு அடிமைகளாக இருந்தது என்பதை நன்கு அறிவோம், இதை நன்கு தெரிந்தவர்கள் இந்த ஒத்திவைப்போடு நிறுத்துவதைப் பாராட்ட முடியாது. மூன்றிலும் இந்த நாட்டின் பிரிவினை சக்திக்கு இடம் கொடோம் என்று முடிவு செய்வார்கள் என்று நான் தீர்க்கமாக நம்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு இந்த நாட்டின் மீது உண்மையான தேச பக்தியிருக்கிறது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். பிரிவினை இந்த நாட்டிற்கே ஆகாது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் கிராமத் தொண்டர் படை அமைத்தல் பற்றியும், விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம், நீர்ப்பாசன வசதி, உரம் கொடுப்பது போன்றவைகளினால் மட்டும் உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட முடியாது. இப்போதுள்ள விளைச்சலைவிட நிச்சயமாக விளை பொருள்களை மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். இது நான் அனுபவ ரீதியாகக் கண்ட உண்மை. ஏன் எடுக்கவில்லை? ஏனெனில் விவசாயிகள் சக்தியற்று பலம் இழந்து இருக்கிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கடன் வசதி போன்றவைகளைப் பெற முடியாமல் தத்தளிக்கிறார்கள். ஏன்? கிராம அதிகாரிகள் அல்லது மற்ற அதிகாரிகளினால் ஏற்படும் காலதாமதத்தைக் கண்டு வேலைப்பளு காரணமாக கடன் வசதிகளைக்கூட பெருவதற்கு இலகுவான மார்க்கம் இல்லாதபடியால் உசறித் தன்வி ளிட்டுத் தங்கள் வேலைகளைக் கவனிக்கப் போய் விடுகிறார்கள். ஆகவே நாம் விவசாயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உதவிகளை செய்து கொடுக்கிறோமோ அதற்குத் தகுந்தபடி உற்பத்தி பெருகும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே நீர்ப்பாசன வசதி, உரம் கொடுக்கல் போன்ற இவைகள் மட்டுமல்லாது, நிலப் பண்பாடு, வியாதி, தடுப்பிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதில் சடுபட்டிருக்கும் கிராமப்புற அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள் எல்லோரும் கட்சி ஊழியர்கள் போல் மக்களோடு தொடர்புடைய வேலை செய்தால்தான் அதிகமான உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி சர்க்கார்

1st February 1963] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து காலக்கிரமத்தில் எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிக உதவிகள் செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கடையம் தொகுதியில் இரண்டு அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படவிருக்கின்றன. கடனையாறு அணை, ராமநதி அணை, என்ற இரண்டு அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படவிருக்கின்றன. ஒன்றுக்கு 89 லட்சம் ரூபாயும் இன்னொன்றுக்கு 18 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். இதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் சரிபாதி அதாவது ஐம்பது சதவிகிதம் மிகவும் பிற்போக்கான இடங்களாக இருக்கின்றன. இவை மிகவும் வறட்சியான பகுதி. இங்குள்ள ஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான தொமிலுமின்றி விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ளவர்கள் வெறும் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள். மழை பெய்தால்தான் அப்பகுதியில் தண்ணீர் உண்டு. மற்றும் அவர்களுடைய கால்தடை மாடுகள் போன்றவைகளுக்கு கோடை காலத்தில் சூடி தண்ணீர் வசதிகூட கிடையாது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இருக்கின்ற குளங்களிலும் மழையில்லாது போனால் விவசாயம் நின்று விடுகிறது. அவர்கள் செய்கின்ற சாகுபடி எல்லாம் மூன்று நாளுக்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை தான் விளைச்சல் தருகிறது. அகவே என்னுடைய தொகுதியில் சரிபாதிக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத இடங்களாக இருக்கின்றன. மறுபக்கத்தில் மட்டும் இரண்டு அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றன. இதில் ராமநதி அணைக்கட்டு திட்டத்திற்கு 18 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்போவதாக தெரிகிறது. இந்த தொகையில் கட்டினால் சிறிய குளம் போன்றதான் கட்ட முடியும் கனரி பெரிய அளவில் முடியாது. அகவே இன்னும் இதை விரிவுபடுத்தி பெரிதாக சுமார் 15 பஞ்சாயத்துக்கள் அடங்கிய இடங்கள் எல்லாம் பயன்பெறுகிற வகையில் இதை கட்ட வேண்டும். இந்த அணையிலிருந்து பெரும்பத்து, கடையம் வெங்கடாமிபட்டி, புதுப்பட்டி மருதப்புத்தூர் போன்ற இடங்கள் வழியாக ஒரு புதிய வாய்க்கால் வெட்டி நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் இப்போது ஒரு போகமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் இரு போக நஞ்சை நிலங்களாக கொண்டு வர முடியும். அத்துடன் பல்லாயிரக் கணக்கான தருச நிலங்களையும் சாகுபடிக்கு கொண்டுவர முடியும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில், என்னுடைய கடையம் தொகுதி புராலிலும் இரும்பு படிவங்கள் கிடைப்பதாக அறிகிறேன். இப்போது

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [1st February 1963]

அதனுடைய உபயோகத்தைப்பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. எங்கள் பக்கத்தில் இதைப்பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள் என்றால்; 500, 1,000 வருடங்களுக்கு முன்னால் இந்த இடங்களில் முந்திய அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய ஆயுதங்களை எல்லாம் செய்து விட்டு ஆசாரிமார்கள் மீதமுள்ள கழிவு பொருள்களை எறிந்து விட்டார்கள் என்றும் அதுதான் இந்த இரும்பு படிவங்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் இது எவ்வாறு கிடைக்கிறது என்பதை நாங்கள் அறியோம். இவ்விதம் கிடைத்த படிவங்கள் எதுவாய் இருக்கலாம் என்று பார்க்கலாம் என்று நினைத்து அதை எடுத்துக்கொண்டு வந்து இங்கு நமது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் காண்பித்தேன். அதற்கு அவர்கள் இதில் 60 சதவிகிதம் இரும்பு சக்தி இருப்பதாக சொன்னார்கள். இதைக்கேட்டதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. எங்களுடைய தென்பகுதி எப்போதும் மிகவும் பாதுகாப்பான பிரதேசம். தென் கோடியில் அமைந்திருப்பதால் எந்த சினக் காரர்கள் படையெடுத்தாலும் எங்கள் இடத்தை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. கனரகத் தொழில் அமைக்க மிகவும் பொருத்தமான பகுதி. இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் செய்தியைக் கொண்டு பார்த்தால், இந்தியாவிலேயே, எங்கள் பகுதியில் கிடைக்கும் இரும்பு மிகவும் சக்தி கூடிய இரும்புப் பொருளாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். நாங்கள் கிணறுகள் வெட்டும்போது கூட மைக்கா போன்ற பொருட்கள் அதிகமாக கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன. மைக்கா மட்டுமல்ல இன்னும் பல கனிப்பொருட்கள் இருக்கும் என்று எனக்கு இப்போது சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர்களை எங்கள் இடத்திற்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடன் கூடவே இதற்கான ஆட்களை அனுப்புவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இவ்விதம் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் வந்து ஆராய்ச்சி நடத்தி அங்கே கிடைக்கும் கனிப்பொருட்களிலிருந்து எவற்றையெல்லாம் உருவாக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்து, அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

* திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் நாட்டில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலைமை பற்றியும், நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள விவசாய முன்னேற்றங்களைப் பற்றியும், மின்சாரத்தின் மூலமாக தொழிற் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருப்பது பற்றியும், சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக நாட்டு மக்கள் எல்லாம் ஒன்றுதிரண்டு எழுச்சியடைந்து அரசாங்கத்திற்குத் தங்களால் ஆன ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1st February 1963] [திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்]

கள் என்றும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல, நிதியாகவும், பொருளாகவும் சுமார் 2 கோடிக்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இது மேலும் நின்று விடாமல், தொடர்ந்து இந்த உணர்ச்சி மக்களிடம் இருக்கக்கூடிய அளவில் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் புதிதாக கிராமத் தொண்டர் படை, நகரங்களில் என்.ஸி.ஸி., ஏ.ஸி.ஸி. முதலியவைகளை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் தலைமை.]

குறிப்பாக கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஏற்கனவே கிராமத் தொண்டர்படைகள் பஞ்சாயத்துக்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மூன்று விதமான நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமத் தொண்டர் படை எதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அதை சரிவர நிறைவேற்ற ஒவ்வொருவரும், இந்த மன்றத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும், பொதுமக்களும் நல்ல முறையில் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்துப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமத்தில் பாமர மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தோடு அனைவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். உற்பத்திக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் எந்த முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என்று பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 17 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமது ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாய இலாகாவானது, மற்ற ராஜ்யங்களை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, நமது ராஜ்ய இலாகா மிகவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றது. அதற்காக நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் நல்ல முறையில் நன்மைகள் செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் விவசாயிகளுக்கு செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் ஒரேயடியாக, பரிபூரணமாக அரசாங்கம் செய்து கொடுத்துவிடமுடியாது. முடிந்த அளவில் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரியிருக்கிறபடி இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு விவசாயியும் எது எப்படி.

[திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்] [1st February 1963]

யிருந்தபோதிலும் யார் என்ன சொன்ன போதிலும் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்கு பரிபூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

அடுத்தபடியாக நில வரி. நில வரி பற்றி கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின் போதே இது கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது அமராவதி போன்ற புதிதாக ஏற்பட்ட திட்டங்களினால் ஏற்பட்ட நஞ்சை பூமிகளுக்கு ஏற்கனவேயே நில வரி, தண்ணீர் வரி, மேம்பாட்டு வரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரி, ஸெஸ் போன்று எல்லாம் சேர்ந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 35-க்கு மேல் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட புதிய திட்டங்களினால் சாகுபடிக்கு வந்துள்ள பூமிகளுக்கு அதே அளவில் வரி விதித்தால் சற்று அதிகமாக இருக்கும். அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்த வரிக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்தி, புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களினால் சாகுபடிக்கு வந்துள்ள பூமிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற பூமிகளுக்கு சற்று குறைத்து விதிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொற்கொல்லர் விஷயம். இப்போது தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக, நாட்டிலே பொற்கொல்லர்கள் வேலையின்றி பட்டினியால் வாடுவதாக இந்த மன்றத்தில் எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பொற்கொல்லர்கள் வேலையிழந்து பரிதாபமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் அரசாங்கம் உதவ முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பொற்கொல்லர்கள் 100 ரூபாய் கட்டி லைசென்ஸ் பெற்றுத் தான் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள பொற்கொல்லர்களும், குறிப்பாக உடுமலைப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் உள்ள பொற்கொல்லர்களும் 100 ரூபாய் கட்டி லைசென்ஸ் எடுக்க முடியாது. அவர்களுடைய வருமானமே ரூ. 100 இருக்காது. ஆகையால் இது சம்பந்தமாக இவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் தென் பூதி நத்தம், வட பூதி நத்தம் ஆகிய கிராமங்களில் தனி வாய்க்கால் பாசனத்தின் கீழ் 7 குளங்களின் கீழ் 3,000 ஏக்கர் இருப்பதாக நஞ்சை இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளாக இந்தக் குளங்கள் மேடிட்டு செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் இவைகளைச் சீக்கிரமாகச் செப்பனிட்டிட்டு மாமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பம்

1st February 1963] [திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்]

பத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு. ஆதி: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது கடைசி நாளன்று பேசுகிற நல்லாயப்பினைப் பெற்றமைக்கு எனது மனம் மகிழ்வு எய்துகிறது.

தேசிய நெருக்கடியைப் பிரதானமாக வைத்து இந்திய துணைக்கண்டத்தில் உள்ள அத்தனை மாநிலங்களிலும் பொது மக்கள் மட்டுமல்லாமல், பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் கூட தங்களுடைய தலையாய கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மட்டும் இந்த முறையில் தலையாய கடமையாகக் கொள்ளாமல், அத்தகைய உணர்வைக் கொள்ளாமல், அத்தகைய உணர்வை முழுக்க முழுக்க அரசியலில் கடைபிடிக்காமல் முன்னேற்றக் கழகத்தை கேலியும் கிண்டலும் பேசுவதால் அரசியல் வளர்ந்து விடும் என்று கருதினால், அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்களின் முதுகில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வடுவினைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த ஒரு அரசியல் கட்சிக்குத் தடைச் சட்டம் விதித்தாலும், அதனால் அந்தக் கட்சி மயங்கி, பயந்து அழிந்து விடும், ஒழிந்து விடும் என்று யாராவது கருதினால், வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது, இப்போது ஆளும் கட்சியாக உட்கார்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு வெள்ளைக்காரனால் உண்டான புண்ணின் வலி மறைந்திருக்கலாம்—ஆனால் வடு மாறவில்லை. இதை உணர்ந்திராமல், பெருந்தன்மை காட்டாமல் முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்கிப் பேசினால்தான், கேலி கிண்டல் பேசினால்தான் கிதாப்பு அவிவளவும் கிடைக்கும் என்று கருதினால், அது பெருந்தன்மை என்று கருதுவதற்கில்லை. எனது கட்சித் தோழர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், சட்ட மன்றத்தில் தாக்கிப் பேசியதால் நம்முடைய தைரியம் குறைந்து விட்டதாகக் கருதாமல், வேறு பொருள் கிடைக்காமல் நம்மைத் தாக்கிப் பேசியாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய கடமை இப்போது தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதுதான். நம் நாட்டுக்குள் அன்னியன் துழையாமல் தடுக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று எல்லோரும் ஒன்றுகூடி முடிவு எடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில், சின்னப் பிரச்சனைகளை, அரசியல் பெருந்தன்மை இல்லாத பிரச்சனைகளைப் பற்றி நாம் கவலைப் பட்டுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையின் மீது பேசும்போது, இன்றைக்கு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும், கிராம ராஜ்யம்தான் ராம ராஜ்யம் என்று காந்தியடிகள் சொன்னது. இன்றைக்கு எப்படி நடைபெறுகிறது என்றால் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பேசுகிறோம், முறையிடுகிறோம். இந்த நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. முதல் தரப் பஞ்சாயத்துக்களிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும்

[திரு. முனு. ஆதி]

[1st February 1963]

கமிஷனருக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் தான் அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது, மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு அதிகாரம் அங்கு தரப்படவில்லை. சென்ற பல ஆண்டுகளாக அங்கத்தினர்கள் நகராட்சிக்குக் கொடுக்கக் கூடிய, ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாறி மாறிக் கேட்டும் அத்தகைய அதிகாரங்கள் நடைமுறையில் அளிக்கப்படவில்லை. முதலில் பஞ்சாயத்துக்களில் மதிப்புப் போடுவதற்கு ஒரு ஓவர்சியர் வைத்திருந்தார்கள். அதைப்பற்றி வலியுறுத்தும் போது அங்கே ஒரு அலிஸ்டெண்ட் என்ஜினீயரே தேவை என்று சொல்லுகிறோம். வருமானம் அதிகமாக இருக்கும் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒருவருக்கு பதில், அலிஸ்டெண்ட் என்ஜினீயரும் அவருக்கு உதவியாக ஒரு ஓவர்சியரும் கூட வேண்டுமென்று கேட்டும் ஓவர்சியர் வைத்தார்கள். இப்படி வைத்திருக்கிற ஓவர்சியர் வட்டாரம் பூராவிலும் உள்ள அத்தனை கிராமங்களையும் போய்ப் பார்க்கப் போதிய அவகாசம் இல்லை. இப்படி நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் பல முன்னேற்ற வேலைகள் தடைபடுகின்றன. மாற்று முறையாக, அதிக வருமானமுள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் விஷயத்தில் இன்னும் ஒரு ஓவர்சியரையாவது நியமிக்க அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். யூனியனில் கொடுத்திருக்கிற ஒரே ஒரு குபர் வைசரை வைத்து அத்தனை முன்னேற்றத் திட்டங்களையும் துரிதமாக எடுத்து நடத்த முடியவில்லை. அலிஸ்டெண்ட் என்ஜினீயரை நியமித்தாகிலும் அல்லது இன்னும் ஒரு ஓவர்சியரை நியமித்தாகிலும் துரிதமாக முன்னேறக் கூடிய வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலப் பிரச்சனைக்கு வரும்போது, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற தொல்லை படிப்படியாக வளர்ந்துகொண்டு வருகிறதே தவிர அவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. முதலிலே நிலத் தீர்வை என்று வரி போட்டோம். அப்போதே கண்டனம் தெரிவித்தோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகத் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டபோது விவசாயிகளும் துரிதமாக வரி போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். சர்க்காரும் வரி போட்டு நாங்களும் வரி போடும்போது அவர்களுடைய வேதனையைச் சொல்லிக்கொள்வதற்கு பக்கத்தில் இருக்கிற எங்களிடம்தான் வருகிறார்களே தவிர உங்களிடம் (அமைச்சர்களிடம்) வருவதில்லை. மேற்கொண்டு இப்போது நிலத் தீர்வை போட்டால் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதை விட, அபிவிருத்தி தடைபடும் என்பதை நிச்சயமாகக் காணப் போகிறோம். மேலும் மேலும் அரசாங்கம் இந்த நாட்டுக்கு எது தேவை என்று முறையிடுகிறதோ, எதனுடைய அபிவிருத்திக் காகப் பாடுபடுகிறதோ, இப்போது உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பெருகவேண்டியது முக்கியமான தேவை என்று எப்படித் திட்டமிட்டுச் செயல்படுகிறதோ அந்த நேரத்தில் வர வர விவசாயிகளின் தலையில் அதிக வரி போடாதீர்கள். நில வரியை அதிகமாகப் போட்டு அவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்காதீர்கள். அவர்களுடைய தேவைகளெல்லாம், அவர்களுக்கு வேண்டிய சாமான்

1st February 1963]

[திரு. முனு. ஆதி]

களெல்லாம் அவர்களுக்குத் தரப்படுவதில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கலப்பையானாலும், எரு, லோன் ஆனாலும், கிணறு வெட்டும் பிரச்சனையானாலும், அம்மோனியம் சல்பேட் ஆனாலும் அவர்களுக்கு முறையாகக் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யூனியனில் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய கஷ்டம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. அந்தத் துறையில் விவசாயிகளுக்கு உதவிகளைத் தாருங்கள். இந்த புதுத் தீர்வையை விட்டு விடுங்கள். அப்படியானால் பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். தேசிய நெருக்கடி இருக்கும் நேரத்தில் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் ஆகியவைகளின் மீதோ அவர்களுடைய மூலதனத்தின் மீதோ அல்லது அவர்களுடைய லாபத்தின் மீதோ நாஷனல் எம்ர்ஜென்ஸி டாக்ஸ் என்று அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அல்லது யூனியன் எல்லையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளின் மீது, யூனியன், அபிவிருத்திக்காக, கிராம அபிவிருத்திக்காக, கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு, மின்சார வசதிக்கு, ரோடு வசதிக்கு என்று அபிவிருத்தி வரி என்ற முறையில் வட்டக் கணக்கான ரூபாய் மூலதனத்தைப் போட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளின் மீதும், நடுத்தர வியாபாரம் செய்கிற, வருமான வரி கட்டக் கூடியவர்களிடம் ஒரு வரி போட்டுக் கொள்ள அதிகாரத்தை யூனியனுக்குக் கொடுத்தால் யூனியனின் நெருக்கடியைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். அதை விட்டு விவசாயிகளின் கலையில் வைத்தால் விவசாயிகளிடம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற எங்கவிடத்தில்தான் வந்து அவர்கள் முறையிடுகிறார்கள். ஆகையால் இதை மாற்றியாக வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய தேசிய நெருக்கடி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து நெருக்கடி பிரச்சனையில் எப்படி வேலை செய்யவேண்டுமென்பதை முறையாக வகுத்துச் செய்யவேண்டும். என்னுடைய மாவட்டத்தில் அதிகமாக நிதி திரட்டிக் கொடுத்த பெரிய மனிதர்கள் பாதுகாப்புக் கமிட்டியில் இடம் பெறவில்லை. ஆளும் கட்சியில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டவர்களும், ஆளும் கட்சி புகழுக்கு வரவேண்டும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் தான் அந்தப் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000 வசூல் செய்து கொடுத்த முக்கியமான ஒருவர் அந்தப் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை. ஒரு ரூபாய் கூட வசூல் செய்யாமலிருந்தும் ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பாதுகாப்புக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் பட்டியலில் சேர்த்திருப்பது, அது முறையாக செயல்படுவதற்கு வழி வகுக்காது. அது முறையாக செயல்படவேண்டுமென்றால் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் யார் இதில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தப் பிரச்சனை வெற்றிகரமாக முடியும். ஆகவே, பாதுகாப்புக் கமிட்டி அமைப்பது பற்றி முறையாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. முனு. ஆதி]

[1st February 1963]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆளும் கட்சியினர் அடிக்கடி தாக்கிப் பேசுவதால் எங்கள் யாருக்கும் பயம் கிடையாது. ஆனால், யாரும் சிறுதன்மையாக இல்லாமல், கவர்னர் அவர்களின் உரையில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல் பெருந்தன்மையோடு நடந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, மேலை நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறிய வாக்கைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

'Don't trouble, trouble, trouble will trouble you'. வணக்கம்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்தும், வரவேற்றும் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று தங்கள் அனுமதியைக் கோரி நிற்கின்றேன். முதல் முதலாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நாட்டினுடைய பாதுகாப்பைப் பற்றி ரொம்பத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயம் பற்றியும், கூட்டுறவு பற்றியும், சிறு தொழில்கள் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து யார் பேசினாலும்கூட ஒன்றை மட்டும் மறக்காமல் சொல்லுவார்கள். அதாவது, வடிகால் வசதி போதாது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லுவார்கள். அதோடு கூட வரி உயர்வின் காரணமாக விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு இருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். வரி உயர்வைப்பற்றி இப்பொழுது யாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆனால், நெல் விலை இறங்குவதின் காரணமாக வரி கொடுப்பதற்கு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த ஆண்டு குறுவை மகசூல் அதிக மழையால் முற்றிலும் வீணாகி, அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெல் விலை, குறைந்தது இந்த விலைக்குத்தான் பிடிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்த பிற்பாடு அதற்கு மேலே ஒரு அனுகூல வைத்து வாங்குவதற்கு மில்காரர்கள் தயாராக இல்லை என்பதையும் சர்க்கார் உணரவேண்டும். இந்த காலகட்டத்தில் நிச்சயம் விவசாயிகள் வந்த விலைக்கு விற்பனாகவேண்டும் என்ற நிர்வந்தத்தில் இருப்பார்கள். கிஸ்தி வசூல், கூட்டுறவு முறையிலே பெறப்பட்ட கடன், கைமாற்று திருப்பிக்கொடுப்பது இவைகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து வருவதன் காரணத்தினாலே நெல்லை விற்பனை தீரவேண்டும். நெல் விலை குறைந்த அளவிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதால், அந்த விலைக்கே நிச்சயம் விவசாயிகள் விற்க வேண்டிய நிர்வந்தம் வரும். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும். வரி போடுவதை போட்டால்கூட, விவசாயிகள் கொஞ்ச காலம் பொறுத்திருந்து நல்ல விலை வரும்பொழுது நெல்லை விற்பதற்கு வசதி செய்துதரவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு சேமிப்பு கிடங்குகளும் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோடவுன்களில் கொண்டுபோய் தானியங்களை சேமித்துவைத்து, ஏதோ கொஞ்சம் கடனைப் பெற்று, தங்கள் உடனடியான கடமைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு, நெல் விலை ஏறிய பிற்பாடு விற்கலாம் என்ற வசதியோடு கூடி இருக்கும் விவசாயிகள் ரொம்ப சொல்பம்.

1st February 1963] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

எல்லா கிராமங்களிலும் அத்தகைய வசதியும் ஏற்படவில்லை. ஏற்படக்கூடும். நெல் விலையைக் குறைக்காமல், சென்ற வருஷம், அதற்கு முதல் வருஷம் எவ்வளவு நெல் விலை இருந்ததோ அந்த நிலைமைக்கு இருந்தால்தான், விவசாயத் தொழிலாளிகள் தாங்கள் பெறுகிற கூலிக்கு அதிகமான பொருளாதார வசதி பெறமுடியும். சிறு விவசாயிகளுக்கும், சிறு வரக்காரர்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கவேண்டுமென்றால், நிச்சயம் நெல் விலை சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருப்பதைவிட குறையக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எல்லோரும் விடாமல் பேசிய பொற்கொல்லர் களைப்பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். பொற்கொல்லர் கள் இன்று நேற்று ஏற்பட்டவர்கள் அல்ல. ரொம்ப காலம்தொட்டு தங்க நகைகள் செய்வதற்கென்றே ஒரு வகையான தொழிலாளர் கள் இருந்து வருகிறார்கள். பரம்பரையாக அந்தத் தொழிலை விடாமல் அவர்கள் செய்துகொண்டு வருபவர்கள். எல்லோராலும் அந்தத் தொழில் கண்யமான் கௌரவமான தொழிலாகக் கருதப் பட்டது. திடீரென்று இப்பொழுது சீனா படையெடுத்ததின் காரண மாக அவர்களை நடுத்தெருவிலே விடும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது வருந்தத்தக்க விஷயம். 14 கோடி, 12 கோடி, 10 கோடி என்றெல்லாம் சொல்லுவது பற்றி, எண்ணப்பொறுத்தவரை யிலும் ஆட்சேபனை கிடையாது. நம்முடைய சக பெண் அங்கத் தினர்கள் முதலில் 14 கோடி நகைகளைச் செய்து போட்டுக் கொள்ளும்படியான ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும். சமூக சேவை செய்யும் பெண்களெல்லாம் இம்மாதிரி நகைகளைச் செய்து போட்டுக் கொள்ளும்படியான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, அதைப் பார்த்து, பாக்தி பெண்களும் அம்மாதிரி நகைகள் செய்து போட்டுக் கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்படவேண்டும். அது ரொம்ப சுலபமான முறையாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். முழு நகைகளையுமே எடுத்துவிட்டால்கூட எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. காரணம், அலயங்களில் சுவாமிக்கென்று ஏராளமாக நகைகள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வட்டியோ அல்லது எந்தவிதமான வருமானமும் வராமல் அப்படியே ஸ்டோ ரில் மந்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கேயோ சேமித்து வைத் திருக்கிறார்கள். தங்கம் விலை ஏறுகிறதென்றால் சிமெண்டு மூட்டை விலையும் கூடவே ஏறுகிறது. எங்கேயாவது தங்கத்தைப் போட்டு வைத்து புதைத்து மேலே சிமெண்டைப் பூசினிடலாம் என்ற எண்ணம். தாலி என்பது இடைக் காலத்தில் தோன்றியதே தவிர, பழைய காலத்தில் தோன்றியது அல்ல. பழைய காலத்தில் அதைப் பற்றிய சர்ச்சைகள் இருந்திருக்கின்றன. முன்காலத்தில் புலி நகம் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று எல்லாம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தாலி என்பது இப்பொழுது சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டது. நாகரீகம் தோன்றி வளர வளரத்தான் தங்கத்தில் தாலி பண்ணி கட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை வந்தது என்றெல் லாம் சொல்லுகிறார்கள். எது எப்படிப் போனாலும், பொற்கொல் லர்கள் நடுத்தெருவில் திற்காத நிலைமைக்கு, வயோதிகர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதுமாதிரியாவது அவர்களுக்கு பென்ஷன்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [1st February 1963]

கொடுக்க வேண்டும். 14 கோட் நகைகளுக்கு ஒரு கிராக்கி உண்டாக்க வேண்டும். பெண்கள் அம்மாதிரி நகைகளைச் செய்து கொள்ளக் கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். கொஞ்சம் கிராக்கி ஏற்பட்டால் கொஞ்சம் மதிப்பு ஜாஸ்தி ஏற்படும். ஒரு அவுன்ஸ் அலுமினியம் ரூ. 250 விற்பொழுது அமெரிக்க நாட்டுப் பெண்கள் அலுமினியத்தில் காதணி, கையணி முதலியவைகள் செய்து போட்டுக் கொண்டதாக நாம் படிக்கிறோம். 14 கோட் நகைகளை ஜாஸ்தி பண்ணி அதிலே ஒரு நெருக்கடியை உண்டு பண்ண வேண்டும். விலையைக் கொஞ்சம் தூக்க வேண்டும். அதன் காரணமாக அதன் மதிப்பு உயரும் விலையைத் தூக்கினால் மதிப்பு ஜாஸ்தி. கிராக்கியை உண்டுபண்ணினால் அதற்கு மதிப்பு ஜாஸ்தி.

நெல் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று பிரசாரம் பண்ணவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அதிலே ஓரளவுக்கு லட்சிய அளவையும் நாம் எட்டியிருக்கிறோம். எட்டினபிற்பாடு நெல் விலையை குறைப்பது விவசாயிகளை மேலும் ஊக்குவிப்பது ஆகாது. நிலத்திற்கு வரி போடுவது பற்றி ஆட்சேபணை செய்யவில்லை. நெல் விலை சாதாரண விவசாயிக்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். அதற்குக் கீழே குறையக்கூடாது. அதற்குத் தக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நேற்றய் தினம் நண்பர் கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் பேசும் பொழுது, அவர்களுடைய தலைவரைப்பற்றிக் குறை சொல்லி பேசியதைக்கூறி ஆபத்தான கட்டத்தில் அவரைத் தேடி வரவில்லையா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது உண்மைதான். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. 'ப்யூஸ்' ஆன பல்பை திரும்பப் போட்டால் எப்படி லைட் எரியும்? 'ப்யூஸ்' ஆன பல்பை போட்டால் வெளிச்சம் தெரியுமா என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 'ப்யூஸான' பல்பை எடுத்து வேண்டுமானால் மண்ணெண்ணெய் விளக்கு எரிக்கலாம். நியான் கான் லைட் பல்ப் உடைந்துபோய் விழுந்தால், அதைத் தொட்டால்கூட ரொம்பக் கொடுமையான வியாதியால் பீடிக்கப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்துவிடும் என்று சொல்லுவார்கள். தான் கெட்டது மல்லாமல் சந்திரபுஷ்கரணியையும் சேர்த்துக் கெடுத்தான் என்று சொல்லுவதுண்டு. வேறு ஒரு கட்சியில் இருந்தபோது ஏற்பட்ட மதிப்பு, செல்வாக்கு இவைகளை உபயோகப்படுத்தி இப்பொழுது இப்படியெல்லாம் பேசுவதென்பது சரியல்ல. விவாக ரத்து செய்துகொண்ட மனைவி சென்றகால கணவனால் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட பெருமையை வைத்துக்கொண்டு ஆதரவு தேடிக்கொள்ளுவது நல்லது அல்ல, நேர்மையுள்ள, பெரியவர்கள், பெருந்தன்மையாக இருப்பவர்கள், அப்படிச் செய்வது நல்லது அல்ல. அவர் இன்றைக்குச் செய்கிற காரியமிருக்கிறதே பேசுவதும் எழுதுவதும் இருக்கிறதே, இது மிகக் கொடுமை. விபீஷணன் சண்டை சமயத்தில் தர்மம் பேசி எதிரியோடு சேர்ந்தான். விதுரன் சண்டை சமயத்தில் வில்லை வெட்டிப் போட்டுவிட்டு தீர்த்த யாத்திரை கிளம்பினான். சல்லியன் தான் அந்தக் கட்சியில் இருந்துக்கொண்டே கொஞ்சம் கொஞ்ச

1st February 1963] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

மாக சதி செய்து தன் கட்சியையே அடியோடு கவிழ்த்தான். இதெல்லாம் சென்ற கால புராணக் கதைகள் என்றாலும் நாம் நிகழ்காலத்தில் இவற்றையெல்லாம் பெரியவர் மூலம் பார்க்கிறோம். திட்டவட்டமாக இந்தப் பணியில் பெரியவர்கள் ஈடுபடலாகாது. திசை திருப்பி விடுவதை அரசியலை நீண்டகாலமாக பார்க்கிறோம். நெருக்கடி சமயத்தில் பெண்களுக்கு நகை ஆசையைக் கிளப்பிவிடுவது. இன்னொரு சமயத்தில் பெண்கள் பண்டித ஹவுஸ்லால் நெருவின் அழகைக் கண்டு அவருக்கு வோட்டுப் போட்டார்கள் என்று சொல்லுவது. இதெல்லாம் எந்தக் கோளாறைச் சேர்ந்தது என்று தெரியவில்லை. எந்த வியாதி என்று தெரியவில்லை. இந்த வியாதிகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் காணுவதற்கு இனிமேல் டாக்டர்கள் கூட இருப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

“புறம் நட்பு. அகம் வேர்க்கும் நச்சுப் பகையை வெளியிட்டு வேராதல் வேண்டும்” என்ற முன் மொழியை—நினைவூட்டிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

பெரியவர்களாக இருப்பவர்கள் ஏதோ கண்ணன் காட்டிய வழி, உபநிஷத் பலகணி என்று இம்மாதிரி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தால் தலமாக இருக்கும். நெருக்கடி நிலைமையில் ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல.

“அரவு உயர்த்தோன் கொடுமையினும் முரகயர்த்தோய் உனது அருளுக்கு அஞ்சினேன்.”

என்று வில்லி சொன்னபடி இந்த ஜனநாயக முறையில் சிப்ட்டிருக்கும்படியான இந்த அருளானது மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. துரியோதனன் கொடுமையைக்கூட சகித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் தர்ம சாஸ்திரம் பேசிக்கொண்டு, தர்ம புத்திரன் பண்ணுகிற தர்மக் கொடுமையைத் தாங்க முடியவில்லை என்று இப்பொழுது நாம் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் போற்கொல்லர்கள் விஷயம் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

அடுத்தபடியாக, நகர சபையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதி இல்லாமல் இருப்பது ஒரு குறையாக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பாக்கி உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லாம் வேலையை விட்டுப் போகும்போது பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது; இவர்களுக்கு மாத்திரம் பென்ஷன் வசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இதைக் கொஞ்சம் யோசித்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றிய உரையின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில், இந்த நெருக்கடியான கால கட்டத்திலே நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையைப் பற்றியும், நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள உணர்ச்சியையும், தேச

[திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை] [1st February 1963]

பக்கியையும் நல்ல முறையிலே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். அதோடு கூட இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றியும், மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒற்றுமை உணர்ச்சியைப் பற்றியும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த உரையானது மக்களிடையே மேலும் புதிய ஊக்கத்தையும், புதிய உணர்ச்சியையும், புதிய ஒருமைப்பாட்டையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் அமைந்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது.

தேசிய நெருக்கடி சமயத்தில் அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள பல முக்கியமான நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நாம் பெருமைப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தேசிய பாதுகாப்பிற்காக, ஊர்க்காவல் படை, தொண்டர் படை, என்.ஸி.ஸி. படைகள், ஆங்காங்கே அமைக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து அரசாங்கம் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து, அதற்கு வேண்டிய நிதியையும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு தேசிய நெருக்கடியை முன்னிட்டு, நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மனதிலே கொண்டு, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு ஊக்கம் அளித்திருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்ற புதிய நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. இந்த நெருக்கடியான கட்டத்திலே காய்கறிகளின் விலை சற்று உயர்வாக இருக்கிறது. காய்கறிகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, நகர்ப்புறங்களிலும், நகரச் சுற்றுப்புறங்களிலுமுள்ள காலி இடங்களிலெல்லாம் காய்கறிகள் பயிர் செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிப்பதோடு, விவசாய அதிகாரிகள் மக்களை அணுகி காய்கறிகளை எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்பதை நன்கு விளக்கிக் கூறுவதுடன், காய்கறி விதைகளை இலவசமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், உண்மையிலேயே காய்கறிகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதோடு கூட, அவற்றின் விலையும் சற்று இறங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நெருக்கடியான கால கட்டத்திலே பல முக்கியமான பிரச்சனைகள் எழுந்துள்ளன. அவைகளிலே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பொற்கொல்லர்களின் பிரச்சனை. நெசவாளர்களின் நிலைமையும் ஓரளவு பாதிக்கப் பட்டிருப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்கு கோவை நகரில் மட்டும் சுமார் 7,000 பொற்கொல்லர்கள் இருக்கிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால், கோவையிலுள்ள பொற்கொல்லர்கள் மாத்திரமல்லாது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை பொற்கொல்லர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே வேலையில்லாத சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. நகை வியாபாரிகள் இப்பொழுது நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். நகை வியாபாரிகள் தங்களிடத்திலே இருக்கும் நகைகளை மட்டும் விற்கிறார்களே தவிர, பொற்கொல்லர்கள் செய்து வைத்திருக்கின்ற நகைகளை வாங்குவதில்லை.

1st February 1963] [திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை]

இதன் காரணமாக பொற்கொல்லர்கள் வேலை இழந்து உணவுக்குக் கூட கஷ்டப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோவை நகரத்திலுள்ள பொற்கொல்லர்களுக்கு உதவி செய்யும்பொருட்டு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அவர்களுக்கு இலவசமாக அரிசி வழங்குவதுடன் ஒரு சிறிய தொகையையும் கொடுக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பொற்கொல்லர்கள், தேசிய பாதுகாப்பு சமயத்தில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தங்கக்கட்டுப்பாடு சட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம், ஆனால் எங்களுக்கு மாற்று வேலை ஏற்படுத்திக் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அதி துட்பமான வேலை செய்து அனுபவம் பெற்றவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கும்போது, பூட்டுக்கள், கில்கள், பாட்டலாக்குகள், ஆகிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற இடங்களிலும், வார்ப்புடத் தொழிற்சாலைகளிலும், ஃபெனென்டரி களிலும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியம். ஆகவே அரசாங்கம் தொழில் அதிபர்கள் மூலமாகவும், ஜில்லா கலெக்டர்கள் மூலமாகவும் இந்தப் பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், கோவை நகரத்திலே இருக்கின்ற நெசவாளர்கள் தயார் செய்கின்ற துணிகளை வட நாட்டிலேதான் அதிக வியாபாரம் செய்ய முடியும். அதிகமாக வட நாட்டிலேதான் வியாபாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எல்லைப் புறத்தில் இருக்கின்ற கல்கத்தா, அஸ்ஸாம் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் நெசவாளர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த சேலைகளை அனுப்பி வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டி அந்தப் பகுதிகளுக்கு இப்பொழுது வியாபாரிகள் தாங்கள் தயார் செய்த சேலைகளை அனுப்ப முன் வருவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், எங்கே தங்களுடைய பணம் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தினால் அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அனுப்புவதில்லை. இதன் காரணமாக நெசவாளர்கள் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு பரிகாரம் செய்யவேண்டுமானால், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நெசவாளர்கள் தயார் செய்கின்ற சேலைகளை வாங்கி, அவற்றை விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக ஓரளவு நெசவாளரின் பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியும். அதே போல் பொற்கொல்லர்கள் பிரச்சனை தீர்வதற்கு, பொற்கொல்லர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் ஒரு விற்பனை நிலையம் அமைத்துக்கொடுத்தும், பட்டரை அமைத்துக் கொடுத்தும், பொற்கொல்லர்கள் தயார் செய்கின்ற 14 காரட் நகைகளை கூட்டுறவு விற்பனை நிலையத்தில் வைத்து விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுக்க வேண்டும். அதன்மூலமாக பொற்கொல்லர்களின் நிலைமை ஓரளவு சீர்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

கடைசியாக, எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற 4, 5 ஆண்டுகளாக குடி நீர் பிரச்சனையானது மிகவும் கஷ்டமான ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. எதிர்

[திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை] [1st February 1963]

காலத்தில் இந்த குடி நீர்ப் பிரச்சனை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகி விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே நடந்த சட்ட சபை கூட்டத்தில் கூட இதைப் பற்றி நான் கூறியிருக்கிறேன். சிறுவாணியிலிருந்து கோவைக்கு குடி தண்ணீர் கொண்டு வரப்படுகிறது. முதலில் இந்தத் திட்டம் உருவான நேரத்திலே 1 லட்சம் மக்கள்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று ஜனத்தொகை 3 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு லட்சம் மக்களுக்கு பயன்பட்ட அதே தண்ணீர்தான் இன்றைக்கும் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இதை விஸ்தரிப்பதற்கான ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள கேரள அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவு எடுத்து இந்த சிறுவாணி திட்டத்தை விரிவு படுத்தக்கூடிய திட்டத்தை உடனடியாக அமலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் பெருமானின் உரைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

* திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். அவரது உரையின் முற்பகுதியில், இப்பொழுது நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆபத்தைக் குறித்து விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்கள். நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பேராபத்தைத் தடுப்பதற்கு, நாட்டிலிருக்கும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், மக்களும் எந்த விதத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதன்படி பார்க்கும்போது, இந்தச் சபையில் ஜனநாயக அமைப்பின் கீழ் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்தி இந்த நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக தன்னுடைய பங்கைச் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நெருக்கடி நேரத்தில், சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சியாக இயங்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், நாட்டிலே நல்லதொரு யுத்தப் பிராசரத்தையும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான நிதியையும் நல்ல முறையில் சேகரித்துத் தந்திருக்கிறது. ஆளும் கட்சியினரும் தங்களுடைய பங்கைச் செம்மையாகவே செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

நாம் அகிம்சையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும், நடு நிலைமைக் கொள்கையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் இருக்கும் காரணத்தால் யுத்த முஸ்திப்பை இது வரை செய்யாமலிருந்தோம். இப்பொழுது நம்முடைய தன்மானத்தைக் காப்பதற்கும், நம்முடைய சுய மரியாதையைப் காப்பதற்கும் நாம் யுத்தத்திற்கு வேண்டிய தளவாடங்களையும், அதற்கு வேண்டிய ராணுவப் பயிற்சியையும் அளிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, நம்முடைய தமிழகத்தில் கட்டாய ராணுவப் பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் ஆட்சியாளரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இப்பொழுது கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் ராணுவப் பயிற்சி நடைபெற்று வந்தாலும், தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும்

1st February 1963] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

தொழில் பகுதிகளில் உடனடியாக ராணுவப் பயிற்சி நிலையங்களை அமைத்து, தொழிலாளர்களின் ஓய்வு நேரத்தில் அவர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சி அளித்தால் ஓரளவு ராணுவப் பயிற்சி பெற்றவர்களாக அவர்கள் இருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஜில்லா தலைநகரங்களிலும், பெரிய நகரங்களிலும் துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சி நிலையங்களை ஆட்சியாளர்கள் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். அப்படி ஏற்படுத்திவரும் துப்பாக்கிசுடும் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு துப்பாக்கிகளை வாங்கும் சக்தி கிடையாது. அப்படி வாங்கவேண்டுமென்றால், அவர்களாகவே பணம் போட்டு துப்பாக்கிகளைப் பெற வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. துப்பாக்கிகளை வாங்க அந்த நிலையங்களுக்கு நிதி வசதி கிடையாது. ஆகையால், பயிற்சி வேலை தடைப்படக்கூடும். ஆகவே, போலீஸ் இலாகாவின் துணைகொண்டு துப்பாக்கி சடுவதில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் ஆட்சியாளர்கள் செய்துதரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களில் சிலர், கழகத்தில் இருக்கும் மெம்பர்களைப் பற்றியும், எங்களுடைய கொள்கைகளைப் பற்றியும் பலவாறாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறுகையில், கழகத்தின் மெம்பர்கள் முருங்கை மரத்து வேதாளங்கள் போன்றவர்கள் என்றும், இன்னும் பலவாறாக அலங்காரமாகப் பேசினார்கள். இந்த நேரத்தில் நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதெல்லாம், தேசிய நெருக்கடியை மையமாக வைத்துச் செயல்பட வேண்டுமே தவிர, மற்ற நிகழ்ச்சியிலே நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டாம் என்று அந்தக் கனம் அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு வீட்டிலே நீ பற்றிக்கொண்டால் பக்கத்து வீட்டில் இருக்கிறவர் அதை அணைக்க வந்தால், உடனடியாக அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரன், “நமக்குள்ளே இருக்கும் பகையை முதலில் தீர்த்துக்கொள்வோம், அதற்குப் பிறகு என்னுடைய வீட்டுத் தீயை அணைக்க வா” என்று சொல்கிற முறையில்தான், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசினார். அப்படிப்பட்ட நிலையை வளர்க்காமல், இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையை மையமாக வைத்துச் செயல்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தவேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகவும், விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் கடன் அளிப்பதன் மூலமாகவும் ஓரளவு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, விவசாய அமைச்சர், கூட்டுறவு அமைச்சர், இன்னும் இது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் கலந்து பேசி, ஒரு விரிவான

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1st February 1963]

திட்டத்தை அமைத்தால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கப்படும் பல நோக்குக் கடன்கள் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகக் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக்கிடைப்பதாயிருந்தாலும், ஊர்ப் புறங்களில் இருக்கும் இந்து மக்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறதேயொழிய, ஹரிஜன மக்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை என்பதை ஆட்சியாளர்களுக்குப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிந்திருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, கூட்டுறவு முறையில் கொடுக்கப்படும் ஜாமீன் கடன், முதலிய எல்லாக் கடன்களும் ஹரிஜன மக்களுக்கும் கிடைக்கும் படி செய்து, அவர்களும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

உணவு உற்பத்தி என்னும்போது, பொதுவாக நெல் உற்பத்தியையே மனதில் கொள்ளுகிறோம். நெல் உற்பத்தி மட்டுமல்லாமல், எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நாட்டின் தேவைக்குக் குறைவாகத் தான் காய் கறிகள் உற்பத்தியாகின்றன. அப்படிக் குறைவாக உற்பத்தியாகும் காய் கறிகளும், சென்னை நகரம் போன்ற பெரிய நகர்ப் புறங்களுக்கு வந்துவிடுவதால், சாதாரண ஊர்களில் காய் கறிகளின் விலை அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகவே, தேவைக்கு ஏற்ற அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைச் செய்வதோடு, காய் கறிகளையும் நிறைய உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க அலுவலகங்களை ஒட்டியிருக்கும், திறந்த வெளிகளில் காய்கறிகளைப் பயிரிடுவதற்கும் விரிவான திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு அணு மின்சார நிலையத்தை அமைக்க நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளைக்கூட நேரடியாக அந்த இடத்திற்கு அழைத்து வந்து பார்வையிட்டார்கள். இந்தத் திட்டம் காரணமாக அந்த இடத்திலிருக்கும் கிராம மக்கள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தாலும், ஏறக்குறைய இருபது சதவீதம் அளவுக்கு சுற்றுப்புறக் கிராம மக்களை அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இப்பொழுது ஓரளவு பயம் இருந்தாலும், நல்ல காரியத்திற்காக வேண்டி அந்த இடங்களிலிருந்து அவர்கள் வெளியேறத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு மற்றப் பகுதிகளில் குடியிருப்பு வசதிகளையும், பயிரிடுவதற்கான நிலங்களையும் கொடுத்து, அந்தத் திட்டத்தை அங்கே வெற்றிகரமாக நடத்த வழிசெய்ய வேண்டுமென்று நான் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1st February 1963] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

செங்கற்பட்டு நகரத்திற்கு அருகில் இருக்கும் திருமணி கிராமத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் லெப்ரஸி ஸானடோரியம் இருக்கிறது. அந்த ஸானடோரியத்தில் இப்பொழுது இட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தென்னகத்தில் இருக்கும் எல்லா நோயாளிகளும் அந்தப் பகுதிக்குத்தான் வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். வருகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் அங்கே இட மளிக்க முடியாத நிலை இருப்பதற்குக் காரணம், போதிய வார்டுகள் இல்லாததுதான். நம்முடைய அரசாங்கம் மூன்று லட்ச ரூபாய் தான் தற்போது மான்யத் தொகை அளிக்கிறார்கள். இது போதாத நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே புதிய வார்டை நம்முடைய மாநில சர்க்கார் கட்டிக் கொடுத்து, அதில் அதிக 'பெட்' களை வைக்கவும் உதவி செய்தால் நோயாளிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கிராமப் பகுதி களில் சுகாதார வசதிக் குறைவு இருக்கிறது என்பதை ஆட்சி யாளரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டு, சபாநாயகருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திருமதி ந. கா. ரங்கநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை நான் வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று நமக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகம் தேவையாக இருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு உரம் முதலியவை சுலபமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மின்சாரத்திற்குக் கட்டுப்பாடு இருப்பதால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள் நாற்று நடுவதற்கும், கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கும், கிரவுர் மூலமாக கரும்பு அடிப்பதற்கு பகலில் தான் மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, பகல் நேரங்களில் விவசாய வேலை களுக்கு மின்சாரம் வழங்கவேண்டுமென்று மின்சார அமைச்சர் அவர்களை நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையிலாவது மின்சாரக் கட்டுப் பாட்டை நீக்கிவிட்டால், அதிக உற்பத்தியை அவர்கள் செய்ய முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே அதிக வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மேலும் வரிகள் போட்டால், அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். புதிய வரிகளை அவர்களுக்குப் போட் டாலும், ஏற்கனவே இருக்கும் விவசாய வருமான வரியையாவது நீக்கிவிடுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம் நாட்டின் சுதந்திரத்தைக் காக்க பெண்கள் சமூகமாகிய நாங்கள் பொன்னும், பொருளும், தங்க, வைர நகைகளையும்; தாலியையும் கூட, யுத்த நிதிக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகையால், தங்கக் கட்டுப்பாட்டை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில், பெண்களுக்குத் தாலி செய்வதற்கு மட்டும் 22 காரட் தங்கம் தருமாறு நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

• [திருமதி ந. கா. ரங்கநாயகி] [1st February 1963]

அவ்விதமே அவதியுறும் நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக உதவுமாறு தாழ்மையுடன் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் மிகவும் பிற்போக்காக உள்ள ஒலகடம், வெள்ளித்திருப்பூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு கூட்டுறவு ஆலை அல்லது வேறு ஏதாவது தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமாய் நான் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்க்கார் நிறுவ உத்தேசித்து இருக்கும் பெண்கள் பாலி டெக்னிக் கல்லூரியை யுத்த நிதிக்கு அதிக அளவில் நிதியை வாரிவழங்கி இருக்கும் எங்கள் கோவை நகரத்திலே அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை அளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ர. சம்பங்கி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் இந்த அவையில் ஆற்றியிருக்கிற உரையின் மீது எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் இன்றையதினம் நாடு இருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொருத்த அளவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு ஜனநாயக ஸ்தாபனமாக இருக்கிற காரணத்தினால் இன்றையதினம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற, இந்திய பூபாகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து அது தன்னுடைய முழு ஆதரவையும் இந்த நாட்டுக்குத் தர முன்வந்திருக்கிறது. இனியும் அது தன்னுடைய முழு ஆதரவையும் இந்த நாட்டுக்குத் தர இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யாதொரு நிபந்தனையும் இன்றி, நாட்டின் நலனையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அளிக்கின்ற ஒத்துழைப்பை அறிந்து கொண்ட நண்பர்கள் இந்த மன்றத்தில் வெளிப்படையாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பாராட்டினார்கள். அவர்களுடைய பாராட்டுதலுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது நடக்கின்ற விவாதத்தில் இரண்டாம் நாள் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், “ஒரு பாகத்தில் தெய்வத்தின் குரல் கேட்கிறது. இன்னொரு பாகத்தில் சாத்தான் குரல் கேட்கிறது” என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைக் கேலி செய்யும் வகையில் பேசினார்கள். இன்று பேசிய திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கூட பட்டாளத்திற்கு ஆள் சேர்க்கும் முயற்சியில் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பது போல—தலைமையகத்தில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் கூறி வருகிறார்கள். பட்டாளத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் சேருவது பிற்காலத்தில் திராவிட நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பயன்படும் என்று சொல்வதாகக் குற்றம்

1st February 1963] [திரு. ர. சம்பங்கி]

சாட்டினார்கள். அந்த உறுப்பினரை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களில் யாராவது எங்காவது, எந்த மேடையிலாவது அப்படிப் பேசியிருக்கிறார்களா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களுக்கு அவ்வாறு ஏதேனும் சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று ருசுப்பிக்கப்படுமா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரும்பெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் தலைமையகத்தில் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டும்” என்று. ஆனால் எப்போது சொன்னார்கள்? எதற்காகச் சொன்னார்கள்? நம்முடைய பட்டாளத்தில் முன்னணியில் நின்று போராடி காயமடைகிற படை வீரர்களுக்கு முதலில் தேவைப்படுவது ரத்தம். அந்த ரத்த தானம் வழங்குவதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை மறந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் பட்டாளத்தில் சேருவது திராவிட நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பயன்படும் என்பதாகச் சொன்னார் என்று தவறாகக் கூறுவது, தவறாகக் குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல, நியாயமல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ ஒருவர் சொன்னாரே அதுபோல் “சட்டி சுட்டது, கைவிட்டது” என்கிறமாதிரியாகச் சொல்வது சரியல்ல. இன்றைக்கு இடதுசாரிக் கட்சிகள் அத்தனையும் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில், பாதுகாப்பில் அக்கறை கொண்டு ஒத்துழைக்க முன்வந்தது என்றால் அதற்குப் பயன் இல்லாமல் இல்லை.

நான் படித்த ஒரு பாலபாடம் தான் எனக்கு இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. கானகத்தில் ஒரு நான்கைந்து காளைகள் இருந்தன கொழுத்த காளைகள். அவற்றை அடித்துத் தின்று விடலாம் என்று ஒரு புலிக்கு நாக்கில் ஜலம் ஊறிற்று. அவை அங்கங்கே தனித்தனியாக மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. அந்தக் காளைகளை அடித்துக்கொல்வதற்குப் புலி வந்தபோது அந்தக் காளைகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தம்தம் கூரிய கொம்புகளினால் புலியையே தாக்க முனைந்தன. தங்கள் உரிமையும், உயிரும் அந்தப் புலியினால் பறிபோய்விடும் என்றவுடன் அவை சினந்து ஒருமுகப்பட்டுப் புலியை தாக்க முன்வந்தவுடன் புலி தன் உயிருக்குப் பயந்து பின்வாங்கி ஓடிவிட்டது என்பது தான் நான் படித்த பாலபாடக் கதை. அதுபோலத்தான் சீனப் புலி இந்திய மக்கள் அங்கங்கே தங்கள் வேற்றுமைகளை மறந்து ஒன்றாகத் தாக்க முன்வந்துவிட்டார்கள் என்றவுடன் பின்வாங்கிவிட்டது என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. எல்லா இடதுசாரிக் கட்சிகளும் ஆளும் கட்சியுடன் ஒன்றுபட்டதைப் பார்த்தே அவர்கள் பின்வாங்கிவிட்டார்கள் என்றாலும் அது மிகையாகாது.

இந்த எண்ணத்தை ருசுப்படுத்தும் வகையில் ‘ஆனந்தவிகடன்’ நிருபருக்குப் பேட்டியளித்துள்ள நமது மதிப்பிற்குரிய மத்திய அமைச்சர் திரு. சாவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள

[திரு. ர. சம்பங்கி]

[1st February 1963]

விஷயம் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குரியது. நமது மாநில வார இதழான 'ஆனந்தவிகடன்' ஆசிரியர் டெல்லியில் நமது பாதுகாப்பு மந்திரியைப் பேட்டி கண்டு இந்த மாநிலத்தின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அமைச்சர் அதற்குப் பதிலளிக்கும் முகத்தான் கூறியிருக்கிறார். "சீன நாட்டுக்காரன் நமது படை பலத்தை, நாட்டின் வளத்தை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறான். நம்மை எல்லாவகையிலும் புரிந்துகொண்டுதான் படையெடுத்தான். ஆனால் நம்முடைய நாட்டு மக்களின் தேசிய ஒற்றுமை உணர்ச்சியை மட்டும் தான் தவறாகக் கணக்கு எடுத்துவிட்டான். அவன் படையெடுப்பினால் நாட்டில் ஏற்பட்ட ஒரு நெருக்கடி நிலைமையில் நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஓர் தேசிய ஒற்றுமை உணர்ச்சியைப் போல நான் எப்போதும் பார்த்தது இல்லை" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்தவகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தம்முடைய மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பை அளிக்க முன் வந்திருக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதை அடியோடு அழித்து விடுவதற்கு ஒரு தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம் என்று செய்யப்படுகிற முயற்சிகள் சரியானதாகாது. நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 16 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்கு முன்னால் அந்நிய ஆட்சி இருந்தது. நாடு விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதற்காகப் பல கட்சிகள் செயல்பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியும் அன்றைக்குச் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. அந்நிய அரசாங்கம் காங்கிரஸ் கட்சியின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தி வந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கட்சியையே அழிக்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை. கட்சியைப் பல அடக்கு முறைகளுக்கு உள்ளாக்கியிருந்தாலும் கூட அன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் கொண்ட விடுதலை வேட்கை உணர்ச்சியை அவர்களால் அழித்துவிட முடியவில்லை. இன்னும் உலக நாடுகளின் வரலாறுகளை எல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கலாம். எகிப்து நாட்டில் ஒரு கட்சி அந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டது. அந்தக் கட்சியை அழித்துவிட முடியவில்லை. சிரியாவில் சின்சன் கட்சி உரிமைக்காகப் போராடியது. அதை அழித்துவிட முடியவில்லை. இன்னும் அமெரிக்க நாட்டில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இருக்கிறது. அமெரிக்கர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு விரோதிகள். இருந்தும் அந்தக் கட்சியினரைத் தங்கள் நாட்டில் உலவவிட்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்களை நசுக்கிவிடும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. அதற்காக ஓர் தடைச் சட்டம் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே இங்கும் இவர்கள் ஒரு தடைச் சட்டம் கொண்டுவரலாமே தவிர—மக்களுடைய உள்ளத்தில் அவர்களுடைய கட்சிக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் வேட்கை உணர்ச்சியை ஒருநாளும் அழித்துப் பொசுக்கி விடமுடியாது என்று மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்கள் சட்டத்தினால் நீங்கள் எய்திவிடலாம் என்று நினைக்கிற பயன் கிடைக்கிறதா, கிடைக்குமா என்பதைப் பொறுத்து இருந்து தான் பார்க்கவேண்டும் என்று அருமை நண்பர் திரு. எம். பி. வடிவேலு குறிப்பிட்டதுபோல நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1st February 1963] [திரு. ர. சம்பங்கி]

ஆளும் கட்சி நண்பர், “தடைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு உங்கள் கட்சி தடைபடுத்தப்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் நிதி அமைச்சரைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னார். அவரை அணைத்துப் பிடித்துக்கொள்வதன் மூலம் நாங்கள் கேட்கும் விடுதலை கிடைக்குமானால், அமைச்சரை அணைத்துக் கொள்வதிலே மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் எனக் கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சு. அங்கமுத்து நாயகர்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையது என்பதைக் கவர்னர் பெருமானுடைய உரை நல்ல விதமாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நாம் எல்லோரும் ஒன்று பட்டு நிற்கிறோம். இவ்வாறு ஒன்றுபட்டு நின்று நம்முடைய நாட்டைக் காப்பாற்றுவது நம்முடைய கடமையாகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 17 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பலவித வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால், மேலும் பல வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நிலவரியை அதிகமாக்குவது அவசியமா என்பதை நாம் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும். அந்த வரியிலிருந்து வரக்கூடிய வருவாயை வேறு வழியில் சமாளிக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டும். சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும் அந்தத் திட்டம் இன்னும் துரிதமாகச் செயல்படுவதற்காக நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது புதிய செர்வீஸ்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது ஓரளவு தடைப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிக அளவில் தடை படாமல் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆத்தூர் தாலுகாவில் தரிசு நிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள் இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் பத்தாண்டுக் காலமாக, ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் செலவு செய்து விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதனை அரசாங்கம் கவனித்து பட்டா கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலையாளி கண்டிஷனி லுள்ள நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் டவுன் பக்கம் இருக்கும் ஒள்ளூர் பத்தாயிரம், ஐயாயிரம் பெரும் ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளவர்களுக்காவது லோன் கொடுப்பதற்கும் வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. அங்கமுத்து நாயகர்] [1st February 1963]

தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக பொற்கொல்லர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு 14 காரட் தங்கத்தில் நகைகள் செய்வதற்கான பயிற்சியைத் தந்து உடனடியாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது மில்காரர்கள் தாங்களாகவே அரிசி கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். பத்து பர்செண்ட் அரிசியை வாங்க அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். அதிகாரிகளும் மில்காரர்களிடம் கெடுபிடி இல்லாமல் நல்ல முறையில் அரிசியை வாங்கிப் பொதுமக்களுக்கு வழங்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உத்தேசத்துக்கு மேல் அரிசியை வாங்க முடியும்.

ஆத்தூர் டவுனில் குடிநீர் வசதி இல்லையென்று பல தடவை, சென்ற கவர்னர் உரை விவாதத்தின் போது கூடக் கூறியிருக்கிறேன். அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

திரு. கோ. ராஜாராம்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த மூன்று தினங்களுக்கு முன்னாலே இந்த மன்றத் தலைவர் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையினை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாடு சமீப காலத்திலே கண்டிராத, சந்தித்திராத, நடக்கும் என எதிர்பார்த்திராத, எண்ணி இராத ஒரு வேதனையான, தூர்ப் பாக்கியமான நிலையினைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அதன் விளைவாக, தியாகிகளும், தொண்டர்களும் போராடிப் பெற்றளித்த சுதந்திரத்துக்கு ஆபத்து சூழ்ந்து, அந்தச் சூழ்நிலை வளருமானால் அகில உலக சமாதான சுகவாழ்வுக்கே ஆபத்து வருமோ என்று அறிஞர்களும், பெரியோர்களும், சான்றோர்களும் அஞ்சும் அளவுக்கு இருந்த நிலை சிறிது குறைந்திருந்தாலும் புகை மறைந்து விடாத நிலைதான் நீடிக்கிறது.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள்கூட எப்போதும் முழு மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய உணர்வில் நம்மையெல்லாம் வரவேற்பார்கள். ஆனால் இந்த முறை ஒரு புறத்தில் மகிழ்ச்சியுடனும், மறு புறத்தில் வேதனை கலந்த உணர்ச்சியோடும் நம்மை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். சீனக்காரனுடைய அநியாய ஆக்கிரமிப்பினால் இந்த நாட்டினுடைய நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டன. இந்த நாட்டினுடைய சமாதான வாழ்வு கெட்டது. இந்த நாட்டு வீரர்களுடைய அரிய உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன என்றாலும்கூட இந்த நாட்டினுடைய பாரம்பரிய ஒற்றுமை உணர்வு இன்று தலைதூக்கி நிற்கிறது. 'ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு' என்ற தத்துவத்தின் உண்மையை உணர்ந்த நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தாயினுடைய வயிற்றிலே பிறந்தவர்கள் தம்முள் சண்டை

1st February 1963] [திரு. கோ. ராஜாராம்]

யிட்டுக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி ஒன்றுபட்டு நிற்கும் நிலைமை இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நம்மால் மகிழ்ச்சி கொள்ள முடிகிறது.

இந்தச் சபையிலே பல மாற்றங்களை நம்மால் இந்த முறை காண முடிகிறது. வழக்கமாகக் கவர்னர் பெருமான் உரையின் போது காணாத முகங்களையெல்லாம் காண முடிந்தது; கேட்க முடியாத தொனியிலே விவாதங்களைக் கேட்க முடிந்தது; 'பண்டிதரின் ஆட்சியின் அலங்கோலத்தைப் பாரீர்' என்று பேசிய வர்களின் வாயினின்றும், 'அகில உலக ஜனநாயகவாதி நேருவின் தலைமையில் வாரீர்! சேரீர்!' என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்க முடிகிறது.

அது மட்டுமல்ல. 'இந்தியத் துணைக் கண்டம்', 'இந்தியத் துணைக்கண்டம்' என்று பேசுகிறார்கள். சப் காண்டினன்ட் என்று தவறாகச் சொல்லி வந்தவர்கள் இன்று இந்திய நாடு, பாரத தேசம் என்று சொல்கிற காட்சியை நாம் இன்று காணமுடிகிறது, சுவைக்க முடிகிறது. அது மட்டுமல்ல. பிரிவினை எங்கள் பிறப்புரிமை என்று சொல்லி வந்தவர்கள் இப்போது பிரிவினை கேட்க உரிமை கொடுங்கள் என்று கேட்டு தாழ்த்து வந்திருப்பதை நாம் இன்று காணமுடிகிறது. நான் இப்படிச் சொல்லும்போது கேலி செய்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. திரு. முனு ஆதி அவர்கள் சொன்னது போல், "ஃப்ரீக்குவன்ட்லீ ட்ராபினிங்", "ட்ராபினிங்" என்று எண்ணக் கூடாது. சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு கேலிச் சித்திரம் வரையப்பட்டிருந்தது. கடாங்கா அதிபர் ஷோம்பே என் போட்டு கவிழ்ந்து விட்டது என்று சொன்னபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக முதல்வர் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கை என்ற படகை தான் கவிழ்த்து விட்டேன் என்று கூறுவது போல் போடப்பட்டிருந்தது. அதற்கு வேறு ஒரு பத்திரிகை அதற்கு பதில் அளிக்கும் முறையில் கலம் கவிழவில்லை, ஜாக்கிரதையாக கரையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, காலம் வருகிற வரை பொறுத்துப் பாருங்கள் என்று போட்டிருந்தது. திராவிட நாட்டு கோரிக்கை ஒரு கலமாக இருக்கலாம் அல்லது கனம் அங்கத்தினர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னது போல் அது ஒரு சட்டியாக இருக்கலாம். அது கலமாக இருந்தால் அதை நான் ஓட்டைக் கப்பல் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓட்டைக் கப்பலில் பிரயாணம் செய்தால் கப்பல் மூழ்குவது மட்டுமல்ல, அதிலுள்ள பிரயாணிகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே, கப்பல் கவிழ்ந்து விடும் என்று வரும்போது "லைப் போட்டை"ப் பற்றி அதில் ஏறிக்கொண்டு எப்படித் தப்புகிறார்களோ அதேபோல் இந்த நெருக்கடி நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஓட்டைக் கப்பலில் இருந்து தப்புவது போல் இந்த பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரிவினை தடைச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டது. ஏதோ யமதர்மராஜன் எருமைமீதமர்ந்து வந்து பாசக் கயிறு வீசுவது போலவும் அதிலிருந்து தப்புகிற மார்கண்டேயனைப் போல் தங்களை வர்ணித்துக் கொண்டார்கள். புராண

11-00
a.m.

[திரு. கோ. ராஜாராம்] [1st February 1963]

காலத்தில், மார்க்கண்டேயன் ஆண்டுகள் உருண்டபோதிலும் மார்க்கண்டேயன் 16 வயது பாலகளை இருந்ததாக நாம் படிக்கிறோம். ஆனால் இந்த அரசியலில் மார்க்கண்டேயர்கள் கால வளர்ச்சிக்கேற்ப தங்கள் எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளாது, தங்கள் கொள்கைகளை வளர்த்துக் கொள்ளாது இருந்து விடக் கூடாது. கால வளர்ச்சிக்கேற்ப அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தை விசாலப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும், எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் மணிமொழியார் அவர்கள், சிந்தனையில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் தோன்ற வேண்டும் என்று பாரதி சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தை விசாலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், தங்கள் கொள்கைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும், தங்கள் எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவர்கள் வளர்த்துக் கொண்டால் நாங்கள் போடுவது பாசக் கயிறாகத் தோன்றாது, அக்கயிறு நேசக் கயிறாக, அன்புக் கயிறாகத் தோன்றும், அப்போது அதை யாராலும் அறுக்க முடியாது என்பதை அவர்களே கூற முன்வருவார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் நெருக்கடி நேரத்தில் செய்ய வேண்டிய பல திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கு பேசப்பட்டது. இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற திட்டங்களைக் குறை கூறிக் கொண்டு குதர்க்கம் பேசி வரும் சிலர் இருக்கிறார்கள், மேதைகள் என்ற உருவில். இங்கு ஜனநாயகம் பற்றி சிலர் பேசினார்கள். நம் நாடு ஜனநாயக நாடு என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஜனநாயகத்தை செம்மையாக கட்டிக் காக்கும் நாடு நம் நாடு. எண்ணச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம், பேச்சு சுதந்திரம் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆனால் ஜனநாயகத்தை சாக்காக வைத்துக் கொண்டு, முன்பு சேவைசெய்தவர் என்றும், முதியவர் என்றும் அப்போர்வையில் நின்று குதர்க்கம் பேசி, குழப்பத்தை விளைவித்து வரும்போது அவர் மேதாவிலாசம் உள்ளவராக இருந்தாலும், வேத விற்பன்னராக இருந்தாலும், பெரிய மனிதராக இருந்தாலும் அவர்களை வெளியே விட்டு வைத்திருப்பது நல்லதல்ல. இன்று பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பலரை உள்ளே வைக்கும்போது இவர்களை எல்லாம் வெளியே விட்டு வைத்திருப்பது ஜனநாயகத்திற்குக்கூட ஒரு பாரபட்சமாக அமையும். ஆதலால் அவர்களை இரும்புக் கம்பிக்குள் வைப்பதில் தவறு இருக்க முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வடக்கு தெற்கு என்று பேசுவது சரியல்ல என்றிருந்தாலும்கூட நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் வட பகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லவில்லை, ஆனால் தென் பகுதிகளைப் போல் எங்கள் பகுதிகள் சிறப்பாக இல்லை. தென் பகுதிகளைப் போல் எங்கள் பகுதிகளும் வளம் பெறவேண்டும். திண்டிவனம் அல்லது விழுப்புரத்தில் ஒரு கல்லூரி அமைக்கப்படவேண்டும். செஞ்சி தாலுகாவில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னர் அங்கு ஒரு ஆசிரியர் ஆதாரப் பள்ளி ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1st February 1963]

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையிது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன் இடங்களில் கிராமத்தொண்டர் படை அமைப்பது பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள், கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஒரு மனிதனுக்கு நோய் வந்தால் அவன் என்ன செய்யவேண்டும்? ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று மருந்து சாப்பிடவேண்டும், ஊசி போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது தான் நோய் திரும். அதேபோன்று நம் நாட்டை சீனா ஆக்கிரமித்திருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கும் ஒரு ஊசி போட வேண்டுமென்று நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) ஒரு மனிதனுக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருந்தால் அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழிலுக்குப் போகவேண்டும். அவர்கள் வெவ்வேறு தொழில்கள் செய்யப் போய் பசி வரும்போது சாப்பிட ஒரே வீட்டிற்கு வந்து ஒரே அம்மாவிடம்தான் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒற்றுமையாக நின்று நம் நாட்டைக் காக்க வேண்டும். காடுகளில் தேக்கு மரங்கள், சந்தன மரங்கள், தோயிலைச் செடி, காப்பிச் செடி இவைகளை வெட்டிப் பயிரிட்டு எப்படி வாஷ்மென், கார்ட், தெயிஞ்சர் போன்றவர்கள் பாதுகாத்து அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கிறார்களோ அதேபோல் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக நின்று நம் நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, என் தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்காடு சேர்வரயான் மலையில் வசிக்கும் மலைஜாதி மக்களுக்கு இன்னும் ஒரு வசதியும் இல்லை. 1958-59-ல் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்காட்டிற்கு வந்து ஒரு பள்ளிக் கூடத்தை திறந்து வைத்தார்கள். நானும் கூடப் போயிருந்தேன். ஏற்காட்டிலிருந்து கொட்டாச்சேரி வரை உள்ள ரோடு மிக மோசமாக இருந்தது. அது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அந்த ரோட்டில் இன்னும் ஜல்லி போடவில்லை. யூனியனிடம் கேட்டால் அவர்கள். அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கித் தரவில்லை, இருக்கிற பணத்தைச் செலவு செய்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் என்னிடம் வந்து சட்டசபையில் பேசி ரோட்டுக்கு ஜெல்லி போடச் சொல் என்கிறார்கள். கனம் சபாநாயகர் அவர்களும், கனம் அமைச்சர் அவர்களும் இதைப் பரிசீலனை செய்து அங்கு ஜெல்லி போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொட்டாச்சேரி, விளாங்காடு வரை ரோடு இல்லை. அரிசி, உப்பு, மிகாகாய் வாங்க ஏற்காடு சந்தைக்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ரோடு போட்டுத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஞாக்கூரிலிருந்து கரடியூர் வரையிலும் மூன்று மைல் தூரத்திற்கு ஒரு ரோடும் கிடையாது. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டுவசதியைப் பொறுத்த வரையில் பத்து பேர்களுக்குத்தான் பட்டா இருக்கிறது. 20 பேர்களுக்கு பட்டா இல்லை. வீடு கொடுப்பதற்கு 100-க்கு 20

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [1st February 1963]

ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்தப்பணம் கொடுப்பதற்கு மலைஜாதியினரிடத்தில் எங்கே பணம் இருக்கிறது? எஸ்டேட்டில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒன்றாகால் ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது. பெண்களுக்கு பனிரெண்டனா கூலி கிடைக்கிறது. இதைக் கொண்டுதான் அவர்களுடைய குடும்ப ஜீவனம் நடத்த வேண்டும். ஆகவே வீட்டுக்கு 100-க்கு 20 ரூபாய் கேட்பதை நிறுத்தி சர்க்காரே இந்த ரூபாயை கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோணமரத்துப்பட்டி தொகுதியில் மலைஜாதியினருக்கு என்று தனியாக ஒரே ஊரே இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டிக் கொடுத்தால் பக்கத்திலுள்ள 20 கிராமங்களிலுள்ள பிள்ளைகளும் அங்கே வந்து படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். இவ்வாறு வசதி செய்துகொடுத்தால் இன்னும் பத்து வருடங்களில் அங்குள்ள மக்கள் படித்து முன்னேறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். இப்போதுள்ள நிலையில் 250 ரூபாய் டிப்பான்ஸிட் கட்டினால்தான் வீடு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சொந்தமாக பட்டாவை இல்லாதவர்கள் எப்படி இந்த 250 ரூபாயைக் கொடுக்கமுடியும். ஆகவே டிப்பாசிட்டு இல்லாமல் அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் அங்குள்ள மலைஜாதியினர் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்து நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களைத்தான் அங்குள்ள மக்கள் தாய், தந்தை என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் காலத்திலேயே தங்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று அங்குள்ள படிப்பில்லாத மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் 67-ல் வருகின்ற எலக்ஷனில் மலை ஜாதியினருக்கு இன்னொரு லீட்டும் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு கொல்லிமலை போன்ற மலைப்பிரதேசங்களில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் மேல் சபையிலும் ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், பார்லிமென்ட்-க்கும் மலைஜாதியினர் சார்பாக ஒரு லீட் ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இதுவரை பேசுவதற்கு இடம் தந்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து சபைமுன் வந்திருக்கிற

1st February 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

தீர்மானத்தை வரவேற்று அதன் மீது என் உள்ளத்தில் நிறைந்த திருக்கிற குறைகளை உங்கள் மூலமாக சமர்ப்பித்துக்கொள்ள நான் முன்வந்திருக்கிறேன். இது பற்றி ஒரு திருத்தப் பிரேரணையும் தங்கனிடத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். ஆனால் விஷயத்திற்கு வரும் முன்பாக, ஒரு பூர்வ பீடிகை போல், சென்ற ஆண்டில் கூறியது போல், இந்த ஆண்டிலும் கூற வேண்டியிருக்கிறது, அதற்காக நான் மகிழ்நிலை, வருந்துகிறேன்.

ஆளும் கட்சியிலுள்ள கனம் சகோதர அங்கத்தினர்களில் சிலர் வேண்டாத முறையில் சென்று பிறரை தாக்குவதையே கடனாகக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் 'கிழடுகள்' என்றும் 'தொண்தொணத்துக் கொண்டிருக்கின்றன' என்றும் சொன்னார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் "நேரு பெருமான் அவர்களது பேச்சு கட்டவுள் பேச்சாக இருந்தது" என்றும் சிலரின் பேச்சு—“சாத்தான் பேச்சு” மாதிரி என்றும் பெயர் குறிப்பிடாமல் சொன்னார்கள். அவர் குறிப்பிட்டது யாரை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான். கனம் ராஜாஜி அவர்களைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை எல்லோரும் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். உண்மையிலேயே 'சாத்தான்' என்பது உயர்ந்த கட்டவுளின் பெயர்தான். சாத்தான் குளம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, சாத்தான் ஹரிஹரபுத்திரனின் பெயர் என்றும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பைபிளில் வேண்டுமென்றால் சாத்தான் என்பது பேய், பிசாசு என்று குறிப்பிட்டிருக்கலாம். எந்த நோக்கத்தில் அவர்கள் சாத்தான் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், நான் அதை நல்ல பொருளாகவே கொள்ளுகிறேன். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறுகிய பொருளாகவே எண்ணிக் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை இப்போதும் கனம் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் எனக்கு உணர்த்துகிறார்கள். கனம் அங்கங்கத்தினர் கோசல்ராம் அவர்கள் ஏதோ 'உளறுகிறார்கள்' என்ற கடுமையான பதத்தை எல்லாம் உபயோகப்படுத்தினார்கள். திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் 'ஃப்யூஸ் ஆய் போன பல்ப்' என்றெல்லாம் கேலி செய்கின்ற அளவில் குறிப்பிட்டார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்வது என்பது முடியாத காரியமல்ல. சுலபமாக சொல்ல முடியும். அவர்கள் தோண்டிய குழியில் நானும் விழுவது சிறப்பாக இருக்காது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) எப்படியிருந்தாலும் நான் அவ்விதம் கூற மாட்டேன். ஆகவே இம்மாதிரியான தாக்குதல்களை இனிமேலாவது சொல்ல வேண்டாம் என்றுதான் எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இந்த சாத்தானைத்தான், இந்த தொண்தொணத்துக் கொண்டிருப்பவரைத்தான், கிழத்தைத்தான், 'ஃப்யூஸான பல்பைத்தான், இவ்வாறு உளறிக் கொண்டிருப்பவரைத்தான், இந்த மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வரமுடியாமல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்துவிடுமோ என்று பயந்து கொண்டிருந்த காலத்தில், இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் தழைத்திருக்க

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1963]

வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆளும் கட்சியாக கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை நாடு அறியும். நல்லோர் அறிவார்கள்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அப்போதும் பலமாக எதிர்த்தவர்கள் பலர் இருந்தார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. சா. கணேசன் : அவர்களை ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பலர் வேண்டிக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னாலேயே அப்போது எதிர்ப்பும் இருந்தது என்ற பொருள். அதில் தானாகவே நிற்கிறது அல்லவா? (குறுக்கிடு) ஆகவே இம்மாதிரியான வார்த்தைகளைக் கூறி, அனுவசியமாக புண்படுத்தக் கூடிய வார்த்தைகளை உபயோகிக்காமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை சேன்ற ஆண்டில் நான் கூறியது மாதிரியே இந்த ஆண்டும், கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் நாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதை மறந்துவிடப் படாது. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஆளுகட்சியின் போக்கைப் பற்றி குறை சொல்ல உரிமையுள்ளவர்கள். ஆளும் கட்சியிலிருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை உடையவர்கள். இது பழிப்பது என்று அர்த்தமல்ல. குறை சொல்ல வேண்டியது எதிர்க்கட்சிகளின் உரிமை. அதற்கு தகுந்த சமாதானம் சொல்ல வேண்டியது ஆளும் கட்சியிலுடைய பொறுப்பு அல்லது கடமை. இந்த அடிப்படையில் செல்லுவதுதான் ஜனநாயகத்தின் சிறப்பாகும். இதுதான் ஜனநாயகத்தின் ஜீவனாக அமையும் என்பதை மட்டும் கூறி மேலே உரைக்கு வருகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களிடையே 31 நிமிட பேச்சு விரிவான பேச்சாக அமைந்திருந்தது. அந்தப் பேச்சில் இன்று இந்த தேசத்தில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு விபத்தைப் போன்று முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்ற ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று சொல்ல வேண்டிய வனையிருக்கிறேன். நான் எதைச் சொல்லுகிறேன் என்பதை சபையிலுள்ளவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாடு விதித்ததினால் பொற்கொல்லர்கள் இடையே ஏற்பட்டிருக்கின்றன வேலையின்மை, அப்படி வேலையில்லாமல் போனவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் செய்ய வேண்டும், என்ன நிவாரணம் செய்யப்படும் என்பதைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் ஒன்றும் இல்லாதது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று என்பதை எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உள்ளக் கருத்திற்கூட என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். இதை நாம் மறந்துவிட மாட்டோம். இந்த தங்கத்தைப் பற்றி ஏதோ ஒரு அலங்காரப் பொருளாக இது கணிக்கப்பட்டாலும்கூட, கருதப்பட்டாலும்கூட, இது வெறும் அலங்காரப் பொருள் அல்ல

1st February 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். தங்கம் என்பது—பெரிய கோட்டெஸ்வர்களைப் பற்றி அக்கறை இல்லை, அவர்களுக்கு என்ன விதமான முறையிலே தங்கத்தைப் பதுக்கவோ, சேர்க்கவோ, தொகுக்கவோ கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகளை, தடைகளைக் கொண்டு வந்தாலும், அமல் நடத்தினாலும், அதை நான் மறுக்கவில்லை—இந்த நாட்டிலே ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக வருகிற இந்த நாகரிக, பண்பாட்டு, பொருளாதார அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கிற சிறந்த மூலதனம். ஏழைகளுக்கு அது ஒரு ஒப்பற்ற ரிஸர்வ் பாங்க் போன்றது. எந்த இடத்திலும், எந்த நாளிலும், எந்த நேரத்திலும் செலாவணியாகக் கூடிய செக்கைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போலத் தங்கம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலத்திலிருந்து சரித்திரத்தைக் கவனித்துப் பார்க்கிறவர்களுக்கு இது நன்றாகப் புலப்படும். இதைத் தடுப்பதன் மூலமாகப் பதுக்கல் தங்கங்களை, அல்லது ஏமாற்றிக் கொண்டு வருகிற—அதாவது, ஸ்மக்லிங் கோல்ட் என்று சொல்லப்படுகிறதே அவற்றை, நிறுத்திவிடலாம் என்று சொல்லப் படுவது எவ்வளவு சாத்தியம் என்பது—நான் பெரிய பொருளாதார நிபுணன் இல்லை என்றாலும்—அவ்வளவு சாத்தியமா என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இன்று இல்லாவிட்டாலும் காலம் பொறுத்திருந்து காட்டும் இந்த உண்மையை.

ஏதோ 14 காரெட் என்று வரம்பு வைத்ததால் தங்கத்தினுடைய தேவை அல்லது அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலை மாறிவிடும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. நமக்கெல்லாம் தெரியும், ரேஷன் காலத்தில் சில ஹோட்டல்களில், அப்போது கட்டி மொத்தை அடித்துப் போடுவார்கள், சிலர் ஒரு இலையில் சாப்பிட்டுவிட்டு இன்னொரு டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு மற்றொரு இலையிலே உட்கார்ந்து சாப்பிடுவார்கள். அந்த நிலையிலே, அதே மாதிரிதான் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு தங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒருவர் 22 காரெட் அல்லது 24 காரெட்டாக இருந்தால் எவ்வளவு வைத்துக் கொண்டிருப்பாரோ அந்த அளவுக்கு தங்கத்தின் அளவை இரண்டு மடங்காகப் பெருக்கிக் கொண்டு விடுவார் 14 காரெட் தங்கமாக. “தரம் குறையக் குறைய அளவு ஏறும்” என்பது உலகம் அறிந்த பொருளாதார அடிப்படை. இதன் மூலம் என்ன லாபம் ஏற்படப் போகிறது என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. அதற்கு மேலே 14 காரெட், 9 காரெட் என்று சொல்லுகிறோமே அந்தத் தங்கத்தைக் கொண்டு எல்லா நகைகளையும் செய்ய முடியாது—சில நகைகளைத்தான் செய்ய முடியும். அதற்கும் இப்போது போல ஒரு குழுட்டி, பட்டறை, சுத்தி சாமணம் இவைகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொழிலைச் செய்துவிட முடியாது. யந்திரக் கருவிகளின்றி இதைச் செய்வது சாத்தியமில்லை. சுலபமாக, தானே இருந்து காலம், நேரம் என்று இல்லாமல், ஓய்வு நேரத்திலும்கூட 10 மணி, 12 மணி நேரம்—(8 மணி என்று வேலை நேரக் கட்டுப்பாடில்லாமல்)—இப்போது வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய நிலை

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1963]

மாறுபடும். அதிலும் சிறப்பாக, கையால் சில சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு தொழில் செய்வது மாறி, கருவிகளுக்கு அடிமைப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்து திரும். காந்திய நெறியில் வாழ வேண்டும் என்று எண்ணுகிறபோது, சிறு சிறு குடிசைத் தொழில் என்று கூடச் சொல்ல முடியாத, ஒரு ஆள் உட்கார்ந்து கொண்டு செய்யக்கூடிய, தொழிலில் கருவிகள், யந்திரங்கள் வரவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அது நாட்டின் நல் வாழ்வுக்கு உகந்ததாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இதன் மூலமாக, கிட்டத்தட்ட—ஏன், ஒரு கோடிக்குக் குறை யாமல் தேசம் முழுவதிலும் பொற்கொல்லர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு துணைத் தொழிலாக இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகள், பட்டை போடுபவர்கள், போன்று இதன் மூலமாக பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் இதனினும் அதிகமாகவே இருப்பார்கள். மொத்தத்தில் இதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய துணைத் தொழிலினர் 2 கோடிக்கு வரும் என்று ஜனக் கணிதி காட்டுகிறது. அதிலே கடைகளில் இருக்கிறவர்கள் அவ்வளவு பேரும் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் இல்லை. தங்கத்திற்கு பில் போடுகிற கிளார்க் புனி, மிளகாய்ப்புப் பில் போட முடியும். பொற்கொல்லர்கள் போல முற்றிலும் அவர்கள் யாவரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்களுள் 2 கோடியில் குறைந்தது 50 லட்சம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, தேசத்தில் மொத்தம் இந்தக் கட்டுப் பாட்டு விதியினால் சுமார் 1½ கோடி பேர்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பாதிக்கப்பட இருக்கிறார்கள். இப்போதே பல்வேறு பிராந்தியங்களிலிருந்து, பல்வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்து கோரிக்கைகள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். “கஞ்சித் தொட்டி வைக்க வேண்டும், காசு தாருங்கள்” என்று கேட்கிறார்கள். கோயமுத்தூர் பகுதியிலிருந்து ஒரு நோட்டீஸ் அறிவிப்பு அல்லது வேண்டுகோள் மாதிரி ஒரு துண்டுத்தாள் வந்திருப்பதை நேற்று இரவு பார்த்தேன். பல்வேறு இடங்களில் திடீரென்று இந்த நிலைக்கு அவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளார்கள். வியாபாரிகளைப் போல சேமிப்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இல்லை இவர்கள். இவர்கள் அன்றாடம் காய்ச்சிகள். பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நன்றாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பொற்கொல்லர்கள் அகதிகளாகி விட்டார்கள். அகதி நிலைக்கு ஆளாகிவிட்ட அவர்களுக்கு வேண்டிய நல்ல வேலை வாய்ப்புக் களைச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நல்ல அறிவும் ஆற்றலும் உடைய அமைச்சரவை உணரும், ஆவன செய்யும், செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

ஜுவல்லர்ஸ் என்று சொல்லும்போது இங்கிலாந்திலே சொல்லுகிற ஜுவல்லர்ஸும், தமிழ் நாட்டிலே ஜுவல்லர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களும் ஒருவகையல்லர்; முற்றிலும் மாறுபட்டவர்கள். இங்கு ஜுவல்லர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தப் பொருளில் அப்பதத்தை இங்கிலாந்தில் உபயோகப்படுத்தவில்லை என்பதை விஷயங்களை அறிந்த அமைச்சர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அங்கு எல்லாம் கடிகாரம் செய்கிறவர்கள்

1st February 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

ஜுவல்லர்ஸ். மூக்கு கண்ணாடி செய்கிறவர்கள் ஜுவல்லர்ஸ் இங்கே அவர்களையெல்லாம் ஜுவல்லர்ஸ் என்று நாம் சொல்லுவ தில்லை. இங்கே தங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்களை, கல் வைத்தோ அல்லது வேறு வகையிலோ தொழில் செய்கிறவர்களை ஜுவல்லர்ஸ் என்று சொல்லுகிறோம். நுண்ணிய தொழில் செய்கிறவர்கள் அவ்வளவு பேரும் ஜுவல்லர்ஸ் என்று அங்கே அமைந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டுத் தட்டார்கள் அல்லது பொற்கொல்லர்கள் என்று சொல்லுகிறோமே, அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகளைப் பார்த்தால் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலை முறை நன்றாகத் தெரியும். பலர் அவர்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு அனுபவம் பெற்றிருப்பார்கள். தங்கத் தொழிலில் தகட்டு வேலை, பலசர வேலை, மட்ட சுத்த வேலை, கட்டட வேலை, நகாசு வேலை, சூந்தன வேலை, முலாமிடுதல் என்று பலவிதமான வேலைகள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் ஆலயங்கள் அல்லது பெரிய சூழும்பங்கள் ஏங்காகிலும் தொழில் செய்கிறவர்களிடத்தில் கொஞ்ச நாள் பழகினாலும் புரியும். தகட்டு வேலை, பலசர வேலை, மட்ட சுத்த வேலை இவைகளுக்கு 9 காரெட் அல்லது 14 காரெட் தங்கமாக இருந்தாலும் செய்ய முடியும். தகட்டு வேலை என்பது ப்ளேட் போன்றவைகள் செய்வது. பலசர வேலை என்பது பல துவாரங்களையுடையதாக தாமரை அல்லது அன்னம் போன்ற வகைகளை அறுத்து உருவாக்குதல். அதை உறுதியான உலோகத் திலேயும் செய்யலாம். மட்ட சுத்த வேலை என்பது வகையல் போன்றவைகளை முதலில் கம்பியாக நீட்டி வளைத்து பொருத்திவிட்டு ராவுவதுதான். இதில் வேறு வேலை கிடையாது. எந்தக் காரெட்டாக இருந்தாலும் சுலபமாகச் செய்ய முடியும். ஆனால் 14 காரெட்டில் நகாசு வேலை நிச்சயமாக முடியாது. நகாசு வேலை என்பது பலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஒரு பலகையில் அரக்கை உருக்கிவிட்டு தங்கத் தகட்டை அதில் ஓட்டவைத்து, ஷேப்பு களுக்குக் கொண்டுவர திண்ணகத்தின்மீது சின்னச்சுத்தி வைத்து அடித்தால் சூடு ஏறி தங்கம் வளைந்து கொடுத்து அரக்கு இளகி உருவத்தைக் கொடுத்துவிடும். ஒன்பது அல்லது 14 காரெட் தங்கத்தை வைத்து அடித்தால் சூட்டை வாங்கி அரக்கை இளக்கி வைக்க மாட்டாது. பல பேர்கள் இதைக் கண்டிருக்கலாம். நான் நேரில் மூண்டறிந்ததைத்தான் சொல்கிறேன். அதைப் போலத் தான் கட்டட வேலை. (குறுக்கீடு) தாலி செய்வதிலே 'ஷேப்' மட்டுமில்லை, தாலியில் லக்ஷ்மி, கிருஷ்ணன் மாதிரி உருவங்கள் அமைத்துச் செய்வார்கள். சிறியதாக, அரைச் சுண்டக் காய் அளவு, கிட்டத்தட்ட கால் வராகன் எடை வைத்து சிலவகைத் தாலிகள் செய்வார்கள். இம்மாதிரி செய்வதைப் பொட்டு என்று சொல்லுவார்கள். தாலி என்றும் சொல்லுவார்கள். காரை என்றும் சொல்லுவார்கள். இப்படியெல்லாம் அதற்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. அதற்கு மேலே, 22 கேரட் என்று சொல்லுகிறோமே, பவுன் தங்கம் அதில் கூட சில கட்டட வேலைகளைச் செய்ய முடியாது. மோதிரம் கட்டுவதற்கு உய்பிசம், அதாவது பின்டாகாரம் ஒன்றைச் செய்து

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1963]

அதில் துணை இட்டுக் கல் பதிப்பார்கள். கல் பதிப்பதற்கு, கெம்பு அதாவது சிவப்பு, மரகதம் போன்றவைகளைப் பதிப்பதற்கு கல் அளவுக்கு முதலில் உம்மிசத்தில் தோண்டி விடுவார்கள். பிறகு கல்லை வைத்துக்கொண்டு தங்கத்தை அதக்கி அதக்கி மருவு வார்கள். அப்படிச் செய்வதற்கு 22 கேரட் பவுன் தங்கம் கூட சரியாக வராது. அதைச் சுற்றி ஒரு தூல் அளவுக்குச் சொக்கத் தங்கம்—24 கேரட் தங்கத்தை—ஒரு வரம்பு கட்டி, ஜவை வைத்துவிட்டுத்தான் கல் வைத்துப் பதிந்தால் அது போய் மருவிச் சேர்ந்துகொள்ளும். சுத்தமாக, சுலபமாக, மிருதுவாக இளக்கக்கூடிய 'மெட்டலாக' இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இது சாத்தியம் என்பதையெல்லாம் நம்மில் பலர் நன்றாக அறிவார்கள்.

அதற்கு மேலே முலாமிடுதல் : முலாமிடுதல் என்றால் ஒரு கிராம் தங்கத்தை சுமார் 200 சதுர அங்குலம் அகலமுள்ள தகடாகவும் அடித்துவிடுவார்கள். அதை ரேக் என்றும் சொல்லுவார்கள். வேண்டிய உருவைச் செம்பில் சரியாகச் செய்து அதன் மீது ரசத்தைப் பூறி, தங்கரேக்கை ஒட்டி, நெருப்பில் போட்டால் ரஸம் 'எவாபரேட்' ஆகிவிடும். கோவில்களிலுள்ள ஏராளமான வாகனங்கள், த்வஜ ஸ்தம்பங்கள், விமானங்களிலுள்ள ஸ்தூபிகள் இவைகளெல்லாம் முலாம் வேலையோடு கூடியவை. இவற்றை யெல்லாம் வேறு எந்த வகையிலும் செய்ய முடியாது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள், பேனா, வாட்ச், செய்ன் இவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளையெல்லாம் 9 கேரட், 14 கேரட் தங்கத்தில் செய்வது சாத்தியமாக இருக்கலாம். அவைகளெல்லாம் டியந்திரங்களின் மூலமாக ஒரு அழுத்தல் அழுத்திவிட்டு எடுத்துவிடுபவை. அம் மாதிரி நம்முடைய நகைகள் முழுவதையும் செய்ய முடியாது. நகைகள் ஒவ்வொரு மாதிரி, ஒவ்வொரு தரம் உள்ளதாக இருக்கும். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான நகை என்பதில்லை. சிறப்பாக தாலியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு ஊருக்கு, ஒரு ஜாதிக் கு, ஒரு பகுதிக்கு ஏற்ப அவரவர்கள் எண்ணப் பாட்டிற்குத் தகுந்த மாதிரி தாலிகள் அமைகின்றன. 'ஷேப்' மட்டுமல்ல, உன்னே இருக்கக்கூடிய உருவங்களில்கூட வேறுபாடு காணப்படும். இவற்றையெல்லாம் அச்சு வைத்துச் செய்ய முடியாது.

இங்கிலாந்தில்கூட ஒன்றை நாம் காண்போம். 9 கேரட், 14 கேரட் நகை என்பதெல்லாம் ரெடிமேடாகச் செய்து வைத்துக் கொண்டு விற்கிறார்களே அவர்களுக்குத்தானே தவிர எல்லா வற்றிற்கும் என்பதில்லை. இப்பொழுது என் கையிலே மோகிரம் இருக்கிறது. 22 கேரட் தங்கத்தில் செய்தது. அது கெட்டுப்போய் விட்டால் அதை அமித்துச் செய்வதற்கு அங்கே 'அலஸ்' பண்ணுகிறார்கள். கல் பதிக்கப்பட்ட நகைகள், வைரம் பதிக்கப்பட்ட நகைகள் செய்வதற்கு அங்கே 22 கேரட் தங்கம் 'அலஸ்' செர்யப் படுகிறது. அதேமாதிரி கலியாண மோகிரங்கள் செய்வதற்கு சாதாரணமாக யாரும் 22 கேரட் தங்கத்தில் செய்து கொள்ளலாம்

1st February 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

என்பது போன்ற ஒரு விதி விலக்கும் இருக்கிறது. கொஞ்சம் விதியையும் அது சம்பந்தமாக தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி பெல்லாம் இங்கிலாந்திலேயே செய்கிறார்கள். அங்கே நகை மோகம் கிடையாது. அங்கே வருகிற வருமானத்தில் பெரும் பகுதி உடைக்கும், உணவுக்கும், ஜாகைக்கும், செல வீடப்படுகிறது. அது அந்த தேசத்தின் பண்பாடு. அது சிறந்த பண்பாடா, நம்முடைய தேசத்துப் பண்பாடு சிறந்ததா என்று பாருபாடு செய்து இங்கே நான் பேச வரவில்லை. அந்தப் பண்பாடு வேறு, நமது பண்பாடு வேறு என்பதைமட்டும் எடுத்தாரைக்கிறேன். ரூ. 100 கிடைத்தால் என் மனைவி சேலை வாங்குவதைவிட வளையல் செய்துவிடலாமென்றுதான் கூறுவாள். இப்படிப்பட்ட மனநிலை நமது தேசத்தில் இருக்கிறது. இங்கிலாந்தில் ரூ. 100 கிடைத்தால் 'கவுன்' வாங்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அந்த மன நிலைக்கும் இந்த மன நிலைக்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த வேறுபாட்டுக்குத் தகுந்தமாதிரி நாம் நம்முடைய அமைப்புகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குமேலே, இப்பொழுது இருக்கிற நிலையிலே, தட்டார்கள், பொற்கொல்லர்கள் ரூ. 100 கட்டி லைசென்ஸ் எடுத்துத்தான் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை வந்துவிடுமேயானால் அவர்களால் தாக்குப் பிடிக்கவாவது முடியுமா? வாழ்க்கைத் தொழிலை, கலைப் பணியை நிலைநாட்ட முடியுமா அவர்கள் என்பதையும் அமைச்சர்-அவை கருணையோடு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெறுமனே நான் காரணம் இல்லாமல் அல்லது விஷயம் இல்லாமல் குற்றம் சாட்டுவதில்லை. நான் குற்றம் சாட்டவும் இல்லை; குறைதான் கூறுகிறேன். எது சாத்தியம், எது நன்மை என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இதை அரசாங்கம் நன்றாக அலசி, விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத நிலையிலே விஷயத்தை அணுகி, காரியத்தைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே நான் சொல்லுகிறேன்; சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த தங்கக்கட்டுப்பாட்டு விதியினால் ஏராளமான துன்பங்கள் ஏற்படும். எவ்வளவு காலத்திற்கு இந்த விதி வேதனையையோ அல்லது துன்பத்தையோ கொடுக்கும் என்பதை யெல்லாம் இப்பொழுது கூற முடியாது. இருக்கும் நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு இப்பொழுது சில கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் விரைவிலே இது மாறிவிடும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கு தங்கக் கட்டுப்பாடு பரிகாரமாகாது. ஏனென்றால் இதை அமல் நடத்துவதினால் ஏற்படும் சிரமங்கள், கஷ்டங்கள், அதனால் ஏற்படும் அதிகுப்புகி அகியவை எதிர்பார்க்கின்ற நன்மையையால் லாபத்தையும்விட மிக அதிகமாகப் போய்விடும். ஆகையினாலே சமூகமான நிலையிலே இதை அணுகி தீர்வு காண வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள வேண்டியவாக இருக்கிறேன்.

அதற்குமேலே, 14 கோடி தங்கம் என்று சொன்னால், 2 வட்டம் சங்கிலி 4 வட்டம் சங்கிலியாக மாறப்போகிறது. அதனுடைய 'வால்யு' பெறுமதி இருக்கத்தான் போகிறது. இதைச் சாக்

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1963]

கிட்டு உச்சபட்சம் இதற்கு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூறிக் கொண்டுவந்துவிடுவார்கள் அல்லது விடுவீர்கள். இது நல்லதா என்று நாமெல்லாம் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். நான் சொல்லுவது சரி என்று மட்டும் வாதாடவில்லை. இதையெல்லாம் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன், உங்களுடைய கருத்தை கிளறுவதற்கு. உங்களுடைய ஆலோசனையானது நான்கு பக்கத்திலும் பரந்து, நிலைமையைப் பல வகையாக சேகரித்து, ஒன்றுகட்டி சிந்திப்பதற்குரிய வழியாகத்தான் இதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுதே, இந்த விதியிலே, லஞ்சம் எவ்வளவு தலை தூக்கினிட்டது என்பது பெரும்பாலோருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தந்தப் பிராந்தியத்தில் ஏராளமான தொகை அந்த ஒரு நாளிலே போனதைக் காண்போம். அதற்குமேலே கடுமையாக மட்டுமல்ல, அது கொடுமையாக கருதப்பட வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படும். அதனால் என்ன ஆகும் என்பதை யாவரும் சிந்திக்க வேண்டும். பத்திரிகையிலே செய்தி வந்ததும், ஈடு பிடித்தவர்கள், அடகு வைத்தவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். பணத்தைக் கட்டிவிட்டு தங்கத் தோட்டையோ, வளையலையோ, தாலிச் சரட்டையோ, சங்கிலியையோ திருப்பிக் கொண்டுபோங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பட்ட பாடு இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல, அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள். களத்திலே தானியத்தை அழிவிலேக்கு விற்றுவிட்டு சில நாட்கள் கழித்துப் பணத்தைக் கொண்டு போய் கொடுத்தால், பிப்ரவரி 9-ம் தேதிக்கு மேலேதான் நகைகளைத் திருப்பித் தருவோம்; பெயர் முதலிய விவரங்களையெல்லாம் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தாகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மேலே அத்துடன் சனியன் விட்டது என்றும் இல்லை. பதிதாக நகைகளை ஈடு பிடிக்கமாட்டேன் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். '14 கோடி தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட நகைகளாக இருந்தால் கொண்டு வாருங்கள்' என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையில் வசதியுள்ளவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ளுவார்கள். சாதாரணமாக உள்ளவர்களின் கதி என்ன ஆகிறது? இவற்றையெல்லாம் கருணையோடும், பரிவோடும் அணுகி அதற்கு நல்ல வழிவகைகளை நாம் செய்ய வேண்டும்.

இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இப்பொழுதே நாட்டில் வறுமை என்று சொல்லுகிறோம். வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து வந்திருந்தாலும், பல்வேறு துறைகளில் வறுமை பெருகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் யாரும் மறக்கவில்லை. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், தமிழ்நாடுகளிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது போல் வறுமை வெறுமை யாகிவிடும். வறுமை என்றால், ஓரளவு இருந்தும் இல்லாமை; பற்றாக்குறை. வெறுமை என்றால், இன்மை என்று பொருள் படும். வறுமை வெறுமையாகிற அளவுக்குத் தூண்டிவிடும்

1st February 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

இந்த நிலை, என்பதையெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய கடமையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். பழைய சாஸனங்களிலே, பழைய நூல்களிலே பார்த்தால் உடல் என்று சொல்லுவது மூன்று பொருள்களைத்தான்.

கனம் சபாநாயகர் : The hon. Member has taken 25 minutes for this topic. இதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த விஷயம் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை உணர்வதால்தான் இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் எனக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் முடித்துவிடுவேன். மூன்று பொருள்களைத்தான் உடல் என்று சொல்லுவார்கள். ஒன்று நிலம், இரண்டு பொன், மூன்று கன்று கால்கள் (cattle). நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வந்துவிட்டது. வீட்டை விட்டுப் போனாலும் அது நாட்டை விட்டுப் போகவில்லை. போக முடியாது. தங்கம் இம்மாதிரி வீட்டை விட்டுமட்டும் போகாது, இந்த நாட்டை விட்டும் போய்விடும். நாட்டில் தங்கம் பற்றுக்குறை இருந்தால் செல்வ வளத்திலே கீழமை வந்துவிடும், தாழ்ந்துவிடும் என்ற உண்மையை சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதையெல்லாம் மனத்தில் வைத்து, கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை கருத்தில் கொண்டு, காரியங்களை அனுசரணை வேண்டும், செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவையை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இது மிகவும் இன்றியமையாத விஷயமாகலால்தான் இதற்காக இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொண்டேன். மற்ற விஷயங்களை பல்வேறு இடங்களிலே, பல்வேறு நிலைகளிலே கூடப் பேசிக்கொள்ள முடியும். இனி அடுத்த விஷயங்களுக்கு வருகிறேன். அவற்றிலே முக்கியமானது ஹரிஜனங்கள் விஷயம். எங்களது பகுதியிலே பலர் கொடுமைப்படுத்தப் படுகிறார்கள். அதைப் பற்றித் தக்கவர்களிடத்தில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டும் இருக்கிறேன். ஆண்டவன் கிருபையால் விமோசனம் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன். வேலன்குடி, குரக்குடி, ஆகிய இடங்களிலே உள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, குரக்குடி ஹரிஜனங்களுக்கு விட்டு வசதியே இல்லாமல் இருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும் புறம்போக்கு நிலமாக இருக்கிறது. அதனால் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : வீட்டுத் தொந்தரவு என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்கள். மற்றவர்கள் யாராவது தொந்தரவு கொடுக்கிறார்களா?

திரு. சா. கணேசன் : மற்றவர்கள் தொந்தரவு கொடுக்கவில்லை. இடம் இன்மையும் வீடின்மையும் தாம் தொந்தரவாயிருக்கிறது. அதேமாதிரிதான் கைத்தறி நெசவாளர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறார்கள்.

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1963]

அவர்களுக்கும் குடியிருப்பு வசதி இல்லை. எங்கேயோ வீட்டுத் தோட்டங்களில் எல்லாம் இருந்துகொண்டு கைத்தறி நெசவு செய்வதற்கான காரியங்களுக்கு இடம் போதாமல் மிகவும் சிரமப் பட வேண்டிய இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அதற்குமேலே வலையர்களின் நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. போன ஆண்டிலும் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். வலையர்களின் நிலை துளிகூட இன்னும் மேம்படவில்லை. அவர்கள் ஆதிவாசி மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கோவில், குளங்களுக்கு போகக் கூடியவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்களாகவும் கருதப்படவில்லை. காடுகளுக்குச் சென்று வேட்டையாடி குட்டைகளில் மீன் பிடித்தால் போதும் என்கின்ற எண்ணம்தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இதைத் தடுத்து, அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு கல்வி, குடியிருப்பு போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, சிறு தொழில்களிலே அவர்களை ஈடுபடச் செய்யும் முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது புதிதாக வந்திருக்கிற காட்டு இலாகா சட்டங்களின்படி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடையூறு பல்வேறு இடங்களிலே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியிலே காடுகள் என்று சொன்னால் மரங்களே கிடையாது. சுமார் 1½ அடி உயரமுள்ள “விருட்சங்கள்” தான் பெரும்பாலும் இருக்கும். இவற்றை காட்டு இலாகாவின் “வனம்” என்று சொல்லி, எடுத்துக்கொண்டு, வேலி போட்டு வைத்துவிடுகிறார்கள். அதற்குள்ளே ஒருவரும் போக முடியாது. அதற்கு அடுத்தாற் போல் ஏரி இருக்கிறது. ஏரிக்கு அடுத்தாற்போல் நிலம் இருக்கிறது. காட்டில் நடுப்பக்கமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தவர்கள், இப்பொழுது நிலத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னால், சுமார் 3 அல்லது 4 மைல் தூரம் சுற்றிப் போக வேண்டிய தீர்ப்புதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இரண்டு பர்லாங் தூரம் கடந்து செல்லக் கூடியவர்கள் இப்பொழுது மைல் கணக்கில் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைக் கவனித்துப் பார்த்து ஏதாவது செய்யவேண்டும். அவ்வாறு சாத்தியமில்லா விட்டால் அந்த நிலத்திற்குப் போவதற்கு நடுவிலே ஒரு வழியாவது (காரிடார்) போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது அந்த இடங்களில் எல்லாம் ஒரு அடி கனம் உள்ள ‘மரம்’கூட கிடையாது. இந்த நிலையிலே இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, விவசாய வரி எவ்வளவு கஷ்டத்தை உண்டாக்கும் என்று எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஒன்று மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசியை நிர்ணயிக்கும்போது, நெல் விலையின் அடிப்படையிலேயே மற்ற பண்டங்களின் விலைவாசிகள் அமையும் படி செய்துவிட்டால் சுலபமாக காரியம் சித்தியாகிவிடும் என்பதை சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

இறுதியாக, கல்வித் துறைக்கு வருகிறேன். இப்பொழுது “ஸயன்ஸ்” என்று சொல்லப்படுகிற பகுதியானது மாணவர்களிடையே என்ன என்ன குழப்பத்தை எல்லாம் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். “ஸயன்ஸ்” என்று பொதுவாகப் பெயர் கொடுத்துவாட்டு, பிஸிக்ஸ், கெம்ஸ்டிரி, ஸ்வாலஜி, பாட்டனி, ஆகிய எல்லாவற்றையும் திணித்து விட்டதினால், ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் படிக்கும்பொழுது, இது பிஸிக்ஸா அல்லது கெம்ஸ்டிரியா என்று பிடிபடாமல் ஒரு பெரிய கதம்பக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ‘ஷோஷல் ஸ்டடிஸ்’ என்ற பெயரில் சரித்திரம், பூகோளம், எகனமிக்ஸ், பாஸ்டிக்ஸ் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அதற்குள்ளே திணாத்தால், யாருக்காவது பயன் உண்டா? தம்மு நாட்டிலே உள்ள மேதைகள் இன்றைக்கு பல்வேறு மாகாணங்களிலும் சரி, பல்வேறு தேசங்களிலும் சரி, சிறந்த மேதைகளாக விளங்குகிறார்கள். பிஸிக்ஸ் ரொம்பவும் அழுத்தமாக ஊன்றிப் படித்த காரணத்தினால் ஸர். வி. வி. ராமன், கே. எஸ். கிருஷ்ணன் ஆகியோர் சிறந்த மேதைகளாக ஆனார்கள், அப்படியில்லாமல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத் திணிப்பதால், எது எதுவென்று புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இன்று மாணவர்களிடையே ஒரு திணாடி ஏற்பட்டு அவர்கள் பெரும் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஓரளவு பாஷா ஞானமும், உலக விவகார அறிவும் தேவைதான். ஆனால் மாணவர்கள் தங்கள் தங்கள் வழியிலே செம்மையாகச் செல்லும் படியாகச் செய்வதுதான் கல்வித் துறையிலே செம்மையான பயனை உண்டாக்கும். பல்வேறு நிபுணர்களைப் பெருக்குவதற்கும் இடம் தரும். அப்படி இல்லாவிட்டால், எல்லாத் துறைகளும் அறிமுகமானவர்கள், ஆனால் ஒரு துறையிலும் நிபுணத்துவம் பெறாதவர்கள் என்ற நிலைமைக்குத்தான் கொண்டு வந்துவிடும் என்பதை அழுத்தமாக, ஆனால் பணிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யை எடுத்துக் கொண்டால் மேதமாடிக்ஸ் பாடம் இருக்கிறது. அதிலே இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஜெனரல் மாதமாடிக்ஸ், மற்றொன்று காம் போஸிட் மாதமாடிக்ஸ். ஜெனரல் மாதமாடிக்ஸ் என்னவென்று எனக்கே தெரியவில்லை. கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல்—இதற்குப் பெயரா மாதமாடிக்ஸ்? அரித்மெடிக்ஸ், மாதாமாடிக்ஸ் என்று சொல்லுவது நியாயமா? யாரையும் நான் குறை சொல்வதாக எண்ண வேண்டாம். நானும் இந்த தேசத்திலே பிறந்தவன், இந்த தேசத்தைச் சேர்ந்தவன். பாஸிடெக்னிக் பள்ளிகளுக்கு வருகிற மாணவர்களிடம் “நீ மாதாமடிக்ஸ் படித்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டால், “ஆமாம், படித்திருக்கிறேன்” என்று சொல்லுகிறான். என்ன என்று கேட்டால், “ஜெனரல் மாதமாடிக்ஸ்” என்று சொல்லுகிறான். ‘அரித்மெடிக்’ என்று சொன்னால் குழப்பம் இல்லாமல் இருக்குமே! இவற்றை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவேதான் ஹிந்தியும், சமஸ்கிருதமும், இவை இரண்டையும் படிக்கலாம். ஆனால் பரிட்சை கிடையாது என்று சொல்லுகிறோம். இது நியாயமாக எனக்குப் புலப்படவில்லை. எந்த பாஷையும் கட்டாயமில்லை, யார் யார் எதை வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம் என்று வழிவகை செய்ய

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1963]

வேண்டும். எந்தெந்த மொழியை கற்கப் பிரியப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் அதில் கட்டாயமாக தேர்ச்சி பெற வழிவகை செய்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். விரும்பி ஒரு பாடத்தை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, அதிலே தேர்ச்சி பெறாமல் இருந்தால் என்ன அர்த்தம்? அந்தத் துறை பாழாகிவிடும். மேலும் அந்தத் துறையில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதையே கிடைக்காது. இப்பொழுது ஹிந்தி, சமஸ்கிருத ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதை இல்லை. மரியாதை ஏற்படாத சூழ்நிலை ஒரு தொத்து நோய் மாதிரிப் பரவி, பள்ளியிலே பொதுவாக தரக்குறைவை ஏற்படுத்தி விடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

அதற்குமேலே, ஓராசிரியர் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஒரு ஆசிரியர் 4 வகுப்புக்களை வைத்துக் கொண்டு எப்படி காரியங்கள் செய்ய முடியும்? ஒப்பீட்ட முறையைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். 1-ம் வகுப்பு—8 மணி முதல் 10 மணிவரை, 2-ம் வகுப்பு—10 மணி முதல் 12 மணி வரை, என்று போட்டால் சலப் போது ஒப்பீட்ட முறையைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் செயல் முறைக்குக் கொண்டுவந்து, நம்முடைய மாகாணம் தரத்திலும், திறமையிலும், மற்றும் எல்லா வகையிலும் மேலோங்கி நிற்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இம் மன்றத்தின் இந்தத் தொடர் கூட்டத்தைத் துவக்கி வைத்து ஆற்றிய உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தையொட்டி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மேன்மைத் தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றும் கூட்டத்தில், கவர்னர் பதவியின்மீது கொண்டிருக்கிற அதிருப்தியின் காரணமாகக் கலந்துகொள்ளுவது இல்லை என்ற முடிவினை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதற்கு முன்பெல்லாம் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி நிலையையொட்டிக் கழகம் மேற்கொண்டுள்ள புதிய போக்குக்கு இணங்க, இதிலே இந்தப் புறக்கணிப்பை மேற்கொள்ளாமல் கலந்துகொள்ளுவது என்று முடிவெடுத்திருக்கும் தன்மையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் பதவி அதிக செலவுக்கும் ஆடம்பரத்திற்கும் காரணமாக இருப்பதாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற முறையில் அமையாமல் அது நியமிக்கப்படுகிற தன்மையில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தாலும், அந்தப் பதவியைப் பொறுத்துக் கழகம் அதிருப்தி கொண்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை இதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற சட்ட மன்றக் கூட்டங்களில் எடுத்துத் தெரிவித்து வந்தோம். இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி நிலையில், அதிருப்தியின் அறிகுறியாகவும், கண்டனத்தின் அறிகுறியாகவும், வெறுப்பின் அறிகுறி

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாகவும் மேற்கொள்ளப்படுகிற ஆர்பாட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள், வெளி நடப்புகள், அறப் போராட்டங்கள், புறக்கணிப்புகள் ஆகிய வற்றை நிறுத்தி வைப்பது, விட்டு விடுவது என்ற தன்மைக்கேற்ப, இந்தப் புதிய போக்கினைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி நிலைமை, அரசியல் கட்சிகளிடத்திலே, சில புதிய போக்குகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் தன்மையை நாம் பார்க்கின்றோம். எத்தகைய தன்மை ஆளும் கட்சியினிடத்திலே அமைந்திருக்கிறதோ அத்தகைய தன்மை நாட்டிலேயுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளிடத்திலும் காணப்படவேண்டிய, அமைந்திருக்க வேண்டிய தன்மையாக இருக்கப் பார்க்கிறோம்.

இந்தியாவின் வடக்கு எல்லையிலும், வடகிழக்கு எல்லையிலும் திட்டமிட்டு, உலக நீதியையும், நேர்மையையும் புறக்கணித்து, வஞ்சக முறையிலும், நயவஞ்சகத் தன்மையிலும், சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றாத வகையிலும், பாண்டுங் மாநாட்டின் கருத்துக்களைப் புறக்கணிக்கும் தன்மையிலும், உண்மையை உதறித்தள்ளும் வகையிலும், திட்டமிட்டு ஆக்கிரமிப்புச் செயலை நடத்தியதன் காரணமாக மற்றைய பிரச்சனைகளைவிட அந்தப் பிரச்சனை மிக முக்கியமான பிரச்சனையாகக் காணப் பெற வேண்டிய அளவில் அமைந்திருக்கிறது. இதுவரை முக்கியத்துவம் கொடுத்த பிரச்சனைகளை இரண்டாவது பிரச்சனையாகக் காண வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நாட்டின் முழு நேரமும், முழு ஒத்துழைப்பும், முழு ஆதரவும், முழு சிந்தனையும், செயலும், சொல்லும் போர் முயற்சியிலே ஈடுபடுத்தப் பட்டாலொழிய, ஏற்பட்டிருக்கும் அபத்தைக் களைய முடியாது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தால் நான் இந்தியப் பேரரசின் சார்பாக, முதலமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள், நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிகள், மக்கள் அத்தனை பேர்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையையும் அதனை அகற்றுவதற்காக நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளையும், அதற்காகச் செய்யப்படவேண்டிய பணிகளையும், அதற்காக ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளையும், மற்ற வற்றையும் எண்ணிப்பார்க்கும்போது, இந்தியப் பேரரசே புதிய போக்கினைக் கொண்டிருக்கிறது என்று பண்டித நேரு அவர்கள் தெரிவுபட ஒரு சொற்பொழிவில் குறிப்பிட்டார்கள். “இந்தியப் பேரரசு புதிய ஆத்திரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது, புதிய உறுதியைக் கொண்டிருக்கிறது, புதிய உறவைக் கொண்டிருக்கிறது” என்று எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். சினாவின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையைப் பொருத்த வரையில் புதிய ஆத்திரத்தையும், இந்தியாவைப் பலப்படுத்துகிற வகையில் புதிய உறுதியையும், அமெரிக்கா, பிரிட்டன், கனடா போன்ற நாடுகளின் உதவிகளை பெறுவதைப் பொருத்து, புதிய உறவையும் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். நிபந்தனையற்ற முறையில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிற நோக்கத்தோடு, உதவி புரிய வந்திருக்கும் வகையில், புதிய உறவையும் மேற்கொள்ளவேண்டிய இருக்கிறது என்பதை மிகத்தெளிவுபட எடுத்துக்கூறினார்கள்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

அதுமட்டுமல்லாமல், சாதாரணமாகக் கட்சிக்கும் கட்சிக்கும் இருக்கும் உறவுக்கும், கட்சிக்கும் அரசுக்கும் இருக்கும் உறவுக்கும், கட்சிக்கும் நாட்டுக்கும் இருக்கும் உறவுக்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். கட்சிக்கும் கட்சிக்கும் ஏற்படும் உறவுகள் கொள்கைகளை பொருத்தும், பிரச்சனையைப் பொருத்தும் சூழ்நிலையைப் பொருத்தும், வந்திருக்கிற எதிரியைப் பொருத்தும், அதை அணுகும் முறையை பொருத்தும், உறவு கொள்வதும், பகைமை கொள்வதும், பிரிந்திருப்பதும், வேறுபட்டு விளங்குவதும், ஒத்துழைப்பு நல்குவதும் இருக்கும். இந்த முறைகளை அவ்வப்போது, பிரச்சினைக்கேற்ப, சூழ்நிலைக்கேற்ப எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆளுநர் கட்சியாக இருக்கும் போது அரசுக்கும் ஒரு கட்சிக்கும் இருக்கும் உறவு வேறு, அதுவே எதிர் கட்சியாக அமையும்போது, அதற்கும் அரசுக்கும் இருக்கும் உறவு வேறு. நாட்டைப் பொறுத்திருக்கும் உறவு எல்லாக் கட்சியினர்க்கும் ஒன்றுதான். எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்றுபட்டு ஒரே ஒரு உறவுத் தன்மையைக் கொண்டவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும். அந்தத் தன்மையிலேதான் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற சீனாவின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையையும் நாம் உகற்ற வேண்டிய நெருக்கடியிலே இருக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். இப்பொழுது நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி, தன்மை, இந்தியா முழுவதும் பாதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஏழெட்டு அண்டுகளாகத் திட்டமிட்டு, 2,200 மைல்களுக்கு நீண்டு கிடக்கும் இந்தியா-சீனா எல்லைப் பகுதிகளில் காவல் நிலையங்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்தி, உலகப் பண்பையும், நீதியையும், நேர்மையையும், நாணயத்தையும் புறக்கணித்து, ஊடுறுவல் மூலமாக 12,000 சதுர மைல் அளவுக்கு ஆக்கிரமித்துப் பிறகு படையெடுப்பின் மூலம் 2,500 சதுர மைல் அளவுக்குப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது சர்வாதிகாரத் தன்மை கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் ஏகாதிபத்திய சீனா. கம்யூனிஸ்ட் ஏகாதிபத்திய சீனாவின் போக்கை, இந்தியாவில் இருக்கும் அத்தனை மக்களும் கண்டிக்கிறார்கள், உலகத்தினரும் கண்டிக்கிறார்கள். சீனாவின் போக்கு வெறும் எல்லைப் பிரச்சினை அளவோடு நிற்கவில்லை. செஞ்சீனா எப்படித் திபெத்தில் உரிமை கொண்டாடி, எப்படி அந்நாடு முழுவதையும் விழுங்கியதோ, அப்படியே பல நாடுகளையும் விழுங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது, செஞ்சீனா அகில உலக அளவிலே கொள்கையைக் கொண்டு, அந்தக் கொள்கையை அகில உலகம் அக்கனையிலும் நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், வாழ்ந்து வருகிறது. அத்தகைய அடிப்படையான நோக்கத்துடன்தான் இந்தியாவின் மீது அது பாய்ந்திருக்கிறது என்று பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் மகலமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள்கூட, குளத்திலிருக்கும் சிறு சிறு மீன்களை விழுங்கும் முதலையைப் போல, சீன மகலை ஆசியநாடுகள் அக்கனையையும் விழுங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது என்றும், உலகத்திலேயே பெரிய ஜனநாயக நாடாகிய இந்தியாவை விழுங்கிவிட்டால், பிறகு சிறு சிறு நாடுகளை விழுங்குவது எளிது என்ற மறையில், ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையை சீனா ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த முறையிலே, திபெத்தை விழுங்கியது போல, லடாக் பகுதி, நேபா பகுதிகளை விழுங்குவது போல, இந்தியா முழுவதையும் விழுங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், பிறகு இந்த நிலத்தில், இந்த நாட்டில், இந்த மாபெரும் தன்மையில் அமைந்திருக்கிற பரந்த நிலத்தில் ஒரே ஒரு கட்சிதான் இருக்க முடியும். ஒரு கட்சிதான் ஆள முடியும். ஒரே ஒரு கொடிதான் பறக்க முடியும். மக்களிடத்திலே ஒரே ஒரு சித்தாந்தம்தான் பரவ முடியும்; ஒரே ஒரு எண்ணந்தான் மக்களிடத்திலே இருக்க முடியும்; மீதி சிந்திக்க முடியாது; சிந்தித்தால் சொல்ல முடியாது; சொன்னால் உயிர்வாழ முடியாது என்ற அளவுக்கும் ஜனநாயகத்தைக் குலைக்கும் அளவுக்கும், ஜனநாயக அமைப்பை மாற்றக் கூடிய அளவுக்கும் ஒரு பெரும் சீன வல்லரசுதான் ஏற்படும். ஏகாதிபத்தியத் தன்மை கொண்டிருக்கும் சீன படை யெடுத்திருக்கும் காரணத்தால், அதனால் ஏற்படும் அபத்தை அத்தனை பேரும் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தியா, ஜனநாயக அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் காரணமாக கட்சி வளரவும், கருத்துக்கள் பரிமாறப்படவும், அற வழியில், அமைதியான முறையில், சட்ட ஒழுங்குக்குட்பட்ட மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறவும், அந்த ஆதரவைப் பெறுவதன் மூலமாகக் கருத்துக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி காரணமாக இருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலையானது சர்வாதிகாரத் தன்மை கொண்ட சீனாவால் சீர்குலைக்கப்படுமானால், பிறகு உரிமை வாழ்வுக்கு இடம் இல்லை. உரிமைக் கிளர்ச்சிக்கு இடமில்லை, கருத்துக்கள் பரிமாரிக்கொள்ளப்படுவதற்கு இடமில்லை என்பதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரும், எல்லா அரசியல் கட்சிகளைப்போலவே மிகத் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் தான், இதயத்தினுடைய அடித் தளத்திலிருந்து இந்த ஆக்கிரமிப்பு அகற்றப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டிருக்கிறது. 1962 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் இப்படிப்பட்ட ஒரு மாபெரும் படை யெடுப்பு ஏற்படும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்காத அத்தகைய நிலை யில், சீன ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படுமானால் என்ன விளைவு ஏற்படும், ஜனநாயகத்திற்கு எப்படிப்பட்ட கேடுற்ற நிலை ஏற்படும் என்று உணர்ந்த காரணத்தால், 1961-ம் ஆண்டில் மதுரையில் நடைபெற்ற கமகப் பொது மாநாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சீன் இந்தியப் பிரச்சினையைப் பொருத்த வரையிலும் நூற்றுக்கு நூறு இந்தியப் பேரரசின் பக்கம் உழைப்பையும், அதரவையும் அளிக்கும், நூற்றுக்கு நூறு சீன ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கும் என்ற முறையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிற்று. இப்பொழுது நாட்டின் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரைய முடியும் என்பது மூது மொழி. அதுபோல, ஜனநாயகச் சுவர் இருந்தால்தான், உரிமை வாழவும், உரிமை நிலை பெறவும், உரிமைக் கிளர்ச்சிகள் ஏற்படவும், அதன் மூலமாக உரிமைகளைப் பெறுவதற்கும் வழிவகை ஏற்படும் என்று கருதுகிற காரணத்தால், மற்றவகை ஆர்ப்பாட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள், உரிமைக் கோரிக்கைகள் அகியவற்றை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, அவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

விட, போரபத்தைக் களைவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயல்பட முனைந்துள்ளது.

12-00
noon

முதல் தடவையாகப் போர் ஏற்பட்டவுடனே, வானொலியில் அதைப்பற்றி எடுத்துப் பேசும்போது திரு. பண்டித நேரு அவர்கள்கூட மிகவும் உருக்கமான முறையில்தான் நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். “இந்தப் படை யெடுப்பை நாம் எல்லோரும் ஒருமுகமாக இருந்து வெற்றிகரமாகச் சமாளித்தாகவேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்றும், “இந்த மாபெரும் முயற்சியில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு நிற்கும் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன், சர்ச்சைகளுக்கும், வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கும் இன்று இடம் இல்லை. நம்முடைய சுதந்திரத்தை நம்முடைய நாட்டின் ஒரு அங்குல நிலத்தைக்கூட விட்டுக்கொடுக்காமல் காப்பாற்றும் முயற்சியில் நீங்கள் எந்த மதத்தை, எந்தக் கட்சியை, எந்த கொஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் ஒன்றுபட்டு நிற்கவேண்டுமென்று உங்கள் அனைவரையும் அழைக்கிறேன்” என்று மிக உருக்கமாகப் பேசியுள்ளார்கள். நாட்டிலுள்ள அனைத்துக் கட்சி யினர்களின் ஒத்துழைப்பையும் பெறுகின்ற முறையில் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அந்த வேண்டுகோளுக்கேற்ப எதிர்க்கட்சியினர்கள் ஆளும் கட்சியினரோடு வேறுபட்டுள்ள எல்லா வற்றையும் மறந்து, நாட்டின் பாதுகாப்பு முயற்சியில் முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் தர முன்வந்துள்ளனர். இந்த போக்கினை அரசியலார் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். ஆளும் கட்சியினர் இந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிகளோடு கொண்டிருந்த மாச்சரியங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, எதிர்க்கட்சிகளை நசுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல், நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ள போரபத்தினையும், அந்தப் போரபத்தை எதிர்ந்து நிற்கும் தேசப் பாதுகாப்புப் பணியில் எதிர்க்கட்சிகள் சாட்டுகின்ற ஊக்கத்தினையும், போக்கினையும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் தங்கள் போக்கினை மாற்றிக்கொண்டு தேசப் பாதுகாப்புக்கு ஒத்துழைக்க முன்வந்திருக்கிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியினரும் அந்தப் போக்கினை நன்கு உணர்ந்து தேசப் பாதுகாப்புப் பணியில் தீவிரமாக முழுகவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியினர்களின் போக்கினையும், மாற்றத்தினையும் அவர்கள் அரசியலாருக்கு அளிக்கின்ற முழு ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பினையும் பலமாகக் கொண்டு நாடு பாதுகாக்காப்பட வேண்டும். அதையொட்டியே திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இப்படிப்பட்ட போக்கினை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியின் மூலம் நாம் எத்தகைய போர் முயற்சிகளில் எல்லாம் ஈடுபட்டாகவேண்டும், நாம் இன்னும் எத்தகைய நவீன படைக்கலங்கள் எல்லாம் பெற்றாக வேண்டும் என்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாநில அரசியலார் எந்த எந்த வகையில் போர் முயற்சிக்கு உதவி செய்

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி விரிவான முறையில் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது நம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை நாம் உணரவேண்டும். சினர்கள் கடந்த ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளாகவே இந்தப் போர் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். உலகநாடுகளில் எல்லாம் தங்களுடைய சித்தாந்தத்தைப் பரப்பவும், ஆசிய கண்டத்திலே பெரிய நாடாக இருக்கிற இந்தியாவில் தங்களுடைய சித்தாந்தத்தை நிலை நாட்டுவது, பின்னர் ஆசிய நாடுகள் அனைத்திலும் நிலைநாட்டுவது என்கிற கொள்கை அடிப்படையில் இந்த முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. செஞ்சீனா 22½ லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட விரார்களை எல்லைப்புறத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தி இருக்கிறது. இதைத் தவிர வேறுபல பகுதிகளிலும் 25 லட்சம் முதல், 35 லட்சம் வரை படையினரை நிறுவி தேவைப்படுகிறபோது இடர்ப்படாது போர்முனைக்கு அவர்களை அனுப்பி வைக்கத் திட்டமிட்டிருந்தும் பத்திரிகை வாயிலாக நாம் அறிந்திருந்தோம். அதோடு கடந்த எட்டாண்டு காலமாக அந்நாட்டு மானவர்கள் அனைவருக்கும் பதின்னாடு வயது முதல் 24 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் ராணுவப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, எந்த நேரத்தில் தேவைப்பட்டாலும் அவர்கள் கொடிய போர்களைத்திற்குப் போகும் முறையில் தயார் செய்யப்பட்டு வைத்திருப்பதும், இம்மாதிரி பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவர்கள் 12½ கோடிக்கு இருக்கிறார்கள் என்பதும் பத்திரிகை வாயிலாகச் செய்தியாக வந்ததைப் பார்த்தோம்.

இந்த நெருக்கடி நிலையில் இருந்து நாம் மீளவும், எதிர்காலத்தில் எப்போது இத்தகைய நெருக்கடி எந்தப் பக்கத்தில் இருந்து வந்தாலும் அதைச் சமாளிக்கவும் நம் நாடு தீர்ப்பொழுதே தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது, இந்தியா நவீன போர்ப் படைகளை எல்லாம் தயார் செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று தலைமை அமைச்சர் பண்டித் நேரு அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை நாம் நம்மிடத்திலுள்ள ஐந்து லட்சம் வீரர்கள் அடங்கிய படை வலுவைக் கொண்டு சமாளிக்க முடியாது, இந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற முடியாது. குறைந்தது இதை 20 லட்சமாகவாவது பெருக்கிக்கொள்ளும் போர் முயற்சியில் இந்தியப் பேரரசு ஈடுபடவேண்டியிருக்கிறது என்ற கருத்தை எடுத்துக் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அதோடு உடனடியாக நமக்குத் தேவையான நவீன படைக் கருவிகளை எல்லாம் நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்துகொள்வது என்பது முடியாத காரியம். பிற நாடுகளில் இருந்து பெற்றாகவும் வேண்டியிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 500 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் நாம் நவீன ராணுவ படைக் கருவிகளைப் பெற்றாக வேண்டும். ஆகவே அந்த 500 கோடி ரூபாயைப் பெறுவதற்கான முயற்சியில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நாம் உணர்கிறோம்; அறிகிறோம்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

இன்றையதினம் நம்முடைய ஏற்றுமதியின் மூலம் கிடைக்கிற அந்நியச் செலாவணியைவிட, நாம் இறக்குமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்குத் தேவைப்படுகிற அந்நியச் செலாவணி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஐந்தாறு கோடி ரூபாய்க்குத் தேவையான அந்நியச் செலாவணி பெற்று வெளிநாடுகளில் இருந்து உடனடியாகப் பல நவீன ராணுவ தளவாடங்களைப் பெற்றாக வேண்டும். அதே முறையில் பிரிட்டன், அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகள் தாங்களாகவே மனமுவந்து—உலகத்தில் தங்கள் தங்கள் நாடுகளின் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால் ஆசியநாட்டின் ஜனநாயகம் விழாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டும், ஆசியநாட்டின் ஜனநாயகம் விழாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால் இந்திய நாட்டின் ஜனநாயகம் அரசு காப்பாற்றப்பட வேண்டும். அப்போது தான் அகில உலக ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படும் என்கிற காரணத்தினால் ஆரம்ப கட்டத்தில் இருந்தே நம் நாட்டு ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்பட்ட போர்ப்பத்தை முழு முயற்சியுடன் தீர்க்கவேண்டுமென்று தங்களாலான பேரர் உதவிகளை எல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நாடுகள் அனைத்தும் நம் முடைய பாராட்டுக்குரியன. அவற்றுக்கு நன்றி செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதுவரை ஏழு, எட்டு கோடி ரூபாய் வரைக்கும் நமக்குப் படைக்கருவிகள், விமானங்கள் போன்ற இதர வசதிகள் எல்லாம் செய்து தந்திருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என்பது மட்டும் அல்ல. மேற்கொண்டு 60 கோடி ரூபாய்க்குப் படைக்கருவிகளை இனாமாகவும், எவ்வித நிபந்தனையின்றியும் நமக்கு உதவி செய்ய சில நாடுகள் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அமெரிக்கா 30 கோடி ரூபாய்க்கும், பிரிட்டன், கனடா; ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகள் 30 கோடி ரூபாய்க்கும் இனமாக, எவ்வித நிபந்தனையுமின்றித் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக 60 கோடி ரூபாய்க்குப் படைக் கருவிகள் கிடைக்கின்றன. இதுபோக பாக்கி 440 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் இந்த நெருக்கடியினால் படைக்கருவிகள் வாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதையொட்டி ஏற்படுகின்ற வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப் பெறுவதற்காகத்தான் நாம் தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது என்று இந்திய சர்க்கார் அறிவித்துள்ள தன்மையை அனைவரும் நன்றாக உணர்கிறோம்.

பிறநாடுகளில் இருந்து நாம் 440 கோடி ரூபாய்க்குப் படைக்கருவிகள் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நமக்கு அந்நியச் செலாவணி பெருகவேண்டும். அதற்குத் தங்கம் தேவைப்படுகிறது. தேவைப்படுகிற தங்கத்தைப் பெறவேண்டுமென்றால் தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதன் அடிப்படை நோக்கத்தை மறுக்கவில்லை.

ஆனால் அந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் நோக்கத்தைப் பெறுவதற்காக எடுத்துக்கொண்டுள்ள வழிமுறைகள் மட்டும் சிந்திப்பதற்குரியவை. நம் நாட்டு மக்களுக்கு அதனால் விளையக்கூடிய

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கஷ்ட நஷ்டங்களை அரசியலார் உள்ளது உள்ளபடியே சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் பல சங்கடங்களும், கஷ்டங்களும், நம்முடைய நோக்கமே ஈடேற முடியாதபடி உண்டாக இடமிருக்குமானால் அது பரிசீலனைக்குரியது. இப்போது நமக்குத் தங்கம் தேவை என்றாலும்கூட தங்கத்தைப் பெறுவதற்காக 14 காரட்டுகளுக்கு மேல் இனிமேல் நகைகள் செய்யப்படக்கூடாது என்ற கட்டுப் பாட்டினால் நமக்குத் தேவைப்படுகிற தங்கத்தைப் பெற்றுவிட முடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது. இந்தக் கட்டுப் பாட்டினால் தங்க நகைத் தொழிலாளர்கள், கல் நகைத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு எத்தகைய கஷ்டம் உண்டாகும் என்று சொல்கிறார்களோ, அவர்கள் இன்றையதினம் எத்தகைய குறைபாடுகளைச் சொல்கிறார்களோ அதை உள்ளபடியே நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். உண்மையில் யார் யார் தங்கத்தைப் பதுக்குகிறார்களோ, தங்கத்தைக் கட்டிகளாகச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டுருக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து அதைப் பெறுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. நகைகள் என்று இல்லாத வகையில் தங்கம் பதுக்கப்பட்டால் அது வெளிக்கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்பதில் யாரும் ஆட்சேபணை சொல்ல இயலாது.

இன்றையதினம் அவரவர்களிடம் இருக்கும் தங்க நகைகளை—அதற்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லாமல் விட்டு வைக்கிறோம். ஆனால் புதிதாக நகை பண்ணுவது என்றால் 14 காரட்டுகளுக்குமேல் பண்ணக்கூடாது என்று தடை செய்கிறோம். இந்த பதிலுக்கு காரட் தங்கம் என்பது எப்போது வரும், என்ன என்பது தெரியாது. ஆனால் இன்றையதினம் மக்கள் தங்களிடம் இருக்கும் நகைகளை அழித்து வளையலாக இருப்பதைச் சங்கிலியாகவோ, சங்கிலியாக இருப்பதை வளையலாகவோ பண்ணிக் கொள்ளுவது என்றால், அவ்வாறு பண்ணிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த 14 காரட் தங்கம் மார்க்கெட்டுக்கு வந்து நகைகள் பண்ணக்கூடிய நிலைமை வருகிற வரையில் வேலை கிடைக்கும். அதோடு 14 காரட் தங்கத்தில் ஆபரணங்கள் பண்ணிப் போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய மனப் பக்குவத்தை நம் நாட்டு மக்கள் இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் பெற்று விட்டிருக்கிறார்களா என்பது சிந்தனைக்குரியது. இன்றைக்கு 14 காரட் தங்கத்தில் ஆபரணங்கள் பண்ணக்கூடிய தேர்ச்சியை நகைத் தொழிலாளர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று கொண்டாலும் மக்களுக்கு அப்படிப் பண்ணிப் போட்டுக் கொள்ளும் மனோபாவம் வந்திருக்கிறதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். நகைத் தொழிலாளர்கள் அதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இப்படி இந்த அவசர நெருக்கடி காலத்தில் நகைகள் 14 காரட்டில் தான் பண்ணவேண்டும் என்று தடை விதிப்பதன்மூலம் நம்முடைய பாதுகாப்பு நிதிக்குத் தங்கத்தைத் திரட்டும் முயற்சி எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெறும் என்பதையும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

பெரும்பாலான நகைத் தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துக் கூறியதைப் போன்று, 22 காரட் தங்கத்தின் அளவை 14 காரட் தங்கமாக குறைப்பதன் நோக்கம், அந்தத் தங்கமானது நாட்டுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்றாலும், எடுத்த எடுப்பிலேயே 22 காரட் தங்கத்தை 14 காரட் என்று இறக்காமல், நகைத் தொழிலாளர்கள் சொல்கிற அளவான 18 காரட் அளவுக்கு இப்போது குறைத்தால், நகைத் தொழிலாளர்கள் தங்க நகை வேலையும், கல் நகை வேலையும் செய்வதற்கு ஓரளவு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும். மக்களும் ஓரளவு தங்களுடைய மனப் பான்மையை மாற்றிக் கொண்டு அந்த அளவு குறைந்த காரட் தங்கத்தில் நகைகள் செய்ய முன் வருவார்கள். பிறகு, மெல்ல மெல்ல, நாள் செல்லச் செல்ல காரட்டினுடைய அளவை மேலும் மேலும் குறைப்பதோடு மக்களுடைய மனப்பான்மையையும் சிறிது சிறிதாக மாற்றிக் கொள்ளலாம். தற்போது நகைத் தொழிலாளர்கள் தங்கவரிடம் வைத்திருக்கக்கூடிய தங்கத்தைக் கொண்டு நகை செய்ய முடியாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நகைகளுக்குப் பழுது ஏற்பட்டாலும் கூட பழுது பார்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. தங்க நகைகளை அடகு வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றை மீட்க முடியாமலும், அடகு வைக்க எண்ணுகிறவர்கள் அடகு வைக்க முடியாமலும் ஆன ஒரு நெருக்கடி நிலைமை இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்க நகைத் தொழிலாளர்களும், கல் நகைத் தொழிலாளர்களும் அத்தகைய குறைகளை யெல்லாம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் எல்லோரிடத்திலும் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் கூட நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த நெருக்கடியான நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிவுபட எடுத்துக் கூறினார்கள். நகைத் தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய குறைகளை எங்களிடம் எடுத்துக் கூறினார்கள். நாங்கள் அமைச்சரவையின் முன்னால் அந்தக் குறைகளை எடுத்து வைக்கிறோம். அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கான முழுப் பொறுப்பும் மாநில சர்க்காரிடத்தில் இல்லையென்றால், இந்தியப் பேரரசிடந்தான் இருக்கிறதென்றால், இந்தக் குறைபாடுகளை டெல்லி பேரரசில் அமர்ந்திருக்கும் அமைச்சரவையிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, 14 காரட் என்ற அளவினை, 18 அல்லது 19 காரட் அளவுக்குக் கொண்டு வந்தால் உடனடியாக ஏற்படக்கூடிய சில பல கஷ்டங்களை நீக்க வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும். அதுமட்டுமல்லாமல் மற்றைய முறைகளிலும் நகைத் தொழிலாளர்களுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இனி, அவர்கள் 100 ரூபாய் கட்டி லைசென்ஸ் பெற்று வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனையும் இந்தியப் பேரரசிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் லைசென்ஸ் இல்லாமலே வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையினை உருவாக்கித் தரவேண்டும். லைசென்ஸ் பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற நெருக்கடிக் கட்டம் ஏற்பட்டால், இதுமாக லைசென்ஸ் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது விவசாயிகளுக்கு, அறுவடை காலத்தில் முன்னர் அடகு வைத்த நகைகளை

1st February 1963]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மீட்பதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டிருக்கும். 'தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்பதற்கேற்ப இப்போது அவர்கள் கையில் கொஞ்சம் பணம் வந்திருக்கும். அவர்கள் எல்லாம் தாங்கள் அடகு வைத்த நகைகளை மீட்க முடியாத அளவுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல் கிறார்கள். அந்தகைய நிலைமையைப் போக்கி அந்தக் கட்டுப் பாட்டைத் தளர்தும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தங்கத்தின் அளவு 14 காரட் என்று குறைவதை ஆடவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஆனால் அதனை மகளிர் ஏற்றுக் கொள் னும் அளவுக்கு மனப் பக்குவம் ஏற்படவேண்டும். பொன்ன கையை விட மகளிர்க்குப் புன்னகைதான் சிறந்தது என்பதை மகளிர் ஊரை வேண்டும். வள்ளுவர்—

“நகையீகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு”.

என்று சொன்னதைப் போல், கழுத்திலே, காதிலே போடக் கூடிய நகையானது, இரண்டு உதடுகளுக்கிடையே இருந்து வரக் கூடிய புன்னகை இருந்தால் தேவையில்லை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலை மகளிர்க்கு ஏற்படவேண்டும். அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடையதாகும். அதற்குக் காலமும் வேண்டும். இப்போது நெருக்கடி நிலைமையில் நகைத் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட் டத்தைப் போக்க தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய இளம் வயதினரை வேறு தொழிலிலே ஈடுபடுத்தவும், வயதானவர்களாக இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நகை செய்வதற்கான வேலையிலே ஈடுபடுத்தவும் வழிவகைகள் செய்தால், தற்போது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஐந்து லட்சம் நகைத் தொழிலாளர்களை இரண்டு, இரண்டரை லட்சமாகக் குறைக்க முடியும் என்ற காரணத்தால் அந்த முறையை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

பாதுகாப்பு முயற்சியைப் பொறுத்து எடுக்கப்பட்டுள்ள நட வடிக்கைகளைப் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கான வழி வகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வேளாண்மையைப் பெருக்கு வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டுதற்குரிய முயற்சியாகும். வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழவர் பெருமக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களையும் மற்றவைகளையும் பற்றி மன்றத்தில் இருப்பவர்கள் மிகத் தெளிவுபடச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வரிப் பளுவைக் குறைப்பதற்கான வழிவகைகள் இருக்குமானால் அதற் கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். மேற்கொண்டு தற் போது நெல் விலை சரிந்திருப்பதன் காரணமாக வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய கஷ்டங்கள் அதிகரித்திருக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1963]

கின்றன என்று பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெல் விலை சரிந்திருக்கும் அளவுக்கு மக்களுக்குத் தேவைப் படுகிற பிற பொருள்களின் விலைகளைச் சரிய வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாநில சர்க்காரைச் சார்ந்ததாகும். மற்றப் பொருள்களின் விலையையும், மற்றும் உப கருவிகளின் விலையையும் சரிய வைத்து உழவர் பெருமக்களுக்கு உதவ வேண்டிய பொறுப்பினை அரசினர் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்றும் கவர்னர் உரையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “பொருபடை தரும் கொற்றமும் உழுபடை தரும் பயனைப் பொறுத்து” என்னும் கருத்துப்பட புறநானூற்று ஆசிரியர் அழகாகக் கூறியிருப்பது போல், போர்ப்படையின் மூலமாக வெற்றி ஏற்பட வேண்டுமானால், உழு படையில் ஏற்படக் கூடிய பலனைப் பெற்றாக வேண்டும். ஏர் முனையில் கிடைக்கும் வெற்றி தான் போர் முனையில் கிடைக்கும் வெற்றிக்கு ஊன்றுகோல் ஆகும் என்பதை உணர்ந்து அதற்கான செயல்களில் ஈடுபட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஆங்காங்கு எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கருத்துக்களைச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கூறப்பட்ட கருத்தினையெல்லாம் ஏற்று, விரைவில் அந்தக் காரியங்களை நடைமுறையில் கொண்டு வந்து வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரம், கோயம்புத்தூர் இரண்டையும் பொறுத்தவரை குடிநீர்ப் பிரச்சனை அடிக்கடி வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரச்சனையில் இதுவரை என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெளிவாக இல்லை. காவிரி ஆற்று நீரைக் கொண்டுவர முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்பது எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரைவாக முடிக்க மற்ற மாநில சர்க்கார்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து, அவர்களுக்கும் பலன் கிடைக்கும் வகையில், நமக்கும் பலன் அளிக்கும் வகையில் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தும், நீர்ப்பாசன வசதியினைப் பொறுத்தும் எந்தெந்த வகையில் உறவு கொள்ள முடியுமோ அத்தகைய முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி பிரச்சனை பற்றி இந்த மன்றத்தினர்கள் பலர் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறினார்கள். அறுவடை காலத்தில் தை மாதத்தில் விலை சரியும் ஆனால் போகப் போக விலை உயர்ந்து விடும். இந்த மன்றத்தில் கூட நேற்று அதுபற்றி ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். நெல் விலை வேறு இடங்களில் சரிந்திருந்தாலும் நகர்ப்புறங்களில் நெல் விலையில் மாறுபாடோ அல்லது வேறுபாடோ காண முடியாத அளவிற்கு அரிசி விலை அந்த அளவிலேயே இருந்து வருகிறது. ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், உழவர் பெருங்குடி மக்கள், நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள் இவர்கள்

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தாங்கமுடியாத அளவிற்கு விலை வாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. அப்படி விலைவாசிகளை ஏற்றுகிற தன்மையில் பதுக்கல்காரர்களும், கள்ள மார்க்கட்காரர்களும், கள்ளக் கடத்தல்காரர்களும், இடைத் தரகு செய்கிற இடைத் தரகர்களும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தனிப்பட்டவர்கள் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அரசினர் முயற்சியால் கட்டுப்பாடு மூலம் தடுத்து நிறுத்தி விலைகளைக் குறைக்க வழி செய்தால் ஒழிய இப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண முடியாது. விலைவாசிகள் எல்லாம் தாங்கமுடியாத அளவிற்கு ஏறிவிட்டிருக்கிற நிலையை எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எடுத்துரைத் தார்கள். சட்டமன்றத்தில் இருக்கிற ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, வெளியில் இருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விலைவாசிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதைத்தான் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெண்கள் கூட அக்கருத்தைத்தான் தெளிவாக வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை நான் உங்களுக்கு மீண்டும் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஒரு மாநாடு நடத்தினார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவிர்கள். தேனம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் தான் அந்த மாநாடு நடந்தது. அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் துணைவியாரே தலைமை தாங்கினார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை நீங்கள் அனைவரும் கண்டிருப்பீர்கள். அதில் கனம் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி சோர்ணம் பார்வதி கக்கன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் :

“விலைவாசிகள் விஷம் போல் உயர்ந்து கொண்டிருப்பதால் சாதாரண மக்கள் மாத்திரமல்லாமல் மந்திரியின் குடும்பமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கறிகாய்களும், மற்றச் சாமான்களும் வாங்குவதற்கு நான் மார்க்கட் செல்கிறேன். விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறி வருவதைக் கண்டு கலங்குகிறேன். சில சமயங்களில் பருப்புகளிலும் மற்ற தானியங்களிலும் கற்கள் கலந்திருக்கின்றன. கடைக்காரர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் மொத்த வியாபாரிகள் மீது பழி போடுகின்றனர். கலப்படப் பொருள்களுக்கு அதிகவிலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஏழை மக்களின் குடும்பங்களைப் போலவே விலைவாசிகள் உயர்வு காரணமாக மந்திரியின் குடும்பமும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது” என்று.

இதையெல்லாம் ஆறாமரக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த மத்திய அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களும் நாங்கள் கருதுவதைத்தான் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பேச்சிலிருந்து வந்த கருத்துக்களை இங்கு எடுத்து வைப்பதால் பலன் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். “அரசாங்கத்தை நடத்தும் நாங்கள் விலைவாசிகள் உயர்ந்து

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

கொண்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொள்வதற்கு தயங்குகிறோம். ஏனெனில் அப்படி ஒப்புக் கொள்வதால் விலை உயர்வு பிரச்சினையை நாங்கள் தீர்க்க வேண்டியிருக்கும் அல்லவா? விலைவாசிகள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்காருக்கு வசதிகளோ அல்லது தைரியமோ இல்லை” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அதோடுமல்லாமல் “முதலாளிகள் என்ன சொல்வார்களோ அல்லது என்ன செய்வார்களோ என்று மந்திரிகள் அஞ்சுகின்றனர்” என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அதோடு மட்டுமல்லாமல் “நான் கூறுவது கிலருக்கு கோபத்தை உண்டு பண்ணலாம். ஆனால் அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை” என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தரப்பினரும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அதிலும் குறிப்பாக மத்திய அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களும் இங்ஙனம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காக இதை விளக்கியிருக்கிறேன். ஆகவே உள்ள குறைபாடுகளை போக்க முயல் வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள் அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம் ஆகிய இரண்டு துறைகளையும் ஒன்றாக இணைக்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக. அம் முயற்சியை கொள்கை அளவில் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைத்து அக்கமிட்டி அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டையும் இணைப்பதினால் உள்ள நன்மைகள் என்ன என்பதைச் சட்டமன்றத்தில் வைத்து விவாதித்து அதன் பிறகு ஒரு முடிவு எடுக்கும் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருப்பார்களேயானால் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்த அறிக்கையை நயாரித்த பிறகாவது அதைச் சட்டமன்றத்தில் வைத்து மன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து அதனால் நன்மை பயக்குமா, அதனால் பலன் ஏற்படுமா என்று ஆலோசித்துத் தக்க வழிவகைகள் காண முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மருத்துவத் துறையிலும், பொதுநலத் துறையிலும்—இவை தனித்தனியாக இருக்கும்போதே—பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்ற நன்மையைக் காண்கிறோம். இரு துறைகளிலும் செம்மையாக காரியங்கள் செய்யப்படாதிருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதுபற்றி அதிகாரிகளிடம் சொன்னால் அதைக் கவனிப்பதற்கு நேரம் இல்லாத வகையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தையும் பலர் இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செயல்கள் விரிவு படுத்தப்பட்ட நிலையில் இந்த இரண்டு துறைகளையும் இணைப்பதினால் என்ன நன்மை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பது நமக்கு தெளி

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வாகத் தெரியவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல், இப்போது மருத்துவத்துறையில் பல டாக்டர்கள் வந்து சேருகிறார்கள். அப்படிச் சேர்ந்தவர்கள் விரைவில் அதை விட்டு விவகிச் செல்லும் சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம். பலர் ராஜிநாமா கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள். சில மருத்துவச்சாலைகளில் டாக்டர்களே இல்லாதிருக்கும் நிலையையும் காண்கிறோம். அதேபோன்று பொது நலத்துறையிலும் டாக்டர்களைப் பணிபுரிய அழைத்தால் முன்வராத அத்தகைய நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து இந்த இரு துறைகளிலும் பணிபுரிய டாக்டர்கள் முன் வருவதற்கான வழிவகைகளைக் காண தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, நோய் தீர்க்கும் முறை, நோய் தடுக்கும் முறை என்ற இரு முறைகளில் நோய் தடுப்பு முறைக்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தனியாக இருக்கின்றன. நோய் தீர்ப்பு முறைக்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தனியாக இருக்கின்றன. நோய் தடுப்பு முறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு ஊரை எடுத்துக் கொண்டு அல்லது ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டு, காலரா அல்லது ப்ளேக் பரவினால் அந்த நாட்டையே கூட ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு கவனிக்க வேண்டிய துறை நோய் தடுப்புத் துறை. நோய் தீர்ப்புத் துறையில் ஒவ்வொரு மனிதனையும் தனித்தனியாக கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இவ்விரு துறைகளும் தனித்தனியாக இருந்து அதன் வேலைகளைச் செம்மைப்படுத்துகிற அளவிற்கு ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்துழைப்பு மிகவும் தேவை. இந்த இரண்டு துறைகளையும் ஒன்றாக ஆக்கி விடாமல் இரண்டிற்கும் இடையே ஒத்துழைப்பு ஏற்படுத்துகிற வகையில் வேண்டிய வழிவகை செய்வது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்து அதன் சாதக பாதகங்களை பரிசீலனை செய்த பிறகு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேசியப் பாதுகாப்பிற்கான நடவடிக்கைகள், நாட்டைப் பாதுகாக்கும் முயற்சிகள் அத்தனையிலும் ஈடுபட்டு என்னென்ன வகையில் செயல்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்தந்த வகையில் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் செயல்களை மேற்கொண்டு முழு ஆதரவையும் முழு ஒத்துழைப்பையும் தர இருக்கிறது என்ற உறுதிப்பாட்டைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாடு ஜனநாயக அடிப்படையில் இருக்கிற காரணத்தால், ஜனநாயக நாட்டில் கருத்துக்கள் அடிப்படையில் கட்சிகள் வளர்வதும் அதை அற வழியில் அமைதியான முறையில் எடுத்து வைத்து வைத்து மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டவும் அதனால் ஆட்சியில் அத்தகைய கருத்து இடம் பெறுவதற்கான முயற்சி செய்வதும் ஜனநாயக நாடுகளில் இருக்கிற உரிமைகளாகும். ஜனநாயக அமைப்பு இந்தியாவைப் பொறுத்த வரை இருக்கிறது. அந்த ஜனநாயக அமைப்பின் கீழ் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையில் நம்பிக்கை வைத்து பாராளுமன்ற முறைகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கிற வகையில் தன்னுடைய பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. அந்த முறையில் தங்களுக்குத் தோன்றுகின்ற கருத்துக்களை ஆளுங்கட்சிக்கு எதிரான கருத்துக்களாக இருந்தபோதிலும் அவைகளை மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி—அமைதியான முறையில் எடுத்துச் சொல்லி—மக்களுடைய ஆதரவைத் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த உரிமை சர்வாதிகார நாட்டில் கிடையாது. ஜனநாயக நாட்டில்தான் இந்த முறை உண்டு. அந்த முறையில் தான் சென்ற 13 ஆண்டுகளாக இந்தியப் பேரரசு வகுத்திருக்கின்ற அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திற்குட்பட்டு, அதன் கீழ் இருக்கின்ற உரிமைகளின் அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. இந்த முறையில் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய விடுதலைக் கருத்துக்களை, இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான கருத்துக்களை, திராவிட நாடு தனியாகப் பிரிய வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளின் கீழ் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில், ஜனநாயக நாட்டில் ஓர் அரசியல் கட்சி எவ்விதம் செயலாற்ற வேண்டுமோ அந்த முறையில் செயலாற்றி வந்திருக்கிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரண்படாத வகையில் தன்னுடைய கருத்துக்களை அமைதியுடன் மக்களிடத்தில் சொல்லி பணியாற்றி வருகிறது. தலைமறைவாய் இருந்து கருத்துக்களை புகுத்தவேண்டும் என்ற கருத்துக்களை கொண்டதல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அதில் நம்பிக்கை கொண்டதல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஜனநாயக ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்டு, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளின் கீழ் தன்னுடைய கருத்துக்களை அமைதியான முறையில் மக்களிடத்தில் பரப்பி, ஓரளவுக்கு மக்களுடைய ஆதரவையும் பெற்றிருக்கிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இவ்வாறு தங்கள் கருத்துக்களை ஒருவருக்கொருவர் எடுத்துச்சொல்வதின் காரணமாக கருத்து மோதல்கள் ஏற்பட்டு நல்ல முறையில் கருத்துக்களைச் சிந்தித்து அதற்கேற்ற முறையில் கொடுக்கின்ற ஆதரவு தான் அரசியல் கட்சிகளுக்கு கிடைக்கின்றது. சென்ற 13 ஆண்டுக் காலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனநாயக முறையில், அமைதியான முறையில் எந்தவிதமான பலாத்காரமும் இல்லாமல் செயலாற்றி வருவதின் காரணமாகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் மக்களிடத்தில் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறது. ஜனநாயக முறையில் நாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்கு ஆதரவு திரண்டு வருவதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். இந்த ஆதரவு ஜனநாயக உரிமையின் கீழ் செயல்பட்டு வெற்றியடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை ஆளுங்கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும் பிற கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும் இல்லாமல் இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருக்கும் கட்சிகள் அதனுடைய போக்கில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும். அது தான் இயற்கை. இதே அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாடுபட்டு வருகிறது. அரசியல் கட்சிகள் கொண்டிருக்கின்ற கருத்துக்களை

12-30
a.m.

1st February 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேளியில் சொல்லுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் தான் தமிழ் நாட்டிலும் இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நேற்றையதினம் ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தடை செய்வதற்கு தடைச் சட்டமே தேவையில்லை, இக்கழகத்தால் ஏற்படும் தீமையை விளக்கி வற்புறுத்தி சொல்வதின் மூலமாகவே எதிர்கட்சிகளை அழித்துவிட முடியும் என்று தெரிவித்தார்கள். இதன்படியே ஆளுங்கட்சியினரும் பிற கட்சியினரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக் களை மக்களிடத்தில் பலாத்காரத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் சட்டத் திற்கு முரண்படாத வகையில் அமைதியான முறையில் கருத்துக் களைச் சொல்லுவதற்கு எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் உரிமை இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உரிமையின் கீழ்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய உரிமைக் கிளர்ச்சியை நாட்டின் முன்னால் எடுத்து வைத்திருக்கிறது. இதற்கான உரிமை நாட்டில் தொடர்ந்து எல்லா கட்சியினருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். அந்த உரிமையின் கீழ் இயங்கி வருகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு தன்னுடைய ஒத்துழைப்பை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, தன்னுடைய கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் நிறுத்தி வைத்து, அரசாங்கத்தினோடு ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று முன்வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் ஜனநாயகத்திற்கு—ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கின்ற உரிமைகளுக்கு தடைவிதிக்கின்ற சட்டம் கொண்டு வருவது உகந்ததல்ல. ஜனநாயகத்தின்படி அமைதியான முறையில் நாட்டில் தன்னுடைய கொள்கைகளை பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, ஜனநாயக பண்பாட்டை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பாராளுமன்றத்தில் தன் கருத்தை எடுத்து வைத்தது. அதே கருத்தைத் தான் இங்கேயும் எடுத்து வைக்கிறது. போர் முயற்சிக்கு ஆதரவு தேடும் வகையில் இந்தியப் பேரரசுக்கும், கீழ் இயங்கும் மாநில அரசுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கும் முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயலாற்றி வருகின்ற இந்த நேரத்தில் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற ஒரு சட்டத்தை தனக்கிருக்கின்ற மெஜாரிட்டியின் மூலமாக, தங்களுக்கிருக்கின்ற வலுவின் காரணமாக, இயற்றி பிற கட்சிகளை அடக்க முயலுவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, இப்போதிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் ஒரு கட்சி ஒரு அரசியல் கட்சியாக மட்டும் இல்லாமல் பொதுவான ஒரு கட்சி என்ற நோக்கத்துடன், அந்தப் பண்பாடுடன் நடந்தாகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பை மட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரிஜனவார விழா ஒன்று அரசாங்க சார்பில் நடைபெறப் போகிறது என்று தெரிகிறது. தமிழக அரசாங்க ஆதரவில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1963]

நடைபெறும் இம்மாதிரி விழாக்களில் பிற கட்சியினரையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அத்தகைய பண்பாட்டை தமிழக அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். நேற்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்தால் இந்த விழாவில் கலந்து கொள்பவர்கள் எல்லாம் ஒரே கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அரிஜன முன்னேற்றம் குறித்து கட்சிகளுக்குள் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளும் இருக்க முடியாது. ஆகவே பல்வேறு கட்சிகள் இருக்கக்கூடிய இந்த நாட்டில் பொதுப்படையாக அனை வருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கும், இம்மாதிரியான ஒரு பண்பாட்டை வளர்த்துக்கொள்வதற்கும் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட அரிஜன வார விழாக்களில் கலந்து கொள்வதற்கு மாற்றுக் கட்சிகளை அணுகவேண்டும். அவ்விதம் அணுகும்போது அவர்கள் மறுத்தால் ஒழிய இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஒரே கட்சியினர் மட்டும் கலந்து கொள்வது என்பது நல்ல பண்பாடாக அமையாது. இந்த அளவில், இங்கே எடுத்துக்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம், சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம், நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு ஆக்கமான முறைகளில் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அதற்கான வழியில் தமிழ்நாட்டு அமைச்சரவை பெருந்தன்மையோடு நடந்து, ஜனநாயக முறைப்படி எல்லாக்கருத்துக்களையும் நிறைவேற்ற முயலவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம் பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்கு நாட்களாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நடந்த இந்த விவாதத்தில் கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் கலந்து கொண்டார்கள். சுமுகமான முறையிலேயே இந்த விவாதம் நடைபெற்றது என்பதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்கள் பெருமைப் படுவார்கள். சாதாரணமாக, எப்போதும் சுமுகமாகத்தான் நடைபெறுகிறது என்றாலும், இந்த நெருக்கடியான நிலைமையை ஒட்டி வழக்கத்திற்கும் மேலாக மிகவும் சுமுகமான முறையில் இந்த விவாதம் நடைபெற்றது. எங்கள் பக்கத்திலிருந்து பேசிய சில கனம் உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையில் பேசினார்கள், அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டினேன். புதிய முறையில், வரவேற்கக்கூடிய முறையில் அவர்கள் பேசினார்கள். சாதாரணமாக, இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் பேசுவதற்கு இடம் இருக்கலாம். பேசவேண்டுமென்று தூண்டதலும் இருக்கலாம். இருந்தாலும், மிகவும் சிறந்த முறையில் இந்த விவாதம் நடைபெற்றது. இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நம் முடைய நாட்டைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கேற்ற படி—தங்களுடைய கட்சியும் சர்க்காருக்கு ஆதரவு தரும் முறையில், போர் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்போதுதான் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு இதில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதையும் உருக்க

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாகத்தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய தலைவரைப்பற்றி இங்கே சிலர் குறைவாகப் பேசி விட்டார்கள் என்று வருத்தம் இருந்தது. அப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம் தான், தன்னுடைய தலைவரின் மீது இம் மாதிரியான விசுவாசம் இருக்க வேண்டியது தேவை தான். ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களுடைய தலைவரின் மீது விசுவாசம் இருப்பது சகஜம் தான். அப்படியிருக்கும்போது தலைவர்களின் மீது குறை சொன்னால் வருத்தம் வருவதும் இயற்கைதான். அது நியாயமும் கூட, அப்படி வருத்தப்படவில்லை என்றால் அது பண்பாட்டுக்கே விரோதமானது என்று தான் சொல்ல முடியும். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவரைப்பற்றி, அவர்களின் உயர்ந்த பெருமையைப்பற்றி நானும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன். இருந்தாலும், அவர்களுக்குத் தலைவரைப்பற்றி குறை சொன்னதின் காரணமாக சிறிது ஆத்திரமும் கூட வந்தது. அதையெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு பொறுமையாகவும், மரியாதையாகவும், அன்போடும் அவர்கள் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நேற்று திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு மதி நிறைந்த பேச்சாக அமைந்திருந்தது. அதில் எப்போதும் போல் உணர்ச்சி இல்லாமல் இல்லை. உணர்ச்சியின் வேகம் இருந்தது, ஆத்திரமும் இருந்தது. அவற்றையெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டு உருப்படியான வகையில் மிகவும் சிறப்பான வகையில் பேசினார். சிலர் என் வாயில் வராத சில சொற்களைச் சொல்லிக் கிண்டலாக—கிண்டல் என்ற வார்த்தையே என்னிடம் வராது—கிண்டலாகப் பேசுவதற்கான ஆற்றலும் எனக்கில்லை—அந்த முறையிலும் சிலர் பேசினார்கள். திரு. மதியழகன் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சிறப்பாகப் பேசினார் என்று குறிப்பிட்டேன். அவர் பேசி முடிந்தவுடன், “சிறந்த வகையில் பேசினீர்கள்,” என்று நான் அவர்களைப் பாராட்டினேன். பொதுவாக, நாட்டில் எதிர்க்கட்சி இருக்கவேண்டியது தான், எதிர்க்கட்சிகளையெல்லாம் கலைத்துவிட வேண்டும் என்று ஜனநாயக அடிப்படையில் இருக்கும் நாடும் ஒருக்காலும் கூறமாட்டோம். அப்படி விரும்பவும் நாட்டோம். எதிர்க்கட்சிகள், எப்போதும், ஆளுங்கட்சியில் இருக்கும் குறைகளைக் கூறத்தான் வேண்டும். அப்படிக் கூறுவதை எப்போதும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இப்போது கவர்னர் அவர்களது உரையின் மீது நடந்த விவாதத்தில் பல குறைகளைக் கனம் அங்கத்தினர் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். குறைகளை எல்லோரும் சொல்லவேண்டியது தான். அப்படிச் சொல்வதில் எந்தவிதமான வருத்தமும் கிடையாது. இருந்தாலும் பொதுவாக, கவர்னர் அவர்களது உரை இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் எதை முக்கியமாகச் சொல்லவேண்டியிருந்ததோ, என்னென்ன வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ, அதற்கான ஆதரவைத் திரட்டுவது எப்படி, அவ்விதம் ஆதரவைத் திரட்டுவதின் மூலம் எப்படி நாட்டைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள், உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் இங்கே நடந்த விவாதமும்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

அமைந்தது. நமக்கெல்லாம் மிகவும் திருப்பதியும் பெருமையும் அளிக்கக்கூடியதாய் இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, எங்கள் பக்கத்திலுள்ள சில கனம் உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் போக்கைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இப்போதைய போக்கைப்பற்றிப் பாராட்டியும் பேசினார்கள். பெரும்பாலோர் பாராட்டித்தான் பேசினார்கள். ஒருவர் இருவர் குற்றமாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். குற்றமாகக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது கிண்டலாக அவர்கள் சொல்லவில்லை—கிண்டல் என்ற வார்த்தையே என் வாயில் வராது—அது எதிர்க்கட்சியினருக்கே உரியதாக இருக்கிறது—அந்த விதத்தில் இல்லாமல் சில கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் தி.மு.க. இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டது, கவர்னர் உரைக்கு வந்தது இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவைகளைக் குறிப்பிடாமலேயே இருந்தால் எனக்கு அதிகத் திருப்தியாக இருந்திருக்கும். என் பக்கத்தில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் டில்லியிலிருந்து அக்டோபர் 29-ம் தேதி புறப்பட்டு 21-ம் தேதி சென்னைக்கு வந்தேன். இன்றைக்குத் தான் தி.மு.க. என்று பேசினேன். இது வரையில் எத்தனையோ கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறேன், எத்தனையோ இடங்களில் பேசியிருக்கிறேன். இந்த மூன்று மாதங்களாக தி.மு.க. என்று ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை. சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால், சுதந்திராக கட்சி பெருந் தலைவர்—இங்கு இருப்பவர் இல்லை—மாபெரும் தலைவர் அவர்களுடைய போக்கைப்பற்றிச் சில கனம் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள்—கண்டித்தும் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவருக்கு வருத்தம் ஏற்பட்ட போதிலும் அதை நான் குறிப்பிட்டு, தவறு என்று சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். எனக்கும் சுதந்திராக் கட்சிப் பெரும் தலைவரிடத்தில் மதிப்பு உண்டு. முன்பு அவர் செய்த அரிய சேவைகளைப் பற்றி சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். முன்பு அரிய சேவை செய்ததற்காக இன்று எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று அர்த்தமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்பு ஒரு போக்கைக் கொண்டிருந்தது. இப்போது அவர்கள் கொண்டிருக்கிற போக்கை வரவேற்கிறோம். அதை விட்டு முன்பு அப்படிச் செய்தாயே என்று சொல்ல முடியுமா? நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. சுதந்திரா கட்சிப் பெருந் தலைவர் பாவிடிக்கிலே கன்னிஸ்டன்ஸி இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது உண்மை தான். அரசியல் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு அவர் பெருத்த சேவை செய்திருக்கலாம். இன்றைக்கு என்ன செய்கிறார்கள்? இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையிலே தி.மு.க. உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் எல்லாம் நாங்கள் ஒன்றும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளாமல் பரிபூர்ணமான ஆதரவு, ஒத்துழைப்பு அளிக்கிறோம். நாட்டின்

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பாதுகாப்பில் தான் முதல் கவனம், நாங்கள் இது வரையில் கையாண்ட முறைகளை, போக்குகளை நிறுத்திக் கொள்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். அவர்கள் போக்கிலே ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றம், புதிய தோற்றம், இவைகளை நான் பாராட்டுகிறேன்—எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள். அதிலும், நான் காண்கிற டிப்ளமஸியைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். டிப்ளமஸி என்பதற்கு தமிழில் சரியான வார்த்தை ஏற்படவில்லை. ராஜதந்திரம் என்று சொல்வார்கள். சமீபத்திலே எனக்கு வந்த ஒரு அகராதியைப் பார்த்தேன். டிப்ளமஸி என்பதற்கு அரசியல் சூழ்ச்சித் திறன் என்று போட்டிருந்தது. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிட்ட அகராதி அது. எனக்கு சமீபத்திலே வந்தது. அதிலே இந்த மாதிரி போட்டிருந்தது. இதிலே சூழ்ச்சி ஒன்றும் இல்லை. டிப்ளமஸி என்றால் நாம் உணர்ந்து கொள்ளுகிறோம். சூழ்ச்சி, தந்திரம் என்றால் வேறு விதமாகத் தெரியுமாதலால், எதிர்க்கட்சியின் போக்கை டிப்ளமஸி என்று சொல்லும்போது தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று தான் ஆங்கில வார்த்தையை உபயோகித்தேன். அவர்களுடையப் போக்கை மனமாற்றம் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர்களுக்கு அது தவறுதலாக இருக்கும். உண்மையாக அவர்களுடைய போக்கை எடுத்துச் சொல்லுவதாக இருக்காது. இப்போது அவர்களுடைய மனதில் என்ன இருக்கிறது என்று நான் எப்படிப் பார்க்க முடியும்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இப்போதைய போக்கை நாம் எல்லோரும் பாராட்டுகிறோம். அவர்களுடைய டிப்ளமஸியைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சுதந்திரா கட்சி ஒன்று தான் இன்று இருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையிலே கொள்கையெல்லாம் தவறு, போக்கெல்லாம் தவறு என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறது. நடு நிலைமைக் கொள்கை தவறு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதிலே கூட, எவ்வளவுதான் பெரும் தலைவரிடத்தில் விசுவாசம் இருந்தாலும், இங்குள்ள சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவ்வளவு தூரம் போகமாட்டார்கள் என்று தான் நான் நம்புகிறேன். பெரியவர்கள் நெருப்பைக் கூடச் சாப்பிடுவார்கள். அதைப் பார்த்து எல்லோரும் சாப்பிட முடியாது. இங்கே இருக்கிற தலைவரைப் பற்றி குறை கூறுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. எங்கள் தலைவரைப் பற்றி உங்கள் பக்கத்தில் குறை சொன்னார்களே என்று குறிப்பிட்டதால் சொல்லுகிறேன். நடு நிலைமைக் கொள்கை தவறு என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் . . . இன்றைய தினம் நமது நடு நிலைமைக் கொள்கையை உலகமே பாராட்டுகிறது. நம்முடைய நாட்டுக்கு உதவி அளித்து வருகிற அமெரிக்காவுக்கு வருத்தம் ஏதும் இல்லை. நடு நிலைமைக் கொள்கையை ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், நடு நிலைமைக் கொள்கையை ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், அந்தமாதிரி இங்கிலாந்து சொல்லவில்லை. நம் நாட்டுக்கு உதவி அளிக்கிற வேறு எந்த நாடும் சொல்லவில்லை. இப்போதே கூட்டுச் சேர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். கொழும்புனில் அந்தப் பிரதமரும் மற்ற ஐந்து பிரதமர்களும் பேசி சமாதானம் பேசலாம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

என்று முயற்சிக்கிறார்கள். பேசவே கூடாது என்று சொன்னால் முறையா? பேசவே கூடாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுங்கள், சமாதானப் பேச்சு கூடாது என்று சொன்னால் என்ன ஆகும்? உலக யுத்தம் தான் வரும். யுத்தம் வரட்டும், எப்படியாவது போகட்டும் என்று சொன்னால் இது பெரும் தலைவர்களுக்கு அழகா என்று கேட்கிறேன். எல்லோரும் ஏழைகள். பணக்காரர்கள், குழந்தைகள், பெரியவர்கள், தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அத்தனை பேரும், ஏன் பிச்சைக்காரர்கள் முதற்கொண்டுகிழிந்த பனியனைப் போட்டுக்கொண்டு முதல் அமைச்சரிடம் வந்து, தாங்கள் சம்பாதிப்பதில் கொஞ்சமாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று யார் வற்புறுத்தினார்கள்? யார் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள்? அவர்களுக்கு உணர்ச்சி வேகம் இருக்கிறது. அதனால் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி தானாகக்கொடுத்து வசூல் செய்வது தப்பு, லெவி போடு, என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒரு உறுப்பினர் கூட இங்கே அந்த மாதிரி தெரிவித்தார். வரி போடுவதைப் போடுகிறோம். மத்திய சர்க்கார் வரி போடுகிறது. நாம் வேறு வரி போடுகிறோம். யார் யார் தாங்க முடியுமோ அவர்கள் மீது வரி போடுகிறோம். தாங்க ளாக வாலண்டரியாகக் கொடுப்பது இந்த வேலைக்குப் போதாது. ஆனால் எல்லோரும் பாதுகாப்பிலே பங்குகொள்ளுகிறார்கள் என்று உணரச் செய்வதற்காக இந்த வசூல் நடக்கிறது. அவர்கள் தாங்க ளாகக் கொடுக்கிறார்கள். பல உறுப்பினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள், சென்ற ஒன்றியண்டு மாதங்களில் முதலமைச்சரைக் காண ஒரே க்யூ வரிசை. வரிசையாக அவரவர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எங்களுக்குக் கூட வேறு எங்கு போனாலும் வேறு வேலை கிடையாது. ஒருவர் மாறி ஒருவர் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அத்தகைய உணர்ச்சி இருந்தது. இப்படி இருக்கும்போது வாலண்டரி கண்ட்ரீபூஷன் கூடாது. லெவி போடு என்றால் என்ன அர்த்தம்? சமாதானம் செய்யவேண்டும் என்று பேச வந்திருக்கிறார்கள்—சமாதானம் பேச்சு கூடாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? என்ன செய்கிறார்கள்?—பேசுவது தானே நடக்கிறது. நம்முடைய பிரதமர் கண்டிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார், சீனர்களை அடியோடு நாட்டை விட்டு விரட்டும் வரையில் ஓயமாட்டோம், சீனர்கள் இங்கே இருக்க இடம் கொடுக்க மாட்டோம், அந்த அடிப்படையில் தான் பேச்சுப் பேசப் போகிறோம் என்று அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லி விட்டார். சமாதானம் காப்பற்றப்படவேண்டும் என்று பேச்சு நடக்கிறது. இன்றைக்கு யுத்தம் என்றால் அமெரிக்கா பயப்படுகிறது. யுத்தம் என்றால் ரஷ்யா பயப்படுகிறது. இந்த சமயத்தில் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, எவ்வளவு பெரிய தலைவராக இருந்தாலும், சேவை செய்திருந்தாலும், இந்த மாதிரி சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், குறை கூறாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சகிப்புத் தன்மை இல்லை என்று சொன்னால் அது சரியாகுமா? நேற்றுக் கூட ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன், இன்றைக்குப் பல வித

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பத்திரிகைகள், பத்திரிகை என்றே சொல்லக் கூடாது, ஒரு காகிதத்தில்—பத்திரிகை தர்மத்திற்கே நேர் விரோதமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு காகிதத்தில் பார்த்தேன். சொந்த ஹோதாவில் என்னைப் பற்றிக் குறை கூறினால் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பேன். நாட்டுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் வகையில், குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் பேசினால், அதையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், எப்படிப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? தன்னையே அறியாமல் சொன்னார்கள்—அந்த மாதிரி வார்த்தைகளெல்லாம் என்னிடம் வராது—அவர்கள் சொன்னதைச் சொல்லுகிறேன்—‘குடி கெடுப்பது’ என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி வார்த்தைகளை நான் எப்போதும் சொல்லவே மாட்டேன்; நான் எப்போதும் கண்ணியமாகவே தான் பேசுவேன். நெருக்கடியான நிலைமையில் எல்லோரும் சேர்ந்து நாட்டைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற நிலையில், அதற்கான வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, ‘இப்போது நெருக்கடி நிலைமை தேவை இல்லை’ ‘நடு நிலைமை தேவையில்லை’, ‘இப்போதே கூட்டுச் சேரவேண்டும்’ என்றெல்லாம் சொன்னால் இது சரியா என்று கேட்கிறேன்.

தங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்—கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் சொன்னார்கள்—எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள்—அதைப் பற்றி பின்னால் சொல்லுகிறேன். ‘14 காரெட் அரசாங்கம்’ என்று எழுதினால் அது கண்ணியமா என்று சுதந்திரா கட்சித் தலைவரையே கேட்கிறேன்—சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் பன் பாட்டுக்கு அணிகலனாக இருக்கக் கூடியவர்—அவரே சொல்லட்டும் ‘14 காரெட் அரசாங்கம்’ என்று எழுதுவது கண்ணியமானது என்று அவர் சொன்னால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்—மறு பேச்சு இல்லை. அப்படிச் சொல்லுவது முறையா? எவ்வளவு பெரியவராக இருந்தாலும், நேற்று எப்படி இருந்தாலும், இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு இருக்கும் நெருக்கடி நிலையில் அந்தப் போக்கு சரியா? ஆகவேதான் என் பக்கத்தில் உள்ள சில உறுப் பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ அனாவசியமாகக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்—இது அனாவசியம் இல்லை. நாட்டுக்கே பாதகம் ஏற்படும் வகையில்—யாரோ தெருவில் போகிறவர் சொன்னால் பரவாயில்லை, ஆனால்—பெரியவர் சொன்னால், அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? ஆகையால் இதைப்பற்றி கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் சிந்திக்கவேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது தி.மு.க. அங்கத் தினர்கள் வந்தார்கள்—அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நெருக்கடி நிலையையொட்டி வந்தார்கள். இன்று நாங்கள் மனப்பூர்வமாக உதவி அளிக்கிறோம், ஒத்துழைப்பு அளிக்கிறோம், எங்களுடைய சர்ச்சைகளை நிறுத்தி வைக்கிறோம், கிளர்ச்சிகளை நிறுத்தி வைக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னதைப் பாராட்டுகிறேன். இதை கவர்னர் ஏன் பாராட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

கவர்னர் பாராட்டவில்லையே என்று கூறுவது முறையல்ல என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்ல காரியத்தைச் செய்தால் பாராட்டுதல் அவர்களுக்கு உண்டு. பாராட்டவில்லையே என்று சொல்ல வேண்டாம். நல்ல காரியத்தைச் செய்தால் நிச்சயம் பாராட்டத்தான் செய்வார்கள். இதெல்லாம் கவர்னர் அவர்களின் உரையில் இடம் பெறவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. கவர்னர் அவர்களின் உரையைப்பற்றி வேறு சில குறைகளையும் சொன்னார்கள். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில 'ஓமிஷன்ஸ்' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, அது ரொம்ப முக்கியமானது, அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லுவது? மதுவிலக்குத் திட்டத்தை எடுப்பதாக இருந்தால்தானே அதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும்? மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நாங்கள் எடுக்கப்போவதில்லை. மதுவிலக்குத் திட்டம் இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எதற்காகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது? பட்டணங்கால் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை என்று கனம் கன்யாகுமரி அங்கத்தினர் கூறினர். ஒரு தடவை சொல்லியாகிவிட்டது பட்ஜெட்டில். அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களின் உரையில் சொல்லவில்லையென்றால் அது கைவிடப்பட்டது என்று நினைக்கக்கூடாது. கவர்னர் உரை ஒரு 'எக்ஸ்ட்ரூவ் காடலாக்' இல்லை. என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பது பற்றிய ஜாபிதாவை கவர்னர் உரையில் எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. பொதுவாக, கொள்கை ரீதியில் என்ன செய்யப்படுகிறது என்பதை கவர்னர் உரையில் சொல்லுகிறார்கள், தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் கூறவில்லை என்றால், தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலை, ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பம், ஆகியவற்றை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இல்லை, கவலை இல்லை, கவனம் இல்லை அல்லது அரசாங்கம் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் யாரும், எந்த உறுப்பினரும், சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் உருக்கமாகப் பேசினார்கள். சிறந்த பேச்சைப் பேசினார்கள். அவர்கள் சில கருத்துக்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சர்ச்சிப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சர்ச்சில் ஏதோ பேசியதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்காட்லண்டைப் பிரித்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை சர்ச்சில் எப்பொழுதாவது ஒத்துக்கொள்ளுவாரா? யாராவது அம்மாதிரி சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ளுவாரா? இன்றைக்கு ஒத்துக்கொள்ளுவாரா? கடிதம் எழுதி வேண்டுமானால் கேட்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் எழுதிக் கொடுத்தால் நான் அதை ஹைகமிஷனர் மூலம் அனுப்பிவைக்கிறேன். இங்கிலாந்திலிருந்து ஸ்காட்லண்டைப் பிரிப்பதற்கு சர்ச்சில் ஒத்துக்கொள்ளுவாரா, சர்ச்சில் அதை விரும்புவாரா என்று கேட்கலாம். இங்கிலாந்திலிருந்து ஸ்காட்லண்டைப் பிரிக்க

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேண்டும் என்று கேட்பதை சர்ச்சில் ஒத்துக்கொள்ளுவாரா, என்று கேட்கலாம். சர்ச்சில் என்ன சொன்னார்? “ஸ்பர்ட்சஸ்” பற்றி சொன்னார். என்ன உரிமையைப் பற்றி சொன்னார்? கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட உரிமையைப் பற்றிச் சொன்னார். விடுதலை என்றால் என்ன விடுதலை? நாடு அடிமையாக இருந்த காலத்தில் விடுதலை உண்டு, நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு விடுதலை என்று சொல்வது சரியல்ல. நாட்டில் ஒரு பாகத்திற்கு விடுதலை என்றால், அது நாட்டைப் பிரிப்பது. நாட்டைப் பிரிப்பது உரிமை, ஜீவாதார உரிமை என்றெல்லாம் கூறுவது முறையல்ல. அமெரிக்கா அப்படித்தான் சிதறிக் கிடந்தது. அப்ரஹாம் லிங்கன் ஒப்புயர்வற்ற தலைவர், எல்லோருமே, உலகமே போற்றக் கூடிய ஒரு தலைவர். அந்தத் தலைவர் அமெரிக்காவை ஒன்று சேர்த்தார். இன்று அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு ஸ்டேட்டைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொல்வதற்கு உரிமை கேட்டால் அதை யாராவது ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களா? அதைப் பற்றி அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? பண்டைக்காலத்துச் சரித்திரத்தையெல்லாம் கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களெல்லாம் நன்றாகப் படித்தவர்கள் என்பது எனக்குத்தெரியும். ஜெர்மனி அப்படித்தான் சிதறிக் கிடந்தது. பிஸ்மார்க் என்ற பெரியவர், பெரிய மேதாவி ஜெர்மனியை ஒன்று சேர்த்தார் என்பதை சரித்திரம் படித்தவர்கள் அறிவார்கள். அவருடைய பெயரும் புகழும் உலகெங்கும் விளங்குகிறது. அப்படித்தான் கரிபால்டி அவர்களும் சிதறிக் கிடந்த தன் நாட்டை ஒன்றாகச் சேர்த்தார்கள். அப்படித்தான் அரும்பாடுபட்டு நாமும் நமது நாட்டை ஒன்றாகச் சேர்த்தோம். அன்னிய ஆட்சியை அகற்றிச் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு நம் நாட்டிலே ஐந்துற்று அறுபத்திரண்டு சிறிய பெரிய சமஸ்தானங்கள் இருந்தன. முப்பது மைல் சுற்றளவு உள்ள ஒரு சமஸ்தானம்கூட இருந்தது. அவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்த பெருமை ஒப்புயர்வற்ற தலைவர் சர்தார் பட்டேல் அவர்களைச் சாரும். அப்படியெல்லாம் இருந்த பகுதிகளை ஒன்று சேர்த்து, பிறகு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். மறுபடியும் நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாத ஒன்றாகும். அது உரிமை என்று சொன்னால் யார் அத்தகைய உரிமையை ஒப்புக்கொள்ள முடியும் என்று கேட்கிறேன். சுதந்திராக் கட்சியின் மாபெரும் தலைவர் சொன்னார் என்றால், அப்பொழுது இருந்த காலம் வேறு. அப்பொழுது நாம் அன்னிய ஆட்சிக்கு ஆளாகியிருந்தோம். சுதந்திரத்திற்குப் போராடிக் கொண்டிருந்தோம். சுதந்திரம் பெறுவதில் பல முட்டுக் கட்டைகள் இருந்தன. அந்த மாபெரும் தலைவர் இந்த நாட்டைத் துண்டு போட வேண்டும் என்று அப்பொழுது ஒரு இயக்கத்துக்கு ஆதரவு கொடுத்தார். அப்பொழுது அது தவறு என்று எல்லோரும் உணர்ந்தோம். ஆனால், அப்பொழுது அன்னிய ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கவேண்டாம் என்று அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. வேறு வழியில்லாமல் சுதந்திரத்தைப் பெறு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

வதற்காக அப்பொழுது பிரிவினையை ஒப்புக்கொண்டோம். இன்று அதன் விளைவை நாம் நன்றாக உணர்கிறோம். இந்த நெருக்கடி நிலையில் அதனால் எத்தகைய தொல்லைகள், எத்தகைய கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். நாட்டை ஒரு முறை துண்டாடியதால், இன்று எவ்வளவு துயரத்தை அனுபவிக்கிறோம் என்பதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மற்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த அனுபவத்தைப் பெற்ற பிறகு நாட்டை மறுபடியும் துண்டு போடவேண்டுமென்றால், நாட்டைத் துண்டு போடவேண்டுமென்று கேட்பதற்குத் தங்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்றால், நாட்டில் அக்கறை கொண்டவர்கள் அதை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இதைத்தான் நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன். துண்டு போடுவது என்று கேட்பது ஒரு அன்னிய ஆட்சிக்கு விட்டுவிடுவதாகும். கடைசியில் அப்படித்தான் ஆகும் என்று சொன்னேன். நம் நாட்டைத் துண்டாடவேண்டும் என்று கேட்பது ஜீவாதார உரிமை என்றும் அந்த உரிமையைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்றும் சொல்வதை யார்தான் ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? அப்படிப் பார்த்தால், இன்னொருவர் சொல்லலாம், சீனாவுக்குக் கொஞ்சம் இடத்தை விட்டு விடுவோம். அவனைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம். வந்த வரைக்கும் விட்டுவிடலாம். அதுதான் எங்கள் கொள்கை. சீனாவுடன் நட்புறவும் கொள்ளலாம் என்று. அது கூட தன்னுடைய உரிமை என்று சொல்லலாம். அத்தகைய பிரச்சனைகளை உரிமையாக நாம் எவ்வாறு கருதமுடியும்? நெருக்கடியான நிலைமையிலே இந்தப் பிரிவினைத் தடை மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைப்பது தவறு. இந்தப் பிரச்சனை இப்பொழுது எழுந்த தல்ல. இந்தப் பிரச்சனை தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டும் அல்ல. தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக இப்படி ஏதோ ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருப்பது விசித்திரமானது. இம்மாதிரியெல்லாம் பேசுவதை மற்ற கனம் உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுவதை ஒரு அலாதி வழி. இதையெல்லாம் பற்றிப் பேசாமல் இருந்து விட்டால் ஒன்றுமில்லை, நானும் அதைப்பற்றியெல்லாம் பேசப் போவதில்லை. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வழக்கறிஞர். சட்டம் ரொம்பத் தெரிந்தவர். சுப்பீம் கோர்ட்டுக்குப் போவதெல்லாம் வேறு விஷயம். சுப்பீம் கோர்ட்டைப் பற்றி இங்கே எதற்குச் சொல்லவேண்டும்? ஏதோ உரிமை, ஜீவாதார உரிமை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. நான் இதை முன்பே சொன்னேன். வேறு தவறுதலாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிரிவினை என்பது கூடாது என்று நான் அப்பொழுதே சொன்னேன். சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கு இவ்வளவு தூரம் பாடுபட்டவர்களுக்கு அந்த அருமை தெரியும். அதனால்தான் பிரிவினை என்று சொன்னால் ஆத்திரம் வருகிறது. வேறுவகையில் ஒன்றும் இல்லை. பிரிவினை கோரிக்கையை விட்டு விடுங்கள் என்று தாழ்மையுடன் அப்பொழுதே கேட்டுக் கொண்டேன். இந்த மசோதா வருவதைப் பற்றி கனம் அங்கத்

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் என்னவெல்லாமோ சொன்னார். “நாங்கள் கன்னியாகுமரிக்குப் போனோம், அங்கு நாங்கள் ஏதோ செய்து விட்டோம்” என்று பேசினார்கள். கன்னியாகுமரியில் தென் மண்டலக் கௌன்சிலின் கூட்டம் நடந்தது. அப்பொழுது இதைப் பற்றி பேசப்பட்டது. நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டோம். இதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? இந்த மசோதா தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரம் ஏற்பட்டதல்ல, அதில இந்தியாவுக்கும் இது பொருந்தும். நாட்டைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, பிரிவினை சக்திகளுக்கு சற்றும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. சுதந்திரம் அடைந்து ஐந்தாண்டுக் கிட்டங்களை உருவாக்கி நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, அப்போதைக்கப்போது நம்முடைய பலவீனம் என்னவென்று நாம் திரும்பிப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக, விவசாயம் செய்கிறவர்கள் எப்படி கனையை அகற்றுகிறார்களோ அதே மாதிரி நாம் பலவீனத்தை அகற்ற வேண்டும். களைகள் இருக்கும்போது மேலும் மேலும் உரத்தைப் போட்டால், களையும் நன்றாக வளரும். கனையை அகற்றாமல் இருந்தால், தானியம் எப்படி வரும்? ஆகவே பிரிவினை சக்திகள் வளர்வதற்கு நாம் சற்றும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. பிரிவினைச் சக்திகளுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்று முன்பே முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்பொழுதே அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. “இப்பொழுது நெருக்கடி நிலைமை வந்து விட்டதே, இப்பொழுது எதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறீர்கள்” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்காக மட்டும் இந்த மசோதா வர வில்லை. “நாங்கள்தான் இந்த நெருக்கடியின்போது அரசாங்கத் துடன் ஒத்துழைக்கிறோமே” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களின் ஒத்துழைப்பை நான் பாராட்டுதலோடு, நன்றியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது பரிபூரண ஆதரவைக் கொடுத்தாலும், நாட்டுப் பிரிவினையைப் பின்னர் வைத்துக் கொள்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்று ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை தி.மு. கட்சியினர் உணர்கிறார்கள், மற்ற எதிர்க்கட்சியினரும் உணர்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடியான நிலையிலே நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று நான்கூடத் தெரிவித்துக் கொண்டேன். “பிரிவினையைப் பற்றி நீங்கள் பேசுவதாக இருந்தால், அது நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு பலவீனத்தை ஏற்படுத்தும்” என்று சொன்னேன். அதற்கேற்ற வகையில் பிரிவினையைப் பற்றி பேசுவதில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் முடிவு செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டி, நாட்டின் பாதுகாப்பைச் சீராக அமைக்க வேண்டியதை ஒட்டி, நாம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோமோ, அந்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் இனி நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 1st February 1963

மென்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் உணரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நமக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டு விட்டோம். அதைத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு யார் நம் முடைய, நம் நாட்டினுடைய எதிரி என்று நமக்குத் தெரிந்து விட்டது. இன்றைக்கு நம்முடைய எதிரி விரட்டி யடிக்கப் பட்டாலும், மேலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் படையெடுத்து வரலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒருபொழுதும் பலஹீனத்தைத் தரக்கூடிய பிரிவினைச் சக்திகளுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற பாடத்தை நாம் தெரிந்து கொண்டுள்ளோம். இப்பொழுது நாம் திட்ட வேலைகளை ஒரு நிரந்தரமான அடிப்படையில் செய்து வருகிறோம். அதுபோல நிரந்தரமான பாதுகாப்புக்குரிய வழிகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, பிரிவினை கோரக்கூடாது என்ற ஒரு மசோதாவை (Anti-secession Bill) மத்திய சர்க்கார் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், இது நம்முடைய நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு உகந்தது. பாதுகாப்பை ஒட்டியதோடு மட்டுமல்லாமல், பொதுவாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்தகைய பிரிவினை சக்திகளுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். அந்த முறையிலேதான் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களையும், எதிர்க்கட்சி அலுவலர் உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஒரு கனம் அங்கத்தினர்—நகைச்சுவையோடு சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயருக்குப் பதிலாக, பாரத முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். பெயரை மாற்றுவதிலே எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. அவசியமாக இருந்தால் மாற்றலாம். தி.மு.க. என்ற பெயரே இருக்கட்டும். பாரதத்திலுள்ள ஒரு பகுதிக்காக அவர்கள் பாடுபட்டால் அந்த அளவுக்கு பாரதம் முழுவதும் பயன்பெறும். ஆனால் திராவிட நாட்டைப் பிரிப்பதற்காக வேண்டாம். அதை விட்டுவிட்டு திராவிட நாட்டிற்காகவோ, தமிழ் நாட்டிற்காகவோ பாடுபடுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன்—தமிழ் நாட்டில் தான் பாடுபட முடியும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், இந்த மாநிலத்திற்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டும், சில உரிமைகள் வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பாரத நாடு ஒன்று. நாம் பாரத நாட்டின் புதல்வர்கள். இது நம் நாடு என்று உணர்கிறோம். இப்பொழுது திட்ட வேலைகளுக்காக திட்டக் கமிஷனிடம் தமிழ் நாட்டிற்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். தி.மு. கழகத்தினர் இன்று எதிர்க்கட்சி மீனராக விளங்கலாம். பின்னர் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஆளுங் கட்சியினராக மாறலாம். ஆனால் அவர்கள் பிரிவினையை விட்டுவிடவேண்டும். “நாங்கள் இப்பொழுது ஏதோ உபகாரம் செய்கிறோம், அதற்குப் பிரதி உபகாரமாகப் பிரிவினை வேண்டும்” என்று சொல்வது முறையல்ல. விடுதலை, உரிமை, இது, அது

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்புக் கமிட்டிகளைப் பற்றி சில கனம் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒல்லா பாதுகாப்புக் கமிட்டிகளிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மற்றவர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவரவர்களுக்கு வேண்டாதவர்களைச் சேர்த்திருந்தால், உடனே அவர்களைச் சேர்த்து விட்டார்களே என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடி சமயத்தில் பாதுகாப்புக் கமிட்டியிலே சேராதவர்களும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். இதிலே கட்சி என்று ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் ஒரு இடத்திலே ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கலாம். ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல முறையிலே பணி புரியலாம். நமக்கு அவர்களைப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். அதற்காக இந்தப் பாதுகாப்புக் கமிட்டியே தப்பாக அமைந்து விட்டது என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக, இந்த தங்கக் கட்டுப்பாடு எல்லோருடைய மனதிலேயும் ஒரு கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக, எல்லாத் தரப்பிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டின் அவசியத்தை உணர்ந்து, அதைப் பாராட்டிச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சில கருத்துக்களை நான் மறுக்க மாட்டேன். ஆனால் வேறு சிலர் அப்படிப் பேசவில்லை. நேற்று இரவு ஒரு பெரிய ஆங்கிலப் பத்திரிகை (மதராஸ் மெயில்) ஒரு தலையங்கத்தைக் கெட்ட எண்ணத்தோடு எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும், இதிலே எவ்வளவு கோளாறுகள் இருந்தாலும், கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், அவதிகள் இருந்தாலும், கட்டுப்பாட்டின் அவசியத்தை உணர்ந்தே இருக்கிறார்கள். தங்கம் திருட்டுத்தனமாக நம்முடைய நாட்டிற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது, அதைத் தடுக்க வேண்டும், அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி நிலையைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து பேசி இருக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளிலேகூட இதற்கெல்லாம் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அனாவசியமாக ஒரு கட்டுப்பாடுவேண்டும் என்று நான் கூறமாட்டேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விலைவாசியைப் பற்றிப் பேசியபோது, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு, அதாவது நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படுவதற்கு முன்பு ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். கட்டுப்பாடு அத்தயாவசியமாக வேண்டும் என்றால் கொண்டு வரலாம் என்ற கருத்தை மத்திய அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். கட்டுப்பாட்டினால் எவ்வளவோ அவதிகள் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக, கட்டுப்பாடு கூடாது,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[1st February 1963]

ஆனால் தவிர்க்க முடியாத நிலைமையிலே வேண்டுமானால் கட்டுப்பாடு வைத்துக் கொள்ளலாம், இப்பொழுது வேண்டாம் என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து.

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: கட்டுப்பாடு வேண்டாம் என்பதை அவர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள், எல்லோருமே ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கட்டுப்பாடு வந்தால் பல அவதிகள் ஏற்படுகின்றன. கூடியவரையில் அதைத் தவிர்க்க வேண்டியதுதான். மற்ற நாடுகளிலும், இத்தனை காரட் தங்கத் திற்கு மேல் நகைகள் பண்ணக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர், அங்கே இருக்கிற நகைகளுக்கும், நமது நாட்டில் இருக்கிற நகைகளுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொன்னார். நமது நாட்டைப் பார்க்க அயல் நாடுகளிலிருந்து பெண்மணிகள் வருகிறார்கள். இங்கேயிருக்கிற பெண்மணிகளும் மேல் நாடுகளுக்குப் போகிறார்கள். அன்னிய நாட்டிலே இருக்கிற பெண்மணிகளுக்கும் ஆசை இருக்கிறது. அங்கேயும் நகைகள் பண்ணுகிறார்கள். அங்குள்ள பெண்மணிகள் நகைகள் அணிந்துகொள்கிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இதனுடைய தத்துவத்தை உணர்ந்து, பாராட்டி, மேலும் இதிலே அவதிகள் ஏற்படக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்களே அந்த வகையில், தங்கத்தைக் கொஞ்சம் பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. “தங்கம் அன்னிய நாட்டுக்குப் போய் விடுமே” என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தங்கம் வெளி நாடுகளுக்குப் போய்விடுமே என்றால் யாரும் அதை ‘ஸ்மகிள்’ செய்து கொண்டிப்போய் விடுவதில்லை. அந்நிய நாடுகளிலிருந்து நமக்கு வேண்டிய பண்டங்களை வாங்க வேண்டுமானால், தங்கத்தைக் கொடுத்துத்தான் வாங்கியாக வேண்டும். அதற்காக நாம் வருத்தப்படக் கூடாது.

நகையிலே ஆசை இருப்பதை நானும் வரவேற்கிறேன். நகையில் ஆசை வைக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அழகான குறள் ஒன்றை மேற்கோளாகக் காட்டி, ‘பொன்னகையை விடப் புன்னகை தான் பெரிது’ என்று சொன்னார்கள். பெண்கள் அதை முக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர் குறிப்பிடுகிற அந்தக் குறள் வாசகத்தை வேண்டுமானால் எழுதி, கணவன்மார்கள் அவரவர்கள் வீட்டில் ஒட்டி வைக்கும் வகையில் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கலாம். (சிரிப்பு) எது எப்படியிருந்தாலும், நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை உணர்ந்திருக்கும் நம் நாட்டுப் பெண்மணிகளில் எத்தனையோ பேர்கள், கைகளில் உள்ள வளையல்களையும் காதுலுள்ள அணிகளையும் கூடக் கொடுக்கிறார்கள். பெண்கள் தயங்காமல் கொடுக்கிறார்கள். (கனம் அங்கத்தினர் திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்—சுறுக்கீடு) எவ்வளவோ பேர் தாங்களேயே கூடக் கொடுக்கிறார்கள். நாட்டின் பாதுகாப்பை முக்கியமாகக் கருதி தங்க நகைகளின் பேரில் நிராசை கொண்டு விட்டார்களோ என்று கூட நினைக்கும் அளவில் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள்.

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நகை மேல் ஆசை வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், 14 காரட்டில் நகை இருக்கலாம் என்று தான் சொல்கிறார்கள். 14 காரட்டில் நகை பண்ண முடியும் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இதை நான் பிடிவாதமாகச் சொல்லவில்லை. தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் இப்பொழுது கொஞ்சம் அவதி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது தற்காலிகமானது என்றே நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள நிலையை நான் அலட்சியமாகக் கருதவில்லை. நான் இதை அலட்சியமாகக் கருதுவதாக யாரும் நினைக்கவேண்டாம். 'மது விலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த போது கூட அதில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு முதலில் வேலை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது' என்று நான் சொன்னேன். அதைக்கூட நான் அலட்சிய மனப்பான்மையில் சொல்லவில்லை. மதுவிலக்குத் திட்டம் கொண்டுவந்ததன் காரணமாக வேலை இழந்த தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேருக்கும் முதலில் வேலை கொடுத்து விட முடியவில்லை. இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பல தொழில்களை அமைத்திருக்கிறோம். மேலும் அமைக்கவேண்டுமென்று தான் இருக்கிறோம். இதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் சொன்னேன். அலட்சியமாகச் சொல்லிவிடவில்லை. ஆனால், 'மெட்ராஸ் மெயில்' பத்திரிகையானது வேண்டுமென்றே, கெட்ட எண்ணத்தோடு எழுதியிருக்கிறது. அம்மாதிரி நான் சொல்லவில்லை. 14 காரட்டில் நகை பண்ண முடியும். அந்த அளவுக்கு ஏன் நம்மைப் பக்குவப் படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது? 14 காரட்டில் நகை செய்ய கோயமுத்தூரில் ஒரு முயற்சி நடடபெற்று, அது வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது என்ற செய்தி காலேப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. 14 காரட்டில் பலவித நகைகளைச் செய்ய அங்கு இரண்டு பேர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது மாதிரி 14 காரட்டில் பல நகைகளைப் பண்ணுகிறோம் என்று முன்வருகிறவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் அரசாங்கம் அளிக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வகையிலே உதவி அளிப்பது என்பதைப்பற்றி மேலும் கவனம் செலுத்துவோம். ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் நிலைமை சீராகும். வருகிற பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது கூட, இதுபற்றி அப்பொழுது உள்ள நிலைமையைக் குறித்து 41-வது விதியின்படி ஸ்டேட்மென்ட் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று நான் சொன்னேன். அதோடு, அந்தத் தொழிலாளர்களின் பெயர்களை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்துகொள்ளச் செய்து, அவர்களுக்கேற்ற தொழில் எது, அந்தத் தொழிலை நடத்த அவர்களுக்கு என்ன வசதி செய்யக் கூடும் என்று நாம் கவனிக்கலாம். பொற்கொல்லர் என்ற பெயர் இலக்கியங்களிலே கூட வந்திருக்கிறது. அது நல்ல பெயர். நான் தவறுதலாகச் சொல்லவில்லை. பொற்கொல்லர் என்பவர்கள் வேறொரு வேலையைச் சுலபமாக எடுத்து நடத்த முடியாது. அவர்கள் வேறு வேலையை எடுத்து நடத்தினால் நான் வரவேற்கிறேன். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்யச் சொல்ல வேலை கொடுக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் வேறு வேலைக்கு அள்வளவு சுலபமாகப் போக முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவர்கள் வேறு வேலைக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் கூட இருக்காது என்றே நான் நம்புகிறேன். இப்போதுள்ள கோளாறு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[1st February 1963]

ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குத்தான் இருக்கும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. 14 கார்ட்டைக் கொண்டே சாதாரணமாகப் பழைய முறையிலேயே எல்லாவித நகைகளையும் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு மீண்டும் ஏற்பட்டு, பொற்கொல்லர்களுக்கு நிறைய வேலை கிடைக்கும் என்றும் நான் நம்புகின்றேன். '14 கார்ட் தானே' என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன்—14 கார்ட் தானே என்ற காரணத்தாலேயே இன்னும் அதிகமான பேர்கள் நகைகளை வாங்கக் கூடும். 22 கார்ட் தங்க நகைகளை வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட, இனி 14 கார்ட் நகைகளை வாங்கக்கூடும். ஆதலால், பொற்கொல்லர்களுக்கு அதிக வேலை கிடைக்கக்கூடும். அதிக பொற்கொல்லர்களும் தேவைப்படலாம். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இப்பொழுது சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். இது மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலுள்ளது. அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்துகிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடு போர்டு தெரிவித்திருப்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால், அந்த அளவுக்குத் தளர்த்துவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடு போர்டு தலைவர் ஆற்றல் மிகுந்தவர் என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் இதில் நன்றாகக் கவனத்தைச் செலுத்துவார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், மேலும் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நிலத் தீர்வை, நீர்த் தீர்வை ஆகியவைகளை உயர்த்துவது தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் போல் கவலை தரக் கூடிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதினார்கள். இந்த மசோதா புதிது அல்ல. சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போதே இதை அறிவித்தேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவும், செலவைச் சரிபாட்டவும் சிற்சில வரி இனங்களைப் பற்றி யோசித்து இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்தேன். இதை நில வரி என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. நீர்ப்பாசனத் திற்கு வரி என்று சொல்லலாம். அதுவும் சிற்சில இடங்களுக்குத் தான். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட பிரத்யேகமாக வரி விதிக்கப்படவில்லை. ஒரு சாரார் அதிகம் கொடுக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் அப்படியே. பழையபடியேதான் கொடுக்கவேண்டும் என்பது சரியல்ல. எல்லோரும் தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வரி இல்லாமல் இருந்தால் கூட நல்லது தான். வரி கொடுக்கிறவர்கள் யார்? நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள்தான் வரி கொடுக்கிறார்கள். கால் ஏக்கராக இருந்தாலும், அரை ஏக்கராக இருந்தாலும், ஒரு ஏக்கராக இருந்தாலும், பத்து ஏக்கராக இருந்தாலும், அவர்கள் நிலம் வைத்திருக்கிற அளவுக்கு வரி கொடுக்கிறார்கள். வரி இல்லாதவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சோஷலிசக் கொள்கையை

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் தான். அப்படியிருக்க, வரி இல்லாமல் இருக்கிறவர்களும் கொஞ்சம் வரி கொடுக்க வேண்டாமா? நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் கொஞ்சம் பேர்கள் தான். வேளாண்மைத் தொழிலைப் பற்றி எவ்வளவோ புலவர்கள் போற்றி யிருக்கிறார்கள். வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் தங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு அளிப்பதுதான் அவர்களுடைய தொழிலின் சிறப்பு. அதுதான் அவர்களுக்குப் பெருமையும் கூட. நான் முன்பே தெரிவித்தது போல, இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படும். அப்பொழுது கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி மேலும் விளக்குவார்கள். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனதற்குப் பிறகு, ஏதாவது மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்றாலும், அதைப்பற்றியும் யோசிக்கலாம். செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனை முடிந்த பிறகு, இந்த மசோதா மீண்டும் சபைமுன் வரும். இந்த வரி அதிகமான அளவுக்கு இருக்காது. திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் ஏற்கனவே அதிகப் பாசன வரி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு இருக்கும், பட்டுக்கோட்டை—ஸி.எம்.பி.—பகுதிகள் போன்ற இடங்களிலும் ஒரு உச்ச வரம்பு இருக்கும். அங்கெல்லாம் வரியை உயர்த்தமாட்டோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கூட வரி போட்டுவிட்டார்களே என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி நான் சில புள்ளி விவரங்களைக் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பேஸிக் லாண்டு ரெவின்யூ (அயன் தீர்வை) எப்படி இருந்து வருகிறது என்று பார்த்தால், 1938-39-இல் 513 லட்சம் 37 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது. 1947-48-இல்—அதாவது பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு—530 லட்சம் 43 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது. 1952-53-இல் 600 லட்சம் 16 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால், 1962-63-இல் 445 லட்சம் 56 ஆயிரம் ரூபாய்தான் வந்தது. இப்படியாக பேஸிக் லாண்டு ரெவின்யூ மொத்தத்தில் குறைந்திருக்கிறது. அடுத்து வருகிற மார்ச் மாதத்தில் இது எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்று திட்டமாகத் தெரியும். எவ்வளவு வருமானத்திற்கு வழி செய்திருக்கிறோம், எவ்வளவு செலவுக்கு வழி செய்திருக்கிறோம் என்றும், தெரியும். இப்பொழுதிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி, எவ்வளவு மொத்த வருவாய்—பேஸிக் லாண்டு ரெவின்யூ மூலமாக வந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், 1938-39-இல் 32 சத விகிதமாக இருந்த அயன் வரி, இப்பொழுது 1962-63-இல் 4 சத விகிதமாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். மற்ற இனங்களில் வருமானம் பெருகி இருக்கும்போது, நில வரி சற்றுக் குறைந்து கூட இருக்கிறது. பேஸிக் லாண்டு ரெவின்யூ வோடு இரிகேஷன் வருமானத்தையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், 1938-39-இல் 700 லட்சம் 78 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது. அப்பொழுது பர்ஸன்டேஜ் ஆஃப் டோடல் ரெவின்யூ ராண்ட்ஸ்—நில வரியைச் சேர்த்துப் பார்த்தால்—43.4 சத விகிதமாக இருந்தது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

1952-53-இல் எண்ணூற்று எழுபது லட்சத்து எண்பத்தையாயிரம் ரூபாய் (870.85) கிடைத்தது என்றால் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1962-63-இல் அறுநூற்று எண்பத்திரண்டு லட்சத்து எழுபத்துநான்கு ஆயிரம் ரூபாய்தான் (682.74) வருகிறது. முன்பு எழுநூறு லட்சம் இருந்தது, அப்புறம் எண்ணூற்று எட்டு லட்சம் இருந்தது. இப்போது நிலவரி, நீர்ப்பாசன வரி எல்லாவற்றையும் சேர்த்தாலும் கூட மொத்த வருமானம் அறுநூற்று எண்பத்திரண்டு லட்சத்து எழுபத்து நான்காயிரம் தான். அதாவது மொத்த வருமானத்தில் இது 6 சதவிகிதம் தான்.

இப்போது பஞ்சாயத்துகளுக்குச் சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். இது ஒன்றும் புதிதாகப் போடவில்லை. 1938-39-லேயே செஸ் போட்டோம். அயன் வரி, நீர்ப்பாசன வரி, செஸ் வரி எல்லாம் சேர்த்து அப்போது வந்த வருமானத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். அப்போது 818.26 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. அதாவது, இது மொத்த வருமானத்தில் 50.7 சதவிகிதம் ஆகும். மொத்த வருமானத்தில் பாதியாக இருந்தது. இப்போது 1962-63-ல் 1,052.74 லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. இது மொத்த வருமானத்தில் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் 9.3 சதவிகிதம் தான். ஆக பஞ்சாயத்து சர்சார்ஜ், நிலவரி, நீர்ப்பாசன வரி எல்லாம் சேர்த்தும் இப்போது அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தில் இது 9.3 சதவிகிதம் தான் வருகிறது. இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் பார்த்தால் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். நிலவரி அப்படி ஒன்றும் உயரவில்லை. அப்போதும் வரி கொடுக்கிறவர்களுக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். (திரு. முனு ஆதி:—1938-39-இல் ஆந்திர மாகாணமும் நம்மோடு சேர்ந்திருந்ததே. கனம் அமைச்சர் கொடுத்த புள்ளிவிவரம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தது மட்டும்தானா?) தமிழ்நாடு பற்றித் தனியாக எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களையேதான் நான் இப்போது கொடுத்தேன்.

நம்முடைய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எவ்வாறு வேலை செய்கின்றன, அத்திட்டங்களுக்கு நாம் செலவிட்ட தொகை, அதிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள வருமானம் எந்த அடிப்படையில் இருக்கிறது என்பது பற்றி அக்கவுண்டண்டு ஜெனரல் ஒரு விமர்சனம் செய்துள்ளார். அதை அவர்கள் செய்யவேண்டும். அது அவர்கள் வேலை. அவர் நம்முடைய விமர்சனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் படிக்கிறேன்.

The net revenue receipts from all irrigation projects in the State work out only to 1.1 per cent (1-1/10%).

இதில் நாம் போட்ட மூலதனத்திற்கு வட்டி சேர்க்கப்படவில்லை. நாம் கடன் வாங்குகிறோம். நாம் வாங்குகிற கடனுக்கு 4.5 சதவீதம் வட்டி கொடுக்கிறோம். நாம் அந்த நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களுக்காகச் செலவிட்டிருக்கும் மூலதனத்திற்கு இந்த வட்டியையும் சேர்த்தால் அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இருந்து நமக்கு வருமானமே இல்லையென்று சொல்லிவிடலாம். ஏனென்றால் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் மைனஸ் 3.6 சதவீதம் தான் வரும். இப்படி அதிலிருந்து நமக்குக் கொஞ்சங்கூட வருமானம் இல்லாத நிலையில் மேற்கொண்டும் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டே போகவேண்டும் என்றால் என்ன செய்வது?

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சில இடங்களில் அதிக வரி கொடுக்கிற விவசாயிகள் இருக்கலாம். இப்போது குறைவாக வரியுள்ள இடங்களில் தான் கொஞ்சம் வரியைக் கூட்டவேண்டும் என்கிற யோசனை இருக்கிறது. கொஞ்சம் இத்துறையில் ஊக்கம் இருக்கவேண்டுமென்றால் வரி போடத்தான் வேண்டும்..

இரண்டாவதாக, விலைவாசி. விலைவாசியைப் பொறுத்த மட்டிலும் கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையைச் சொன்னார்கள். மந்திரிமார்கள் போனது, மனைவி மார்கள் போனது பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். நெருக்கடியான நிலைமை தேசத்தில் ஏற்பட்டவுடன் எங்கே திடீரென்று விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் எங்களுக்கு இருந்தது. அப்போது வியாபாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் வேண்டுமோள் விடுத்தோம். அவர்களும் மனமுவந்து ஒத்துழைக்க முன்வந்தார்கள். அங்கங்கே விலைவாசிகள் உயராதபடிக்கு நம்முடன் ஒத்துழைத்தார்கள். இப்போது பல அங்கத்தினர்கள் கூட விலை குறைந்திருக்கிறது என்றே குறிப்பிட்டார்கள். (ஓர் குரல் : நெல் விலைதான் குறைந்திருக்கிறது.) நானும் நெல் விலையைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். நெல் விலை, அரிசி விலை உயர்ந்துவிடக்கூடாது என்றுதான் நாங்கள் கவலைப்பட்டோம். வேடிக்கைக்காகச் சொல்கிறேன். யாரும் தப்பாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூட அன்றைக்கு மக்களிடத்தில் “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரூபாய்கு 3 படி அரிசி போடுவோம் என்றுதான் சொன்னார்கள். 3 ரிசை மிளகாய் போடுவோம்” என்று சொன்னார்கள்? அரிசி விலை, நெல் விலை உயர்வில்லை. மற்ற பொருள்களின் விலையும் எவ்வாறு குறைப்பது என்றுதான் யோசிக்க வேண்டும். விலை இஷ்டப் படி உயர்ந்து விடாமல் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் அங்கங்கே கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் நிதி உதவி அளிக்கிறது. நம் அரசாங்கம் ஸ்டாப் போன்றவர்களுக்கு மட்டும் ஆகும் நிர்வாகச் செலவைத்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளை நான் சென்று பார்த்தேன். மதுரை கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களில் உள்ள பண்டகசாலைகளில் வெளியில் கிடைக்கும் பொருள்களின் விலையைவிடக் குறைவாகவேதான் கிடைக்கிறது. இன்னும் நியாயவிலைக்கடைகள் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கங்கே நியாய விலைக்கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் வேண்டுமென்கிறார்கள். இவற்றுக்கு ஆகும் செலவை மத்திய அரசாங்கமே கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சிகைகாரனைப் பற்றி நம்ப முடியாது என்று எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களே உணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் போர் ரொம்ப நாள் நீடிக்கலாம். நம் சைன்யங்களுக்கு வேண்டிய உணவு வசதியைச் செய்து தரவும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சைன்யங்களுக்கு உணவு சப்ளை செய்ய அரிசி தேவைப்படக்கூடும். ஆகவே, அரசாங்கமே ஓரளவு கொள்முதல் செய்து கையில் உணவு தானியங்கள் வைத்திருத்தல் நலம் என்று முடிவு செய்தோம். அந்த அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்வது என்றால்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

யாரிடத்தில் செய்வது? நாம் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டோம். குத்தகைக்காரர்களும் 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பெரும்பாலும் சிறு நிலச்சுவான் தார்கள் தான். குத்தகைக்கு அவர்கள் நிலத்தை விட்டிருந்தால் 40 கலம் கிடைக்கும். அதில் பத்து கலம் கொடு என்று விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு அளிப்பது என்பது சரியல்ல என்று கருதினேன். விவசாயிகள் இத்தனை கலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கேட்டிருந்தால் அதைத் தவறாகவே தான் அப்போது எடுத்துச் சொல்வார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை உண்டாகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் மில்காரர்கள் தங்களுடைய லாபத்தில் கொடுக்கட்டும் என்று சொன்னேன். அவர்களும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் விலை என்று நிர்ணயிக்கவில்லை. பாது காப்பு நிதிக்கு உங்கள் காணிக்கையாக இன்ன விலைக்குத்தான் நீங்கள் அரசாங்கத்திற்கு உணவு தானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். நாம் நிர்ணயித்த விலை மிகவும் குறைவானதால் மணங்குட்டு சர்க்கால் ரூபாய் சேர்த்து கொடுப்பது என்று சொன்னோம். இது ஒன்றும் போனஸ் இல்லை. முன்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தமாகி இல்லை. இதைப்பற்றியும் குறை சொல்லுவது என்றால் என்ன செய்வது? தஞ்சை ஜில்லாவில் முன்பு கொள்முதல் செய்தது போல கொள்முதல் செய்து விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் அளித்தது போல அளிப்பது இல்லை இது. இதை அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

மேலும் பல உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றிய குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். அவற்றுக்கு எல்லாம் வரவுசெலவுத் திட்டம் வரும்போது விரிவாகப் பதில் சொல்லலாம், அந்தக்குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளில் அரசாங்கம் அப்போது ஈடுபடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இந்தச் சபையின் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.

இன்னொன்று, கன்யாகுமரி உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்ட குறைகள். அவர்கள் ஒன்றிரண்டு மற்ற பெரிய திட்டங்களைப் பற்றிக் குறை சொன்னாலும் பொதுவாக எல்லோரும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றிய குறைபாடுகளைத்தான் சொல்வார்கள். ஆனால் இன்று கனம் அங்கத்தினர் திரு குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் தி.மு.க. வுக்குப் பெரிய ஆதரவு கொடுத்தார். ஹிஸ்டாரிகல் பாக்ரவுண்ட் கொடுத்தார். அது அவர்களுடைய மனோபாவம். தி.மு.க. அதை எங்கிறதோ என்னவோ மற்றபடி அவர் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகின்றன. சமீபத்தில் கூடச் சில உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER : I hope we can continue till the Hon. Minister finishes his speech.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I will finish my speech within five minutes.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் வைத்தியக்கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். திருநெல்வேலியிலே வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கனம் பொது சுகாதார அமைச்சர்

1st February 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்கள் பட்ஜெட்டின்போது எங்கெங்கே வைத்தியக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன என்பது பற்றியெல்லாம் கூறுவார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றும் பல கனம் அங்கத்தினர்களும் பொது சுகாதாரம், வைத்தியம் இரண்டையும் இணைப்பதைப்பற்றிய அரசாங்கத்தின் யோசனை பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அதைப்பற்றியும் வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிப் பேசுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மிகக் கஷ்டமான பிரச்சனைகளாக இருந்தாலும் கூட அவற்றையெல்லாம் சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டும். ஏழைகள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாத முறையில் தீர்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இரவில் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்களே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். இப்போது பாதுகாப்புத் தொழிலுக்காகவும் வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நாம் முதன்மையான கவனத்தை அளிக்க வேண்டும். இவ்வளவு தியாகம் செய்யும் விவசாயிகள், பாதுகாப்புக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழில்களுக்கு மின்சாரம் தேவையாக இருப்பதை உணர்ந்து இரவில் கொடுக்கக் கூடிய மின்சாரத்தை அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். தற்போது தொண்டர் படை ஆரம்பித்திருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது “என்ன வேலையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? அவர்களுக்கு என்ன பயிற்சி கொடுத்தீர்கள்?” என்று சிலர் கேட்டார்கள். அவ்வாறு கேட்பது சரியல்ல. ஊர் மக்கள் எப்போதும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுடன் நல் வாழ்வு வாழ்வதற்கான வழி முறைகளைக் காட்டக் கூடிய தொண்டர் படை அது. பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து நடத்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட படை அது.

கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் கல்வித் துறையிலே செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வித் துறையிலே செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மார்ச் மாதத்தில் பட்ஜெட் விவாதங்கள் முடிந்த பிறகு இந்தச் சபைக்குக் கல்வித் திட்டங்களில் செய்ய வேண்டிய மாற்றங்கள் குறித்து விவாதிக்க வாய்ப்பளித்து அதற்கான முடிவுகளை எடுக்கலாம். சோஷியல் ஸ்டமஸ் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரண்டுக்கும் பரிட்சை இல்லையென்று ஆக்கி விட்டதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பாடங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பரிட்சையில் இவ்வளவு மார்க் எடுத்தாக வேண்டுமென்று கட்டாயம் இல்லாத காரணத்தால் மாணவர்கள் வெறும் விடைத் தாளைக் கூட மடித்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட பரிட்சை வேண்டாமென்ற காரணத்தால் தான் அவைகளுக்குப் பரிட்சை வேண்டாமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அறிவு இல்லாமல் இருந்தாலும் பரிட்சையில் பாஸ் பண்ணி விடலாம். பரிட்சை என்பது ஒரு பரிசோதனைதான்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1963]

இங்கே சில குறைகளை எடுத்துச் சொன்னவர்கள் எல்லாம் சில திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் தற்போது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றும் வகையிலே ஆதரவளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பேருரையின் மீது திருத்தங்கள் கொண்டு வருவது நெருக்கடி நிலைமைக்கு மாறுபட்டதல்ல என்றாலும், கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களின் கருத்துக்களை ஏற்று நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியினை நிதியமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சரவையும் எடுக்குமென்ற நம்பிக்கையின் பேரில் கொண்டு வந்திருக்கும் எல்லாத் திருத்தங்களையும் வற்புறுத்தாமல் நிறுத்தி வைக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : சந்தர்ப்பத்தையும், நிலைமையையும் முன்னிட்டு, எங்களுடைய திருத்தப் பிரேரணைகளில் உள்ள கொள்கைகளை அழுத்தமாக வற்புறுத்தினாலும் திருத்தப் பிரேரணைகளை விட்டுவிடுகிறோம்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That an humble Address be presented to the Governor in the following terms :

“That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 28th January 1963.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports Notification and Other Papers.

* 20. The Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963.

† 21. A Note on the Resolution regarding the Constitution of Townships under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).

* Circulated to Members on 30th January 1963.

† Circulated to Members on 31st January 1963.